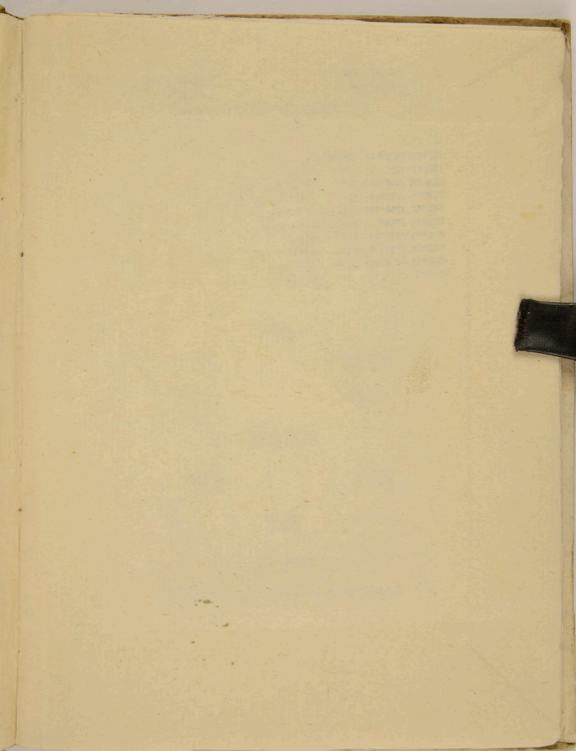

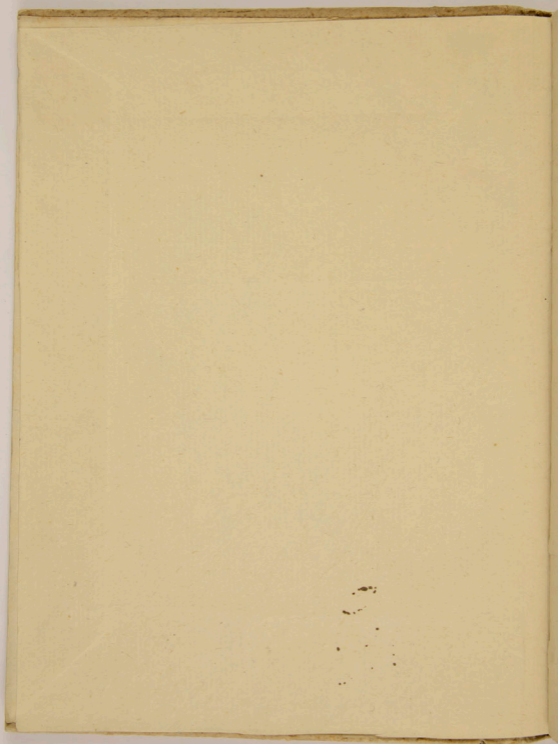
54822
Misc. T.T. c. 132

~~2649/2.~~

BIBLIOTECA
COMUNALE
TRENTO

G
2 - op
f
204

למעלה

ממטה

לוח סימני התחלות הספירות

בשערי צדק

א
טו
כב
כו
כז
לה
לח
ס
סו
נב

8

הספירה הראשונה	מלכות	נקרא ארנף
הספירה השנייה	יסוד	נקרא אל חי
הספירה השלישית	הוד	נקרא אלקים צבאות
הספירה הרביעית	נצח	נקרא ילד צבאות
הספירה החמישית	תפארת	נקרא ידוהי
הספירה הששית	גבורה	נקרא אלקים
הספירה השביעית	חסד	נקרא אל
הספירה השמינית	בינה	נקרא זרות ארנף
הספירה התשיעית	חכמה	נקרא יה
הספירה העשירית	כתרו	נקרא איה

כתר

חכמה

בינה

חסד

גבורה

תפארת

נצח

הוד

יסוד

מלכות

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

את השכינה יצאו ישראל השרוץ עמה
וזוהו ועש למען שמי זוהיה השכינה
וכבר ביארנו שהיה נקרא

שם וזהו סוד הארון ענין שנאמר
ונעשה לנו שם לפיכך אמר
השם יתברך למשה אדיר אשר אדיר אני
השם העליון שאינו מושג ונדע לזולתי
אף יד לך אמור להם שוב אף יד שלחני
אלים ומד שנאמר וחנתי את אשר
אדון אף על פי שאינם ראויים וכל
זה מן הטעם שנשבע לאברהם בין
הבתרים שנאמר אשר כרת את אברהם
ושבעתו ליתחק ועמידה ליעקב לחק
שאמר לו אנכי ארד עמך מצרימה ואפני
אעלך גם עלה מהו גם עלה כלומר
כבואו להוציא שכינה מצרים אוציה
את בניך עמה וזהו טעם שהשכינה
גולה עם ישראל בכל מקום וזהו סוד
שנאמר אני יד בכתה אחישנה ומה
שאמר זכו אחישנה לא זכו בעתה שכבר
הוציא שכינה וימשכו ישראל עם
השכינה שהם נאחזים בה אפילו
בטמאתם שנאמר השוכן אהם בתוך
טמאתם וזו היא ענין יציאת מצרים
ואעש למען שמי שמש וזהו שאמר
הכתוב כלו הפך לכן טמור הוא

כבר ביארנו לך שהשכינה הוא סוד
הגאולה והחלרות שהוציא

ישראל מצרים והטעם לפי שהכינה
נקשרה בכל תר שהיא עולם ודמים
והב תר בעצמה הוציאם מצרים על ידי
הכינה והכפירה הזאת נקראת

הוא והטעם לפי שאין בכל הנמצא
כולן מי שיוגיע לכ"ת עליון

לפי שאין הדבר מושג למצא זולתו
לפיכך נקרא אדיר לעצם אמיתו הוא
מושג ולא לזולתו והנה הכינה שהיא
כפירה שלישית לא הגיע משה רבונו
עליו השלום לידועת אמיתתה ק"ו זולתו
והנה נקרא אין מטעם זה אין מי
שישיג על אמיתתו ועל ענין הנהגתו
בעולם או ענין הפצו בכריאותו אנלדעת
מה טעם דבר זה כך או דבר זה כך ודי
לך כזה המעט שרפזתי לך מן שמורת
הקדושים אם הזכר עריון השמע ממני
בעזרת השם יתברך והשי למען רחמי
והסדיו הוא יפה לבנו בתורתו ויזכנו
לזמן שכתובו כי פלאר הארץ דיער

את ידוד כמים לים מכסים : סליק
בעזרת דשמוא הודע סודות
ונניח חיא והל זכנו
בעלמ' דהמייא
לעלם
עלמיא
אמן
כן יהי רצון :

כשלא הספר שערי צדק השבח והתודה לאל אשר כל יצרי ומפילים אנהנו חתנתינו
לכל קורא בו כי ימצא כאחד מקרבו או טעות או יתור או הסור לטון אל יאשמנו
אבל ראוי לדון אותנו לכת אבות על כל העלם אשר הוגענו כר כאשר היו לפנינו
במה וכמה העתקות ולא ראי זה כראי זה במקום שזה חסר זה גלה
בשזה קם זה נופל ואנחנו סלאנו ההרבה והוגהנו אותו כפי מעוט
שכלינו וכפי מן השמים השפיע עלינו יאות להרדת והמטבת
הלוין לכן ראוי שישבח אותנו על בונתינו הרציה
ברוך יי אלהי ישראל הללויה :
והשלם כל
המלאכה פה רגוא רגוא נט שנת
שלא לפק טו אלול

דיף כע לעלה הענינו ומהם האורם הולך וכן אמר יי ומהם פוסק ק"ו ר"ס

וזהו מקום הקדושה * לפיכך שרפים
עומדים סמל לו סביב הים יד עומדים
שרפים שש כנפים לאחר * כי למעלה
מן הוריעות אין מלאך ולא שרף ולא שר
אלא כל מקום שתמצא כענין זה הוא
למעלה מיסוד ומלכות * כרכוב ראיתי
את ידו יושב על כסאו וכל צבא השמים
עומדים עליו מימינו ומשמאלו עליו הוא
למעלה מיסוד ומלכות * אלו הן שבעים

השם

העשירי לספרות הוא
השם הנקרא
אדהיה והוא השם
המור'על הספירו' הנקרא אין
שהוא כתר שגודעת היא לעצמה ואין
מושגת זולתה * והוא לשון ארז והנה
הספיר' הזאת היא עולם הרחמי הנמורות
שאין עמהם תרעומות דין בעולם * אלא
כולו רחמים נמורים כמו שנבאר בעזה *
תדע בששלה השם יתברך משרה
רבינו עליו השלום אל מצרים
אמר לפני רבנו של עולת באיזה
מדה אתה שולחני אם במידת הדין או
במדת הרחמים * וכחא אמרינן ואמר
לי מ' שמו מה אומר עליהם * אל במדת
הרחמים אני שולחך והנני מבאר
תדע כי יש שם שנקרא מדת הדין
גמורה הוא שם אלדים * ויש
שם שנקרא רחמים והוא ידו' יתבר' אבל
יש בו קצת תרעומת דין לפי ששם יד' נד'
יתבר' הוא סוד התפארת והוא קו האמצעי
והוא כלול ברחמים וברין כמו שידעתי
כבר * ואמר לו משה רבינו עליו השלום
רבוני העולמים אם תשלחני במדת הדין
למצרים אינם יוצאים משם לעולם ואצל
במדת הדין גמור * אלא אפילו במדת
יד' נד' יתברך שהוא כלול ברחמים * וכדון
אין ישראל יוצאים משם לפי שישראל

שרים שמקופים את התפארת * ובאותו
מקום הוא מקום הדין של סנהדרין גדולה
כדאמר ר' עקיבא במקומורו שתמצא
כתולע ידו' סחם זו למעלה הן התפארת
כמו והתפלל הנר על ידו' דהשרף על
ידו' יהבך * וכיוצא בזה ועזה ראוי
לנו שנעמוד במקום זה להכנס לספירה
עשירית *

והשם יתברך יורינו האמת :

היו שקועין בעבודה זרה במצרים לפיכך
לא היו ראויין ליגאל לא מעט ולא הרבה *
כמו שנבאר ביהוקל' כיום כחרי בשרף *
ואשא ידו' לזרע בית יעקב * ואדוע להם
כארץ מצרים כי כיום ההוא נשאתי ידי
להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ
אשר תרתי להם זבת חלב ודבש * ואמרת
להם איש שיקוצי עיניה השליכו ובגילולי
מצרים אל תטמאו * וימרו בי ואלא אבו
שמעו לי איש שיקוצי עיניה לא השליכו
וכתיב לשפוך חמתי עליהם לכלורם אפי
בהם בארץ מצרים * ואעש למען שמי
לכלתי הקל עיני הנזים אשר המה בתוכם
ואוציאם מארץ מצרים הרי לך שלא היו
ראויין ליגאל * אפילו על ידי השם יתברך
שהוא מדת הרחמים הכלול בדין * באותו
שעת אמר לו הקדוש ברוך הוא מצד
מדה שהיא כלולה מעט אי הרבה אינם
ראויין ליגאל * אבל הן נגלים במד' שכולם
רחמים גמורים * שהוא סוד הכתר שהוא
עולם הרחמים * והוא ארז שאין בו דין
לא מעט ולא הרבה * והסוד ואעש למען
שמי ממש * זהו השכינה שהיתה עמהם
בגלות * שירדה עם יעקב אבינו עליו
השלום שנאמר אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלה עמך גם עלה * כי יעקב ראה
שלא היו בניו ראויין ליגאל * לפיכך ירדה
שכינה עמהם ובא השם יתברך להוציא

של רא' חללה כי זהו סוד הגנון שלמלא
אין המלכות מוקנת לא יופיע הכתר על
הבילה להשפיע אצילו בתפארת וכמו כן
סוד בנתיים עבירה היא * ורגזן מפרד
אלוף * והעיקר שלא לשוח ולרבר משע'
שכר ברכה ראשונה * כדי שתאחרו
יחוד שלם כאחד :

אמנם

ש'ן של ג' ראשון רמז
להתאחד יחוד ספירות
עליונות בתפארת * כבוד יהו כבוד
תפילין של ראש * ש'ן של ד' ראשים
סוד תפילין של יד בקשר ה' אחרונה
שהוא סוד מלכות בקשר עם אלו ונעשה
השם כולו אחד * בסוד השם אחד *
עתה התכוונ כיצד המלכות נקשר בראש
ונקראת עטרה מתאחדת עם הכתר כבוד
של ג' ראשון * וסוד ש'ן של ד' ראשים
לפיכך ש'ן של ד' ראשים הלכה למשה
מסיני * ואחר כך שבארנו זה יתכן
כמה הוא כח של מצות תפילין של ראשון
ושל יד בתפילין כתיב * עליהם יתיווהו
סוד הקב' הוא סניח תפילין והכר רמז
בתלמוד :

הגני

מבאר כיצד היחוד בדיבורה
כתיב * אלקינו * אחד סוד
היחוד של שם בר' אותיות כמו רחוק
אומר השם ראשון רמז לאות ראשונה
של שם שהיא יוד הכולל סוד הכתר ה'
העליון והחכה כבוד אות קוצו של יוד
ו'וד עצמה * אלקינו סוד הבינה שהיא
סוד אות * ראשונה של שם יד'ה סוד
התפארת שהוא סוד אותו של שם שהיא
אות ג' אחד הוא סוד היחוד אורת יד'וד
אחרונה של שם סוד מלכות * וכשהוא
מארין כאחד צריך להאריך עד שתעלה
המשכבה למקן שהתחיל מתחילה כיצד
מתחילה התחיל מקוצו של יוד לחכה
לבילה ולהתארת עד שיגיע למלכות
כבוד אחד :

עתה

צריך להאריך במלך
אחד * עד שיקשוד
המלכות בכבוד שהיא קוצו של יוד

שהיא התפארת ומתפארת לבילה שהיא
סוד יי' ומבילה לחכמה וסלכמה לבחר
שהיא קוצו של יוד * שהיא א'ן ס'ף
נמצא הקודא פסוק אחד ב'ס * מיהד
הספירות פלמעה למטה וממטה למעל
וכן ענין הקדושה ככל מקום שחמצא
קדוש הוא סוד היכולת הטרה והיחוד
טהורה הוא להתייחק כחות החיצונים
ונמצאת הקדושה תוספת אצילות מן
הכתר שהוא מקום הקדוש ולפי שהדבר
כן רצא נאמר בגזיר קדוש יהיה גדול פרע
שער ראשו ונאמר בקרח קרח הוא טהור
הוא * והקדוש הוא סוד למד * והטרה
סוד מ'ס זה סוד אצילות * זה סוד הפסק
לפיכך קדושה בכהנים טהרה כלום *
שנאמר א'ף אהי'ן ואת בניו תקדי' וקדשת
אותם * וכה תעשה להם לטהרם כי
והעבירו תעיר על כל בשרם וכעצ' השמי'
לטהר * במהרה את המזבח טהור יאמר
ואחר ש'רמזנו זה :

יע

כי הקדושה היא סוד רמז
המשכת אצילות ש'ן ה'
הכתי' וסוד קדוש קדוש קדוש סוד הוא
אצל אות קדושה ששלו ספירו עליונות
לאמצע' ומאמצע' לאחיונות * מן
האחרונות פתאור כל קדושה כמלכות
והגני מבאר קדוש קדוש קדוש ה'ן סוד
גדולה גבורה תפארת מקבילת אצילות
שפע הקדושה מן הכתר והחכמה והבינה
ומהם לנצח הוד יסוד כתי' אחריו * צנאר
ומהם למלכות כתיב מלא כל האר' כבודו
הרי לך סוד היחוד והקדוש כיצ' מתאחדים
בעשר ספירות ומה שתר'א הקדוש שאמ'
ישע'י ש'ן זארא' את יי' יושב על כסא רכב
ונישא אל ועלה ברעף שאין כתיב אלא
אדני את אר' ני צבאות ראו עיני ע'י הכס'
נדון

כא החוק לר כי זה נבחרה זה גבורה
לפיכך כי בחוק יד * שאין יציאת
מצרים אלא בחוק יד * לפיכך זו היא
פרשה שנייה לתפילין * נמצאת למד
ששתי פרשיות ראשונות קדש לי כל
בגד * והיה כי יביאך זה סוד חכמה
ובלנה

פרשה

שלישית שמע ישראל
ואהבת * זו מרת אהבה
פרונו של אברהם הספירה הנקראת
גדולה כתיב וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך * אלו הן נשערי בלנה כי
צד' ליתד עמסם גד' ולה ונבירה שיכנסו
מהם לשערי בלנה לפיכך ובשעריך

פרשה

רביעית והיה אם שמעו *
סוד הנבירה כי כל הפרשה
הזאת למדת על העונשין * השמרו לכם
ונמרו * וחרה אף יד' * הרי לך מבואר
ארבע פרשיות שבתפילין שהם סוד ויהוד
הכת' הכרוב על ידי חכמה ובלנה
כשתי פרשיות ראשונות בתפירת גדולה
וגבורה * בשתי פרשיות אחרונות נמצאת
למד כי בתפילי' שבראש מתאחד תפירת
בהכמה ובלנה וגדולה ונבירה נעשרה
הכל ענין אחד *

והנה

התפירת שהוא קו האמצעי
מתאחד באלו פרשיות ארבע
שהן יד' סוד הכתר שהוא קוצו של יוד
שהוא דבק בחכמה ונמצאו של שם
המיוחד מתאחד למעלה ונעשה כל שש
ספרות * אחד עולם אחד ענין אחד *
לפיכך הקדוש ברוך הוא מניח תפילין *
הקבה משש * שהוא סוד התפירת *
הרי לך מבואר סוד תפילין שבראש *
והמעט שבהם והתועלת * וסוד הקדוש
ברוך הוא מניח תפילין שרתפילין
שבראש הם סוד יהוד העליון * אמנם
תפילין של יד הוא סוד יהוד מלכות
בתפירת * לפיכך והיה לאות על ידכ' *

עם יד' כדי ביארנו לך כי נבחרה שהיא
סוד אד נשלמה הפרשיות שבתפילין
והם סוד וספירות הד' מן הפרשיות סוד
ד' ספרות מתאחדות בתפירת שהוא סוד
ו' ככתר עליון על ידי פרשיות * נמצא
מתאחד בשלושה אותיות יהו בשמניעות
הספרות ליד שהוא סוד הנבירה * שהוא
סוד פרשת ד' * והנה משיבת סמולם
אותיות כ'ד שהוא בסוד יהו * וצריך
לסמוך ה' אחיונה ליד' לפיכך והיה לאות
על ידכה סמולם לעד לעולם * נמצא
מלכ' ות שהיא סוד ה' אחרונה של שם
סמולם ליד' שהוא סוף ד' פרשיו הנאמרות
בתפירת ונקשרות בהם על ידי קשר של
יד בצורת הקש של תפילין של יד הדומה
בצורת יוד' שהיא סוד יוד' קטנה הנקראת
יסוד כי יוד' גדולה חכמה עליונה יוד'
קטנה יסוד * לפיכך ביות מילה הוא
סוד גילוי אות יוד' * נמצאת הלכות
נקשרת בתפירת ע'י הנבירה הנקראת יד'
שהיא סוף פרשיות לפיכך נסמכת מלכות
ליד' בסוף והיה לאות על ידכה * לאות
משש וסוף אות ברות קדש הוא סוד הוא
סוד קשר של תפילין של יד בצורת יוד'
לפיכך תמצא תפילין של יד כממלא *

שאוהות את המלכות עמה נמצא השם
המיוחד מתאחד בשני מני יוד' * בענין
תפילין לפיכך נקראו תפילין של ראש
קדושה חסודה * ותפילין של יד קדושה
קלה כל דבר במקומה * והנגי' סבא יותר
דע כי התפילין כשהם ברשותו של
אדם ראוי להניח שתהיה כד'
לייחד מלכות בתפירת ויהוד תפירת
כל' תר ואם אין ברשות אדם אלא תפילין
אות מניח אותה אף על פי שאינה מיוחדת
לגמרי מיוחד אותה בספרות הסמכות
לאות תפילין שמניח * והבן עוד
כל זמן שמניח מניח של יד תחילה כי כן
סוד העולם והיהוד אבל כשתולין חולץ
של

הי' לא ותכונה הם שתי פישלות של
 הפילוק שכראש י' והנני מכארי בעזרת
 המלמד לאדם דעת כתיב ועץ החיים
 בתוך הגן החיים ממש החיים הם הבליה
 ומקורם החכמה והעץ שלהם דעת והו
 התפארת י' וזו סוד הקבלה מנת הפילוק
 ועתה תראה כמה היא מעלה מצד הפילוק
 וכחם למטה או כמה הוא ענין ביטולה
 וכמה הוא ענין גדול שאמר כל הרוצה
 לקבל עליו עול שמים מלכות שלימה
 יפנה ויטול ידו ויניח הפילוק ויקרא
 קש וראה נפלאות גדולות לעין כל ד'
 פרשיות שבתפילוק שכראש בר' פרש' י'
פרשיות ראשון קדש בר' כל בכור
 שנייה והיה כי יביאך
 שלישית שמע ישראל רבועית והיה אם
 שמעו והנני מבאר לך כברי ידעת כי
 סוד הייחוד בשני מקומות יסוד הייחוד
 המלכות בתפארת על ידי סוד ייחוד
 התפארת בכח על מה ובכנה וכתב
 ביום ההוא והיה י' אחד ושמו אחד אחד
 בייחוד עליון ואחד ביהוד מלכות וסוד
 הפילוק שכראש וד' פרשיות הם סוד ייחוד
 התפארת בכח על חכמה וכוונה כיצד
פרשה ראשונה קדש לי כל בכור
 ממש החכמה הוא סוד
 הכמרה ראשית הכל בראשית ברא
 אלקים וכמו כי הוא ראשית אוני יאו
 משפט הכמרה הדי מתאחד התפארת
 בכח על הנמר פרשה קדש לי כל
 בכור
פרשה שנייה והיה כי יביאך הוא
 סוד יצוא מצר' להילכותיה
 שנאמר והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר
 ונאמרת אליו בתוך יד סוד חזק יד הרוצה
 בנה שממנה שאבת הדי הוציאנו יד
 ממצרים מבית עבדים עין נפלאות מבית
 עבדים מזועזעות ולמטה הוא בית עבדים
 ומצרים ראש הממשלות שבעבודתו והיה

הקשה פיעת לשלחנו והיה וידעתי כל
 בכור בארץ מצרים וגומר זה ראש כל
 הממשלות שבשרי האומות שהוא בכור
 שלה לפיכך והרגני כל בכור בארץ מצרים
 כי אברהם אבינו על יד למצרי' ומצרים
 ראש לכל ממשלות השרים מצרי' שנייה
 לא לפיכך סוד מצרים הוא בכור שבאמור'
 למטה מצרים בכבודיהם והכל מכה
 בכור עליון קדש לי כל בכור סוד תחרו
 בכורי מצרים לפיכך ובכל ארץ מצרים
 אעשה שפטים אני י' ומי עשה כאלקי
 מצרים הכולה שהיא למעלה הימנה
 והיא שמכה לה לפי נזרה ויצאת מצר'
 בתור כ' פעמים כל' ע' כינה יצאו ממצר'
 שיש לה כ' שערים ונפתחו לישראל וזו
 יצאו ממצרים שאלמלא נפתחו כ' שערי
 בינה אין יכולת לישראל יצאת ממצרים
 כתיב אלו לא הוציא הקב"ה את אבותינו
 ממצרים היו אנו ובני בנינו משועבדי
 היינו לפרע במצרי' לפי ששרי של מצר'
 הוא בכור ואין יכול לו אלא הנביטה שיש
 למעלה הימנה כנ' שערים כי כבול' תלויים
 כל חור' וכל גאולה לפי שה' למעל' מכל
 השרים ונקר' החוכו כי סך הזרועו ולמטה
 הם השרים ותגלו' לפיכך גלות מצרים
 תחילת הגלויות ואברהם ירד למצרים
 ונחגה הבינה שיש לה כ' שערים כשנפת
 נמצא הגאולה והחירות והסוד הגדול
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע וכל
 הוא שנת החמשי שנה תהיה לכם וכתיב
 כשנת היובל הוא תשבו איש אל אחוזתו
 אז יוצאו עבדים לחירו' לפי שאין במקו'
 הזה גלות ולא שר ולא צר לפי גאולה הדי'
 לו וביובל יצא לפי פ' זהות כי יביא שהיא
 שנייה לתפילי' ה' סוד הבינה וסוד היובל
 והחירות והגאולה לפי כתי' בסוף הפרשה
 והיה לאות על ידך ולשטפות בך ענין
 כי בתוך יד יד שמי' הוציאנו ידך
 ממצרי' וד' לך סוד גזר מפור' כי במקו' הזה
 שערי צדק י' כ' 13 י' יא

שבת מכלי מלאכתו כי בו שבת בודלא סוד
המיוחדת במלכות וכל הנעשה בעולם
על ידיו נעשה לפיכך ערך בודלא
והכתוב מברז ואמר ויטעו יי אלקים ון
בעדן מקדש סוד ערך היוצא פהכה רצון
מאין נבול מאין סוף' החל הכול הוא סוד
הטור היוצא מן החכמה להשקות כנסת
ישראל כתיב ידיון מרשן כיריך ונהל
עדניך השקם י' נהל עדניך ממש' וכתיב
הנהל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עין
מאכל פרי' לא יעבו ועליהו לא יבול'
לפיכך צריך הנן שמירה' ויניהו בנן
ערך לעבודה ולשמירה' והוה סוד שמירת
המקדש לסטה' והיודע סוד ערך יודע
סוד אצילו ושפע דרך המעלות והצניעות
עד הענינים אל המלכות' והספירה הזאת
נקראת

יש לפי שהספירה של מעלה
היטנה נקראת ארץ כלומר
אינה מושגת לפיכך נרמזת' בקיצו של
לוד אכל המשתבה שהיא סוד החפשינות
החפץ הנקרא יש בסוד אות לוד של שם
הסיוח:

ודע כי יעקב אע"ה כשהגיע סוד
הסולם למעלות ריודועים
כנסת ישראל ובתפארת ונהגו יי נצב
עליו ויאמר הגיע להאציל עליו עברה
מיני שפע מן החכמה והכונה' לפי שהו'
סוד קו האמצעי וכשעלה למעלה מן
התפסים ונתאחז בש' י' אילו הספירות'
נתאחז ככתי' אז התחיל לומר אכן יש י'
במקום הזה ואנכי לא ידעתי כי עד עתה
עד התפסים היה עולה' ועתה נרצאחז
מספירה הנקראת יש לפיכך וירא ויאמר
בה גורא המקום הזה' וירא שמש מקום
היראה ועל שולן נקרא גורא' ומסין
גורא התולות גורא עושה פלא גורא
ההלות שמש לפיכך עושה פלא' מקום
הנפלאות הוא ספירה עליונות' כתיב

אודך על כי נוראות נפלאים מעשיך
עושה נפלאות גדולו לברו לעושה נפלאו'
לברו והנגי רומז בענין גדול זכר עשר
לנפלאותיו הגון והחם יי':

דע כי בעש"י הנניסים הנפלאו'
כמברר שאלו והקרו על' מסה
ומריכה ואמרו על ריב בני ישראל' ועל
סמותם את יי' לאמור' היש יי' בקרבנו
אם אין רצו לעשות הבא בנ' ספירות
הללו במקום שאין הכדל ופירוד כלל' כי
אין הוא סוד הבתר' יש הוא הסוד
והחכמה והכינה ועתה ודע והאמן כי
הטוב הגדול הגנוז למעלה למעלה הוא
סוד נ' ספירות הללו שחס סוד עלה הטוב
הגנוז לצדיקים נקרא עליות' כמו
שבארנו במעלה כל' נרז' כי בכל מקום
שנזכר' ב' נה התבונן שהוא מתמרח
לכרז ולחכמה' והנה העה' שנאמר בו
מה רב טובך אשר צפנת ליראיך' ויראיך
ממש' נקרא יש' שנאמר להנחיל
אוהבי יש' ואוצרותיהם אמלא אוהבי
ממש כי במקום האהבה עולין להכשר
ולכונה שהוא סוד יש' והנחלת' והוא
צפינה לאוהביך ולייראיך והכל מנאר'
כי במקום הנקרא יש הוא

ודע כי בתחלת המרכבה בסוד
דן ורחמים לפיכך ואוצרותיהם אמלא
ואוצרות יה אמלא' וכתיב יראת יי היא
אוצרו' וכדעת הדריס' אמלא'
הספירות הן סוד תפילין שבראש שמניה
הקדוש כיון הוא שהוא הפאית' כהניע
הדעת' ובהתאחד הכתר בסוד התכשר
והכונה בסוד קו האמצעי העולה ער'
למעלה כי כשעלה יעקב אבינו ער'
ורחמתי כשתי אילו הספירות' אז
כתו עליו והרכבתי על כמותי והאבלתיך
נחלת יעקב אביך' ותהו סוד הגח' תפילין
ישרף של ראשי' וסוד יראו כל עמי הארץ
כי שם יי' נקרא עדין ויראו מסך' כי
היראה

וחטונו ימצא כי עולות דברי' ויוציאונו
 לחוץ מתיכלו' ונמצא כל ימי עומד
 ביראה ויראה לכל ימצא בו המלך כוס או
 חסיון או ערות דבר ויוציאונו לחוץ כמו
 שאמר הפסוק ולא יראה כך ערות דבר'
 ושם מאחרך ונמצא זה יראה ודואן כל
 ימי מרוב אהבתו ותבתו לידבק במלך'
 ולהיות כמשתדל' וזו היראה שהיא
 למעלה מן האהבה' ועל זה נאמר
 באברהם כשיצא לשוחט את יצחק כי
 עתה ידעתי כי ירא אלודים אתה וזו היא
 היראה הפנימית כי המניע למעלה זו הרי
 גופו ואשרו ובניו ונכסיו אינו כדאי
 למסור על המרא יתברך' כמו שקנה
 שיהי מאה ככרי כסף וזהו בפרוטה אחת'
 ולפיכך כי יתרו ידעתי כי ירא אלודים
 אתה וזו היא היראה הפנימית שעליה
 ספר אברהם אבינו עליו השלום גופו
 ואשרו ובניו ונכסיו ונאמר בו אברהם
 אברהם והנני רומז יראה לפמה אהבה
 למעלה היסנה יראה למעלה מסנו
 והנה הכל רסון בענין פעלת הספירות
ועתה התבונן כמה שאמר הכתוב
 ראשית חכמה יראת יד' ו'
 ובתי' אשרי איש ירא יד' כמצותיו חפץ
 מאד' זו היא יראה הנקרא למעלה מן
 האהבה' וכן אשרי ירא יד' ההולך
 ברכיו' אמנם בעבור תהיה יראתו על
 פניכם לבתי תחטאו יש פנימו ויוציאו
 ברכים' התבונן בעיקרים גדולי הדרים
 גדולים הלוחץ בשערה אשרי מי שיתווננו
 יד' ויתברך עינים לראות ולהבין' ועתה
 התבונן סוד יראה פנימית' וסוד יראה
 חיצונית' יראה פנימית סוד מעלות
 הסלך יתברך קיום מצור עשה יראה
 היוצרות סוד השמירה מן הקליפור
 החיצונה הנקראת עולה וטומאת מצור
 לא תעשה

ודע כי בהרבה סוד יראה זו במלכות

מט

אוי כתיב אשה יראת יד' היא תתהלל'
 היא תתהלל כיראי הכל רסון' והכל
 על ידי חכמים הגונים' וספירה הזאת

נקרא

עדן

כלום המקור הנובע מן הכתר'
 כי עדן הוא לשון מקור וכח
 אמרינן בשרה אמנו' אחרי שנפסק
 המקור מדמיה ולא היתה ראויה לילד'
 ובשנתחדשה כמקור הדמים אחרי בלותו
 היתה לו עדת' כלומר מקור החיים
 ומקור החלב כי החלב נמשך לאשה מן
 הדמים ליודעים סתרי הכריאה' ולפי
 המחשבה והרצון הוא סוד רתחלות
 האצילות והשפע בכריאה הנקרא עדן
 כלומר מקור רזנמשך מן הכתר' ונקרא
 מקור כמו שאדם רואה את המים היוצאי'
 מן המקור' ואין אדם רואה את המקור
 שמשנו תחילת המקור' שהוא עמוק
 עמוק' וכחא אמרינן ונהר יוצא מעדן'
 יוצאים מן המקור ובלשון ערבי קורין
 לפקור מעדן' וכן תחילת החמשה
 שהיא סוד חכמה ראשונה נמשך מן
 הכתר הנקרא אס' לפיכך עמוק עמוק
 מי ימצאו' וכתיב מים עמוקים עצה

כלב איש ואיש חכמות ידלנה'

לפיכך

סוד המרכבה ויחוד
 השלם אני רומז'
 ונהר יוצא מעדן להשקות ארץ הגן ונהר
 יוצא מעדן ק' האמצעי הנמשך מהלכת
 על ידי חכמה וכנה להשקות את הגן
 פלגות' עד כאן היחוד' אבל משם
 ישרד' והיה לארבעה ראשים' וככאן
 ואילך סוד עולם הפירוד סוד ארבע מחנ'
 שכינה' וההיכלות ושאר השמים
 המסונים נפרדו כולם זה מזה' אבל
 והנהר יוצא מעדן להשקות את הגן זהו
 סוד אד' ד' הפארת ללכות סוד היחוד'
 זהו סוד שלשה ספירות של שבת ויברך
 אלודים את יום השביעי יקדש אותו כי בו
 שערי צדק יג א 13 שבת

צריך להקין התבונה אל מקום החסד כי
החסד הוא מקום אחיות השמים והצורים
והצורים ולפיכך במקום גדולה ונבונה
צריך שמירת וזהו סוד שמירת המקדש
שצוה השם לכהנים וללוים והנה הכל
רמז פנימי והציון אמר הכתוב בשמירת
המקדש תמיד ואת ובנוך אתך לפני אהל
העדות כלומר כהנים ולוים שומרים
במקדש תמיד ואתה ובנוך אתך אשרי
יודעי הסודים לפי שסביב המקדש כמה
מתנות של טומאה הנה מטרו שלשלמה
מששים נבורים סביב כולם אחוזה הרב
למדמי מלחמה ולפיכך סי חסם וישמור
אלה וכתוב ויניחהו בנן עין לעבדה
ולשמרה ולפיכך שבת זכוה ליום ושמור
לילה תשת השך והיה לילה בו תרמוש
כל חייתו יער הפערים שאוגים לטרף
תורה השמש ואפון ולפיכך ויניחהו בנן
עין וכו' לא עשה כן אלא הכניסם להיכל
ולפיכך נתקלקלו כל הסדרים ופושעים
יכשלו כם כם משם כי סביב רשעים
עתה לבן ולפיכך כן חסם ישפח אבובן
כסיל תונת אמו וכת' חסם בני ישפת לבני
גם אני ואשיבה חורפי דבר הרי לך
מבואר קצת סדר מעלות סוד חכמה
ראשונה וחכמה אחרונה וקצת חכמי
הקבלה אמרו חכמה בראש וחכמה בסוף
והנני רמז הוזהר לחכמה אחרונה זכור
לחכמה ראשונה וכן הוא או' יתב חכמתה
לחכימי ויבל כל חסם לב נתתי חכמה
וכתיב והיה אם שמוע תשמע וכתוב
ואם יפנה לבבך ולא תשמע הכל מבואר

ועתה

התמונן ושפתם ארץ
משמרתו כתי' עקב אשר
שמע אברהם בקולי וישמור משמרתו
ואמר רזא אפילו ערב תשילין קיים
אברהם אבינו ע"ה כל כך עשרו סייגים
סביב ננסת ישראל כי כל מה שראו זל
נעשו סייגין לתורה לא עשו אלא כנגד

הסייגים שעשת אברהם בתורה ונלוו
מלתא בעצמה הוא הכן סוד גדול גילוי
לעינים וזהו סוד המזכחות שבנה אברהם
וס' מסעותיו ועניניו שעש מיני משמרתו
סביב התורה באמת ולפיכך אמרה תורה
עקב אשר שמע אברהם בקולי מצורתי
חקותי ותורותי שני תורות תורה שבכתב
ותורה שבעל פה ושתיקן מתחילת ממקום
אברהם כלומר מן החפא' שהוא סוד
הגדולה והגבורה עד הצואר ומן הזרוע
ולמטה השמירה צורך גדול שזהו מקום
השרים הויצונים עד המלכות ולפיכך מן
אברהם מן דוד שנהם צריכין שמירה

ועתה

בתורה שמירה וענין אברהם
שנאמר וישמור את משמרתו וענין מה
שצרכו למעלה כמרו עניינים עמוקים
רמוזים ואור שידעת זה התמונן כמה
עניינים רמוזי כמה שאם הכתוב ראשית
הבמה יראה יי' וכבר רמזנו לך שפמירה
זו נקראת חכמה ונקראת יראה כלומר
מקום הירא' כי המגיע לדעת קצת הסעלן
ספירה זו כמה הוא צריך ליראה לפני השם
מרוכב קלות האדם ושפלותו ופעלת השם
יתברך והיראה בשני דרכים יראה פנימי
ויראה חיצונית יראה חיצונית לפטה
מן האהבה ויראה פנימית למעלה מן
האהבה ולפיכך יראה זו למעלה מהאהבה
כיצד יראה חיצונית היא סוד כל היראה
מלעבור מצו המלך לבלתי יענש ובלתי
יהרג ויתפש במאמר המלך וישפט
בשפתים רעים זו היא יראה חיצונית
אבל יראה פנימית היא בהי' האדם משג
מעלה הבורא יתברך ורוב התענוגים
ועושר וכבוד שהם בהיכליו ומזמנים
לעבדו אותם שהוא חפץ בהם ובהגיע
האדם לידיעת מעלתו זו יפחד ויבהל
ויאמר שמא אינני ראוי לעמוד בהיכל
מלך כי לפי רוב מעלתו וגדול פתיחתו

והסוד

ואחכמה מניע ער הרצון שה' סוד חכמה ראשונה והיא רחוקה ממני :

ודע כי יש חכמה צנונה ונקרא חכמה לבני הפרגשים וכתוב ויחן אברה את כל אשר לו ליצחק ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברה מתנת וישלחם מעל יצחק כט בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ולפי יחורב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדסומה שאמר וישלחם מעל יצחק בנו כמו שאמר וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זכ' אפנם בחכמה מחסבור מרה כתיב עמוק עמוק מי ימצאנו :

ודע כי הכתוב שאמר מה רבו פשעים ב' בולם בחכמה עשית הכתוב זה רמז בחכמ' מששבו ובחכמ' אחרונ' והכל בנין אחד ומה שהתחיל ספר יצירה בלב כתיב ויחן מה הקק לה יצבאות באסרת כתיב וכלב כל חכם לב נחתי חכמה ו והחכמה בלב והסוד כי אותיות הש' אינה מתלבש באות אח' לא בשתי אותיו הללו ובחכמ' עליזנה כתי' ו' בחכמה יסר ארץ יכונן שמים בהבונה וכתוב ביל' עשות ו' אלקים ארץ ושמים וכתוב בראשית ברא אלקים את הארץ השמים ואת הארץ :

וכתיב מי חכם ויכין אלה נכון וידעתי כי ישרים דרכי ו' ונעור בפסוק הזה הוא סוד הספיר וסוד כל כוחות התוצנו שמקיפין להם מכתות ותנה בפסוק זה אמר סוד האציל' הספיר' והמשכ' מן הכהר הנקר אין סוף לפי שהחכמה נאצלת מן האין שה' ואם שאין מושג' ובהא והחכמ' מאין תמצא' ואם קוצו של יוד' לפי שהאין אין לו אות מסוימת ולפיכך נקרא אין אין למעלה אני למטה בית קיכול לשפע ה' הספי' ולפיכך והחכמה מאין תמצ' צדיק להקריב אדם ייחוד אצילו' החכמ' בכלנה והכלנה ברעת' ואם חכם ויכין אלה יקרב ה' כינה להכמה' נכון וידעם יקרב רדועת לבנה כי ישרי' סוד גבור וגדולה הגאחתי

בדעת זה מכאן זה מכאן כי ישרי' ודעו זה מול זה דרכי ו' אלו נצח והוד שוקין עמודי' דרכי' בודאי' ב'ים דרכיך' :

וצדיקים ילכו בם צד' יקוצ' ק' לפיכך צדיקים כתיב ו' מסר י' ד' אהרה צדיק וצדק' ופושעים יכשלו בם מקום הפושעים והמכשולים סביב רשעים ו יתהלכון' והמכשלות את הרשעים' וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זכ' ומל טמא לנפש' כד ישב מחוץ למחנה מושבו' ויוצא אותו החוצה ויצאת שמה חוץ' ויצא אל מחוץ למחנה' לא יבא אל חוך המחנה ופושעי' יכשלו בם כי יש מקום שהוא מכשול לרשעים' כתיב דרך רשעי' באפלה לא ידעו במה יכשלו וקפני עור לא תתן מכשול' ולפי זאת ירושלים כחוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות ויצא בן אשה ישראלית' ותצא דינה בת לאה הכל רמז וממאר' לפיכך מי חכם וישמור אלה ויחבוננו חסדי' ו' :

זהמנין

פסוק זה יבין סוד ויאמר ו' לאדם הראשון לעבדך ולשמרה לעמדה כפנים ולשמר' מכהחן ולעשות גדרים וסייגים' לשמירת דתך שלא יכנסו בחות הטמאה לפנים אותה דנקראים פשעים' ויבר פשעים והטאים יהדיו ועוזבו יד' וכל' לפיכך אמרה תורה לעשות סייגים לתורה להיכלות ו' ושמרתם את משמרתה לבלתי עשור' מחקות החועבות אשר נעשו לפניכם' ולא תטמאו בהם אני ו' אלהים' נקרא חוק ה' ולא יעבור' לפיכך ושמרתם את משמרתה אם אני שמתי חוק וסיג' כל מה שאדם צדיקים להשים סייגים גדרים מפני יצר הרע שבבם' ולפיכך עשו משמר למשפרתה' והוה טארל ועשו סייג לתורה ואין הכל נעשה שלא על יד חכמה' ובל' מה חכם ושמרת אלה ויחבוננו חסדי' ו' ג' צדיק

ברחמים ואם גדול תשמענו בקבלה פרא
 אל פה כעזה ולפי כתיב מצא אשר מציא
 טוב ויפק רצון מיי' והיו דע סוד דוד יבין
 סוד ויבין יי' אלקים את הצלע אשר לקח מן
 האדם ויביאה אל האדם' וכתיב ויאמר
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר
 פכשתי וזאת יקרא אשה כי מאי' לוקחה
 זאת' וארץ כל מסכת נידה ויבין יי' אלקים
 את הצלע' אשר לקח מן האדם סלמך
 שנתן הקל הוא כלנה היתיר באשה יותר
 מכאיש' וכתיב ותצאה לאה לקראתו'
 ותאמר אלי תבא כי שמר שכרתך וכתיב
 ומכני יששכר ויד בינה לעית' הכל ירשו
 מן האם כי אם לבינה תקרא' ולפיכך
 בעון נדמים אשתו של אדם פתת ח'ו'
 והמכין טעם זה יבין מה שאמרו רבא ויהיה
 היתה בת שבע לרוד מששת ימי בראשית
 אלא שאכלה פנה' ולפעמים ישא אשה
 בתולה ואינה בת זונה' ולפיכך אמרו עם
 הארץ שנשא בת בתן זונה אינו עולה וזה
 או היא קברתו או הוא קברה וכתיב כירח
 בנתו בנים וזים לידו עתה יאכלם הדיש
 חלקיהם' ולפיכך כתיב כי אם לבינה תקרא
 רצון ל' ואין מציאה אלא דבר שאבר לו
 לאדם' ולפיכך אמר דוד כי אני לצלע
 נכון ומכאובי ננדי תמיד לצלע ודאי אבל
 לפי שוכה יוסף הצדיק לבת זוג ראויה'
 ואמר ורצון שוכני סנה ולפיכך ירש בכורה
 אף אני בכור אתניהו עליון למלכי ארץ'
 ולפיכך נחמנה פרנס על העולם' וכתיב
 ויכלכל יוסף את אביו את אחיו' ולפיכך
 ארץ יוסף הלך במדבר עם ארץ הסית'
ודע כי בתחילת התפילה כתיב אדני
 ששתי הפתח ופי' יגיד תהילתך
 ולבסוף כתי' ידו לרצון אמרי פי והתבונן
 מה שאמר בעניין אשר יעקב אמ' פאש'
 שמה לתמי' והוא יתן מעדי מלך ולא
 פי' יותר' ומשה רבינו פי' כל התפחות

ואמר ברוך מבנים אשר' יהו רצון אחיו
 וטובל בשם רגלו טובל בשמן רגלו בודאי
 הכל כמבאר ותחמס לפי שהוא מושך מן
 הרצון' והוא וטובל בשמן
 רגלו' והנני מבאר מאחר
 שלדבק ברצון הוא טובל
 בשמן רגלו' וזו הריא' שפי' נעטע' אסיה
 הספירה שנקרא'
ראשית כל היראש הנמש' מן הכתר'
 ובראשית זה נבראו כל ה'
 הנבראים ונאצלו כל מיני אצילות ואם
 בראשית ברא אלקים וסוד של ב' דבראשית
 גדולה שתר' ירוש' בתכמת כל' בראשית
 ברצון סוד המחשבה בו עשה' הכל וסוד
 ראשית זה נאצלו כל הדברים הנקראים
 ראשית כל אחד על מקומו' לפי מיני
 האצילות ולפיכך בריאה העולמות' כך
 סוד כל אחד מהם' כתיב יי' קנני ראשית
 דרכו קדם מפעליו מאז' כתיב קודש ישראל'
 וראשית תבואתה' כתיב ראשית
 עריסותיכם' חלה תריסו תרוסה וירא'
 ראשית לו' כי שם חלקת מחוקק ספון
 כתי' ראשית חכמי ירא' והנה סוד בראשית'
 סוד הספי' השנייה הנמשכת מן רכת' ר'
 בסוד אות' יוד וזו היא הספירה הנקראת'
חכמה כתיב י' קנני ראשית דרכו
 קדם מפעליו מאז קדם הוא

קיצו של יוד' אז הוא סוד הבינה וזו בינה
 אז ישיר משלה אז ישיר ישראל' מעול' מסכת'
 מאז מקדמי ארץ' נכון כסאך מאז' ואם
 חכמה שאמר שלם' כל זה נסתי בחכמה
 אמרתי אחכמה והיא רחוקה מסני וכבר
 ביאירו רחוק מה שהיה נעמוק סי' מציאנו
 ממרחק תבוא לחמה' ואת הוא כתיב וי'
 נתן חכמה לשלמה אלא זו חכמ' אתרונה
 הנקראת מלכות ומתן מלכות אל' שלם'
 להכנס לחכמה הנקראת ראשית ה'
 המחשבת הדבק בכל' ואמר כל זר'
 נסיתי בחכמה הנקראת פלכות' אמרתי
 אחכמה

מעירב עומק צפון ועומק הרום
עומק טוב ועומק רע כל הרברי שבועולם
שתחת הכתר נכללים במחשב והמחשב
מקפת את כולם וסובבת עליה ולפיכך
מאור עסקו מחשבותיך מים עמוק לבב
איש ואיש תבונת ידלנה עמוק עמוק
מי ימצאנו והמבין עיקרים הללו יתבונן
בכמה מקומות שנכתב בתורה לשון
מחשבה כי לא מחשבותי מחשבותיך
ו הנה בצלאל והעושים במלאכת נאמר
בהן לחשוב מחשבות לעשות כזה וכבס
ובנהושת וכתוב מעשה חושב מעשה
רוקס מעשה חושב בצורות שהוא רומז
לעולם המחשבה מעשה רוקס בצורות
שהם רמז מן הוריעות ולמטה הכל
סבואר :

רצון שהרצון והמחשבה מתאחזו
בכח ענין אחד זה המקום
שלא השיג נכרא בעולם לדעת סגנות
הרצון והמחשבה ולפיכך במקום הזה
מתאחזו ענין רשע וטוב לו ענין צדק
ורע לו ולפיכך אמר בענין מיתחו של
רבי עקיבא הראיתני תורתו הראני
שכרו ראה שזוהתכין את כשרו במקלים
אמר זו תורה זו סברה אל שתוכך עלה
במחשבה ולפיכך כתיב אני אעביר כל
טובי על פניך וקראתי בשם לפניך
וחנותי את אשר אחזן אילו רץ הפנים
שלא נכנס בהן משה רבינו ע"ה
ולא בריה בעולם ועזר והתלמדה מאין
וטמר באזניו שמענו אלקי הבין דרכה
ודע כי זהו הקרא רצון באין גבול
לפי שמתחברת באין סוף
ולפיכך אוד וקוצו של אוד פותח את ידך
וסשביע לכל הי רצון ולפיכך ביוסף
ורצון שובני סנה תבאת לראש יוסף
ולפיכך מראש הררי קדם וכבר ידעתי
שהכר נקרא הררי קדם יוסף המשיך לו
הרצון מן הכתר כרכות שמים מעל
כרכות תהום רוכצת תחת ולפיכך במד
שורו הדר לו ואינו סתירא מקטרוג
שטן בין קרני שור ולפיכך פורת יוסף בן
פורת עליו עין הנה עין י אל יראוי הכל
רסה :

והנני רומז בכל מקום אושר עלה
במחשב ואמר יוד במחשב
יוסב אל העלייה וישוב שפה ואמר
יוד למרכבה
דע כי המרכבה היא למט מן המחשבה
ולמטה וכל המרכבה כלם עד
המחשבה ולפיכך אמר עלה במחשבתך
וממחשבתך ולמטה יוד למרכבה בבאן
סוד פנים ואחור לכן וכשחור סוד שמים
וארץ בכאן סוד רחמים ודין בכאן סוד
הענינים ענינו כינוים על אפיק מים ר
רוחצות כהלבי ושבט על מלאת סוף
דבר זהו עמוק לפי שהיוד דבקה
בכרד עליון אינה מתפרדת ממנו ונקרא
אין סוף ולפי עמוק עמוק מי ימצאנו
מאור עסקו מחשבותיך והנני
רומז עומק המחשבה עליו נאמר שיר
המעלות ממעמקים קראתי יי העולרה
עד המקום הנקרא ממעמקי חפולתו בלי
ספק סתקבלת שוהי הוא דבק בברר
ועולה לעולם הסוד והיהמים יוסף רצון
סוד רמז הנה ולפיכך רחוק מה שריריה
ועמוק עמוק עמוק מי ימצאנו אמנם הם

ודע כי הזוכה לישא בת זוג הראויה
לו מן המקום הזה הוא שואב
לישא אשה התנונה לו והרי הוא סוד
אדם בודאי ואם הטא אדם ולא זכר
לישא אשה הראויה לה יקדמנו אתר ב
ברחמים

דפייעת' כי במקום המצרים שם מיני
הפריעות' ופריעה הקריב ופריעה קרב
מביעי ליה' אלא ופריעה הקריב את ישראל
לאביהם שבשמים מה כתוב כתיב וישאו
בני ישראל את עיניהם' והנה מצרים
נוסע אתיהם ויראו מאור ויצעקו בני
ישראל' אל יי' וזהו טעם יי' בצד פקדונך
צקוק לחש מוסרך למו' וכתוב ואלרה
הגוים אשר הניח יי' לנסות בהם את
ישראל' וכתוב תחת אשר לא עבדת
את יי' אלקים ועבדת את אויביך'
ורע כי בהתרחק ישראל אפילו מעט
מחיוב המלך מידפונעים בהן
מיני חיות רעות דובים ואריות ונחשים
ועקרבים וכשם אם ישראל פורצים הגדר
שסביב ההיכל ופורץ גדר ונשכנו נחשי'
זלם אל תמיץ ושמאל הסר גדלך מרעי'
אל תלצדי יש מעל שהוא בא מאברהם
שהוא אמן שהרי ישמעאל מקטרנ' עומדת
סביבו' ושמאל לצד יצחק שהוא מקום
הפתי' ושני הפרענו לא הרמק בהפאת
שהוא הקו האמצעי ואיך ירא מכל רע
שהרי אתה עומד בהיכל פנימי בהיכל
המלך' בהיכל המעני' מקום מנוח' איך
שטן ואיך פנע רע זלם ואתם הדבקים ב'
אלקים חיים כולכם חיים וגומר' ושומר
פסוק' וכתוב יש דרך ישראל לפני איש'
ואחרי דרכי מות' זלם תי יסוף ושמאל
וכל מקום שאתה מוצא ישראל או מישרים
אלו הן שתי מידות הנקראים:
זרעות וכן מישרים וישר רואה
בהתאחד הספירות כל אח'
מהם על מקומה זלם ישראל יחזו פנימו'
אמנם כי מישרים דרכי יי' וצדוקים ילכו כם
ופושעי' יבשלו כם הכל מתוק ליווד האמ'
ורע והאמן כי בהתאחד כל הספירה
על מחבתו' נקראים גם כן:
מישרים אמנם יש דרך ישראל לפני
איש ואחריה דרכי מות

ושומר מקום הזכרים ומקום הנקבות'
בפסוק זה ע"כ בכל מקום' שאתה מוצא
בתורה שם זה הוא מקום דריהבות' איך
שטן ואיך פנע רע ולפיכ' כתיב כי יד על
כס זה באמת רוד על כס זה הכל כמאר
וכתיב עזי וזמרת זה יהי לי ששעה' זה
בהלחמו פריעה אבל לעתיד לבא מר
כתיב עזי וזמרתיה ויהי לי ללישועה וכתיב
אודך כי אנפת כי' ישוב אפך ותנהיגני'
זלם אם עונות השומר זה אד' ני מי יעמוד
הכל רמז' והספירה הזאת נקראת:
מחשבה בכל מקום זלם המחשבה
המחשבת' הכתר והזה
מקום התפשטות ההפץ והאצילות זלם
קוצו של יוד התחת התפשטות ה' יוד
זה יוד נקודה מששבות והוה מקום נקראת
עמוק אשרי מי שיגיע למקו' זה יזוהו סוד
הפנים הפנימים' ועז' אמר שלמה עמוק
עמוק מי ימצאו ב' לפעמים עומק הבינה
ולפנים מן הבינה עומק החכמה ה'
הנקראת מחשבה' ושתי מידות הללו
נאחזות ככת' והסוד מאוד עמוק
מחשבת הבן נפלאות' וזהו
המחשבה הנקראת בכל מקום:
עומק זלם ספר יציר' לפי המחשבה
נקראת סודרה' וסודרה חכמה
ובינה כי טוב סודרה סמור כסף כמר
נפלאות רמוזים כי סודרה של כסף אף על
פי שהוא מקום החסד כמה צרים ו'
ומקטרנים סביבותיה אבל כי לוישב יהיה
לפנים' יהיה סודרה לאכול לשבע'
ולמכסה עתיק' הכל רמז ולפיכך ביקש
אברהם מערת המכפלה' וקנה אותה
מאת בני עפרן ובני רות בארבע מאות
שקל כסף עובר לסוחר' כי טוב סודרה
סמור כסף ולפיכך המחשבה היא ה'
המקפת את כל ריבפירו של סמור מן
הכתי' והוה סוד ספיר' ירה עומק רום
ועומק רוח' עומק מזרח ועומק
מערב

ה' יוד נקודה מששבות והוה מקום נקראת

ראשונה של שם המיוחד * זהו מקום
 היחוד העליון * והגני רמז
דע כי בהו צדק מתאחד עם מלכות
 יבא לו השפע מהבליטה * וכל מיני
 בריכה ואצילות * ואם חס ושלום ימצא
 הפירוד בין יסוד למלכות או יפסקו כמה
 מיני שפע ואצילות לבגא אל התפארת
 וליסוד מן הבליטה * ואז מתאסף היסוד
 למעלה לפי שפסקה ניקתה מן הבליטה *
 וכן הוא אומר מפני הרעה נאסף הצדק *
 והסבין זה יבין שזו המדה נקראת
אם וכן הוזה אומר כי אם לבנים
 תקרא * אל הקרי אם אלא אם
 וזהו שאמר הכתוב לא חק האם על
 הבנים * כמה סוד ו כמה עיקרים פני מיים
 גנוזים בשקום זה * והסבין זה יבין שלח
 שלח את האם ואת הבנים חקך לך לפי
 שהאם צורך גדול הוא לך לעולם שכולו

אויך * ודאי לך בבנים בעולם הזה *
 לפיכך ואת הבנים תקח לך * והטעם
 שילוח האם למען יטוב לך והארכת ימים
 והכל רמז לידעים **ודע** כי כמו
 שהמדה הזאת נקרא **צדק**
 עליון כנגד צדק תחתון כך כתי' ארו ארני
 זו משפעת כזו * אימא עלאה משפע' על
 אימא תתאה * כתיב ישמח אבנך ואמר
 ותגל ילדתיך * אסו ילדתי * והכתי' שאמר
 ובפשעיעם שולחה אמכם * כבר ביארנו
 בשער ראשון **ודע** כי הסביל הולכת
 עם ישראל בגלות * אבל צדק
 העליון לעולם לא זה ממקומה כתיב כי
 אם לביתה תקרא ותכונה תתן קולה *
 פקח עיניך כמו שכתבתי לך בענין ה
 הכיפה וסוד' כי בה הכנה ותבונן *
 עולם התחתון ועולם העליון * והש
 יורט בדרך האמת אמר סלה * יורט

השם החשיעו לספיר' הוא שם
יה ואע"פ שג' ספירות
 עליונות פתוחות בזה השם והנה היוד
 רמז לספירות התשיעיות הנקראת חכמה
 והרמזות לבליטה וקוצו של יוד' הוא סוד
 הכתי' הנקרא' און סוף לפי שאין לבתי' אות
 מסוימת אלא נאחזות בקוצו של יוד רמז
 לאין סוף והנה אלו הג' ספירות מתאחדות
 באחד ובהן נאחזות ו' ספירות כבוד * על
 תפארת ובתפארת נאחזות ספיר' העשירית
 על יסוד **ודע** כי זה ככל מקום הוא
 סוד עולם הרחמים * ודע כי זה הוא כסא
 ליה' האחרונה היא כסא לאות * והלמי
 מתייחד בשם י' יוד ית' ולפיכך עזי זמרת
 יה' והיו לי לישועה * כלומר זמרת עולם
 שאין סביו לו ויקטרגו ולוחץ וצר ואויב *
 זמרת אמת היא הזמירות במקום המגור חס
 הצורך בענין י' יוד וענין אברהם ולפיכך
 זמירות הו' לי הויך כבתי סגור * נתן
 זמירו כליל עת הזם' הנע זמיר עריצים
 יענה * וכתר הזוללים כמזמירות ולפיכך

מזמור לחד * ויעקב אבינו אמר קחו לכם
 מזמרת הארץ בכלים * ומעולם הרחמים
 חמשיך עליהם ולפיכך אמר ואל שדי יתן
 לכם רחמים לפני האיש * נתפלל בל' שדי
 לומר לצרתו די * ולפיכך קחו מזמרת
 הארץ ראה כמה כח האבות גדול ולפיכך
 מן המיצר קראתי יה' ענני במרחב יה' *
 שהוא עולם הרחובות שאין שם מצרים *
 וכבר ביארנו שעולם המצרות והצרות
 הוא מן הזרועות ולבטה * והסוד
 מקום הששכת הרצון * ויעקב ששם
 והפור באר אחרת ולא רבו עליה משם *
 ויקרא שמה רחובות * לפי שאין שום
 מצרנות לשום שר עליון * ולפיכך על
 ידי רחובות העליונים זכה לכאר שבע *
 אלו סוד ויעל משם באר שבע * והסוד
 ובסוד קחו מזמרת הארץ בכלים ולא שדי
 יתן לכם רחמים * והיודע סודות הללו
 יודע מדוע נקרא מצרים ונקראת פרעה *
 כי שני אלו סמוכים זה לזה * ולפיכך
 הוצרכו להיות הניסים והנפלא' במצרים
 שערי צדק יב כ 12 וז' וכפרעה

סדר זה ויבין כמה גדול כח התשובה וכמה
עולמות מתקדמות בתשובה ויבין כמה
מעלות מקלקל וכמה גדרים מפרץ מי
שהוא וצטא למטה וכן הוא אושר לך דוד
כי שחת עמך באמת בנים משחיתים
ועוקרים נטיעות ומשחיתים עולמות
ומשכרים צניעות למעלה בפשעים
שמושעים בראי כלי ספק לפיכך כיוס
כפורים הוא למעלה ולמטה וכן הוא
אמר ובפשעים שולחה אבכם

ודע

כי בהתגלות סודות הכנה שהם
סודות הכפירה או כתיב כי ביום
הזה יכפר עליכם וטרה אתכם כתיב
יכפר עליכם ולא כתיב אכפר אתכם והכל
רמז כי שלוש ספירות העליונה קשורות
במלת הוא אמצעית במלת אלה
תחתונת במלת אני כמה שערים
פתוחים בכקום זה למי שיש לו עינים

ודע

כי עבודות הנעשות ביום
הכפורים כנגד לבן הן
עבודות היום ועבודות הנעשות כנגדי
זהב הן עבודות שאר הימים תמידין
ומוספין והכל רמז במסכת יום הכפורים
אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם
תקום עלי מלחמה כלאת אני בוטח בזאת
יבא אהרן אל הקדש לפי שכיום הזה אז
מתגלה עולם הרחמים לפיכך בזאת אני
בוטח והסוד ומחיתי כעב פשעך
וכענן הטאתיך שובה אלי כי גאלתיך
הכל כמאר והטעם שהבחר עם

תלמידיהם מתגלה ביום הזה לפיכך לית
רשות לשטן למססון והנה שני שערי
יום הכפורים ושאר ענינים שעבודת יום
זה מורים אותנו סוד התגלות דין ורחמים
והצורך בעולם לכתות החצונות והש
נתן פרס לכל כח מפי כה שהוא שאם
רצו כל הכתות שבעולם עומדות על
שמירתם כתיקון הביאה שמרדים הש
היה הכל גוברת אין שום ספק בעומדו

במקומו כלומר הכחות הפנימיות בפנים
והכחות החיצוניות מבחוץ והוא שאמר
הכתוב וירא אלדים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד אבל בהתהפך הסדרים
שסדרם בתהלה ונכנסו החצונות לפנים
ויצאו הפנימיות לחוץ אז נתקלקלו
השורות ונתחלק השמלה ונמצא הגליות
לפני צריך להתבונן בסדר הילכות פנימי
והיצון ואז יבין כל מעשה אלדים הוא
כי לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין
לגרוע וכתיב והאלדים עשה שיראו
מלפניו וכתיב לכר זה ראה מצאתי אשר
עשה האלדים את האדם ישר והם בקשו
השמונות רבים כלום קלקל אדם הראשון
התבונות והסדרים והכנים מטמאים לפנים
והוציא שחור לחוץ ואז נהפכה הקערה
על פניה ונתקלקלו כל הבנייני והסדרים
וזהו סוד הכנסת צלם הילכי כי ראתה
גוים בא מקדשה אשר צויתני לא יבאו
כקהל לך וכתיב לא יוסיף עוד לבא כך
ערל וטמא ונאמר לא יוסיף לבא כך
בליעל כלו נכרת אבל אלו עמדו כל
הדברים על הסדר תיקונו הראשון הירח
טוב במקומו ובהשתנות מקומו נשתנה
טעמו ומראהו **ודע** כי בהתגלות
הכתר אז יבוא הפנימים והחיצונות תועלת שפע והנאה
וזהו סוד שני שערי לב הפנימי והחיצוני
והסבי זה יבין סוד השוד של סמי וסוד
ע פרי החג ושאר מיני השפע שהיו באים
לאומות והסוד הגדול הכולל את הכל
וגברו כך כל משפחות האומות וסוד
הנותן מטר על פני הארץ ושולח מים על
פני הצוות וכמזמרה לנו כי די כמה
שרפנו במלת יום כפורים

ודע

כי כמשעול הרמים יש בו כמה
נמשכות לכתות החיצונות על

ודע

שפע הכא להם כהתגלות הילכי המכל
כי הספירה הזאת היא סוד
אות השלשה שהיא ה'
ראשונה

הרשעת מלך כעשן תכלה בני עמיו
 ממשלת זרן מן הארץ ואז חרפת עמו
 יסור מעל כל הארץ והמדה הזאת נקרא
 בתורה בלשון סתם **כיפורים**
 וכן המקור הזה יתכפרו
 עונות ישראל בכל זמן לפי שהוא מקום
 התשובה ואין כפרה בלא תשובה
 והנה ככל מקום שתמצא בתורה כתוב
 תוספת כפרה כענין שכתור'ח ומועדים
 שיש בהן קרבן מוסף הוא סוד התגלות
 המדרה הזאת על מלכות בספרת השפע
 והאצילות שנתוסף באותו היום מוספים
 בו קרבן ומוסף כלומר תוספת כפרה
 כענין שאמר בתפלת ראשי חדשים
 לעמך נתתה זמן כפרה לכל תולדות סוף
 דבר בכל מקום שתמצא בתורה לישן
 כפרה הוא סוד השכח והרפואה והכפרה
 והכל מטעם שאמר שהוא למעלה מן
 הזוהר והשר' הוא מקום עולם הרחמים
 וכשיפתחו שערי בינה אז יתרבה שערי
 האור במלכות באותן הזמנים והסוד
 כתוב שער החצר הפנימי הפונה קידמה
 יהיה סגור ששת ימי המעשה ובימים
 השבת יפתח וכיו' החודש יפתח דברי
 גדולים גלו הנה לפיכך זהו זמן כפרה
 והנני מבאר דע כי בהיות ה'ח'ת'
 מתגלה אין מקום לפנים של
 זעם לעמוד לא מעט ולא הרבה וסימן
 יאר ד' פניו אליך ויחונך הכל רמז
 כי במאור פנים העליוני אין מקום לפנים
 כל מיני כפרה רלוין במאור הפנים
 העליונים כלומר בגלוי הפנים ואותה
 שעה נקרא עת רצון ככל הערומות כולם
ודע כי בהיות המלכות עומדת ב'ה
 לתת השבוע על כל אשר עשו
 ישראל כל השנה שעברה היא עומדת
 כבושה וכלייה על מעשיהם של ישראל
 לפיכך מתבטא בבטא ליום הגיוני כמו

שמתענף ומתבטח להביט והשם יתברך
 פותח שערי אורה מ'ה עד לב שאינו הן
 שערי בינה וכשאותן שערים נפתחים אז
 כתוב דרשו י'ר'וד בהמצאו קראו בהיותו
 קר'ו יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
 וישוב אל י'וירחמהו ואל אלדינו כי ירבה
 לסלוח המבין דרך זה יבין סוד עשרת
 ימי תשובה למה נקרא ימי תשובה ימי
 תשובה מסש ולפי ששערי בינה ושערי
 חירות ושערי גאולה ושערי כפר פתוחות
 מ'ה עד יום כפור בין לצבור בין ליחיד
 לפיכך דרשו י' בהמצאו קראו בהיותו
 קרוב קרוב בודאי שאיל'לא שערי בינה
 פתוחות רחוק היה הדרך מאד וכן הוא
 אומר מרחוק י' נראה אליו והטעם אבת
 עולם אהבתך הט אונך ושמע
דע כי יום שנעקד יצחק על גבי מזבח
 כיקס אברהם אבינו על שפתחו
 שערים הללו לכל ישראל להיות כפרה
 לכל חטאם והשי' הורה לו לחת לו סגור
 זו לבניו ולפתח לפניהם יערי תשובה
 וכ'ה ויקרא אברהם שם המקום ההוא י'
 יראה אשר ואמר היום בדר י' יראה
 ואותו היום הוא כפרה לזרעו של אברהם
 הנקרא מרת אהבה ולפי ספירו' ההקול'
 שהם כתר חכמה לנה בתגלות ביום
 שנעקד יצחק מ'ה עד יום כיפור
 השערי נפתחו בזכות אהבה של אברהם
 והוה מרחוק י' נראה אליו אהבה עולם
 אהבתך על כן משבתוך חסד הסד
 בודאי לפיכך י'ה יום אהר ששני מיני
 כפרות נאחזים בו כפרה המלכו' למעלה
 וכפרת הבנים למטה וסימן זכנ' יעשה
 לאהל מועד השוכן אהם בתוך סומאם
 יום הכפורים בודאי למעד הולמטה וכתוב
 וכפר עד מקדש הקדש ועל אהל' מועד
 ועל המזבח וכפר על הכהנים ועל כל
 עם הקהל יכפר ביום כפורים הוא בודאי
 לא יום כפרה אלא יום כפורים והמבין
 שערי צדק יב א 12 i סוד

ומסיימן הללויה * כמה נפלאות נגזים
במקום הללו * בצאת הנשמה מעולם
התפלה וחזרת לעולם התהילה * הללויה
בראש הללויה בסוף * והלודע סודות
הללו בין סוד פסוקי דזמרה * שמתחילין
בהללויה ומסיימן בהללויה * והתבונן
בי הכל לתפלה ואין הכל לתהילה * ודע
כל האומר הללו נגזר בכל יום * הרי זה
מחייב ומגדף * אין שמתמסין בכלי
קדש כחול * והמדה הזאת נקראת
שופר גדול

חירות וכל מיני גאולות * ובשעה
שמתעורר המדה הזאת לגאול את ישראל
אז יהיה הקימין מאיבוע כנפות הארץ *
לפי שזו היא המדה הנקראת
סוחרת * המקפדת בל * ואין דבר
מקפת אותה לפי
שהמלכות כסרה כחות אחרות מקיפורה
אותה * לפיכך הוא בגלות בנייהם * זאת
ירושל' שנכתב בהני' שמתיה וכמכותיה
ארצות * שנאמר היתה ירושלים לנדה
בניהם * לפיכך נתפזרו כנף לארבע
כנפות הארץ * אבל בהתעורר המדה
שנקרא

רחובות

נקרא סוחרת עומה
לסוחר שהוא סוד של
שופר גדול * אז יהיה הקיבוץ גלויות לגמרי
וחזו שאמר הכתוב והיה כיום והוא יתקע
בשופר גדול וכאו האובדים בארץ אשור
והנדרים בארץ מצרים * על מה אמר
הארץ * הצדיק אבר סן הארץ * ובתקיעת
שופר גדול תחזור אכידה לבעלי * ותחזור
השבינה לציון * אבל תדע כי המתן
חורה בסני בשופר יצחק היתה תקיעה *
והנה יעקב סוד השופר * ויצחק חוקק *
לפיכך שופר יצחק בראש השנה * הוא
סוד תקיעת שופר יצחק * כתיב מי יקום
יעקב כי סתן הוא * לפיכך והיה ביום

ההוא יתקע בשופר גדול * ואז בתקיעת
אותו שופר הוא קיבוץ גלויות לגמרי *
שהרי אותו השופר גדול הוא * והוא מושך
לו כל גלויות ישראל למעלה מן החוקקות
לגמרי * ולא יפקדו עוד צורך ולא יסיפן
עוד למטא אוהה * לפי שירושלים הריהו
דבקה ומתאחדת בבניה * לפיכך החריכה
אחלה ורחבת ונסבה למעלה למעלה *
וכתיב כי אורש גנים ספנון * והרחבתני
גבולך * ומשם ואילך לא יהיה מקום
למקורה הטמאה לעד ולעולם ליכנס
לירושלים כי בתקיעת שופר יכרתו ויאכדו
הצרים והקטגורים * ולא ישאר לוהץ
וגמול * וגם את הגילולים ואת רוח
הטמאה אעביר מן הארץ * והאילים
כליל יחלף * ואז יהיה כנפי המלכה
פרודות ופיושות על המלכות כסוד ילוד
ארמי * וזהו סוד ביום ההוא יהיה ילוד
אחד ושמו אחד * ולא יהיה מקום
פירצה לנהש ליכנס * ואז יסחה זכר
ויאבד מן הכסא שנאמר ביה על כס זה
מלחמה ליהוד בעמלק * וזהו יתס
חוטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם *
ברכי נפשי את יי' דוד הללויה * הללויה
בודאי * כי משם יהיה היותו שלם
למעלה ולמטה * ואז תקליפות
הנשואות הראיות לישאר * תעמודרך
בחוף במקומות ולא יריעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשו * ומה טעם כי מלאה
הארץ דיעה מלאה בודאי * ולא ישאר
מקום פניו בכל הארץ חידועי * שלא
יהיה מלא דעת * ולא יהיה עין הדעת
טוב זרע * אלא כולו מלא טוב * כמיס
ליס מכסים * ועל אותה שעה כתיב כי
אז אהפוך אל עמיש שפה כרוחה לקרא
כולם בשם יי' דוד * ולעבור כולם שבס
אחד * שם אחד שמש בודאי * ועל
זאת תקנו בתפלה ויעשו כולם אנדרת
אחת לעשות רצונך בלבב שלם * ואז
תרשעת

אינם יודעים מאומה * ואמר הצדיקים
כמיתותן קרוים חיים והרשעים בחייהם
קרלים פתים והגני רומז סודות נפלאות
לא המינים יהללוה והטעם כי הרב
הנקרא מה הוא הפך עולם החיים הנקרא
זה אבל ואנחנו נבדק זה מעתה ועד
עולם :

הנני מוסף ביאור * אמרת לא
אראה זה בארץ החיים * לא
אביט אדם עוד עם ויטבי חדר יושבי הדר
ממשי * והכל מבואר למי שיש לו עינים *
נהזקע אלו המדות יודע סוד היו האדם
או מיתתו * יודע ויבין סוד שאלתינו
כראש השנה זכרינו לחיים סוף הפך
בחיים ובתבניתו בספר החיים * פלה טועים
הענין האומר כתבנו בספר החיים טובים
ולא טובה שמועתם שאינם מבינים דברי
ואינם יודעים כי יש מעלה שנקראת חיים
בוראי * והוא מקור כל הטובות וכל מיני
השפע והאצילות * והושבים שאין חיים
עצם דברי אלא חושבין שהן היו האדם
בעוד שהנפש בנף * תהילה חלילה *
לפיכך לא יבין סוד העונש והגמול *
מאחר שהרב הזה נעלם מהם :

נדר והוא מקום הנדרים שאינם
מושגים בנדרה לומר הרי זה
לפי שמוצאת ואינה נמצאת בזמן הדרה
לומר הרי זה * לפיכך כל הנדרים אומר
הרי עליו * וכתוב עלי נדריך * והנה כל
שבוע בימי * לפי שבו סוד השביעית
ובל נדר לידו *
כי במקום נדר נמשכים הבנים

ודע כשואינם באים מצד פערכות
המכובים וגם הבנים נמשכים לפולרות
ולמכובים זהו מקודם * לפיכך כשכאין על
צד מערכת * ואדם חוטא בנדר אחרת
מדה נחסרה מן החוטא * וכענין נדרים
פתים ממשי * והנה כשראתה תנה

מד

שלא מצאת מקום להפיק בנים במתהרה
גדולה עלתה למקום לבנה * שהוא מקום
עלייה * שהוא מקום הנבר שהוא מקום
המשכת בנים * והתפלל ידוד כתיב
והתפלל הנה על ידוד ותרוו נדר לידוד
ותאמר ידוד צבאות אם ראה תראה בעני
אמתיך * לפיכך טוב אשר לא תהור
משתדור ולא השלם * וכתוב מוצא
שפתך תשמור * הוא הגדר הוא מקום
השפתים למעלה * ויודע סוד השפיות
יודע כל דוגמת הלשון בפרה הוא סוד
הכונה למעלה * והתבונן כי השפתת
אדמות * ואם חס ושילום אדם חוטא
במקום זה מדקדקים בו הרבה * לפיכך
טוב אשר לא תהור * שפתותיך שושנים
נוטפות קר עובר * והספירה הזאת נקרא
תהילה זהו מקום ההלל הגדול
הגמור * שאין במקום

הלל זה דילוג אלא הלל גמור ממשי *
והנה אודיעך בכל מקום שתמצא
הלל בחזרה בנביאי * בכתובים
הוא רמז לבנה * והגני רומז ולחך
עליון על כל הגוים אשר עשה לתהילה
ולשם ולהפאת * ולחך עליון בוראי
לפיכך לתהילה כל הנשמה תהלה יח *
שלושה תיבות הללו מורות זו על גבי זו *
ולכך שם ידוד * ומה שתמצא הללי
נפשי את ידוד * זהו סוד הלל שאין גמור
כגון הלל של ראש חדש וחול המועד של
פסח * ולא תמצא הללי נפשי את זה *
אלא השם הכל שבואר *
כי בכל מקום שתמצא הלל

ודע גמור זם הכונה והתהילה
והלל שאין גמור הוא סוד המליכות *
אלה תולדות פריץ * לפיכך כל האומי
תהילה לרוד בכל יום סוכטתו שהוא כן
עולם הכא * סדר השעלות שכן כאן *
לפיכך תמצא מוזרים שמתהלה הלליה
ומסיטין

השולך על ידו והבך * והגני יסוף על
יסוף * ומקום הכות הוא סנהדרי גדולת
והנה כל ריג שנגזר בסנהדרי גדולה אם
זכה צריך לעלות לעלייה * קורע כל גזר
דין שבעולם * והטעם לפי שנדבק במדת
עלייה * אין נזק ואין פגע רע ואין חסרון
נדיבך באותו מקום * לפי שהוא המקום
השלם מכל מיני שלימות * ושם הששון
והשמחה המדיים * וזו היא שאמר בכל
מקום וקורין אותו בתי גואי * ומה שאמר
בתי גינה ויקרא ידוד אלדים צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספר * ומקשי והא
כתיב הוד והדר לפניך עוז ותורה מסקמו
לא קשא הא בתי גואי הא בתי בראי
דע * בי בתי גואי נקרא סן הבלינת
למעלה שהוא קו העלייה בתי
בראי מהתפארת והמלכות * לפי
שכבוד התפארת שבעים שרים שצרים
את ישראל כשהם חוטאים * וסביב
המלכות כל כסאות של מלכות נבריות *
והיא כשונת בין החושים * החוטאים
באותו המקום * הן הגלות וכני סחלות
וצרות וחסרונות וסיני סחק ויגנות *
אבל מבינה ולמעלה אין שם כי אם
ששון ושמחה אין שטן ואין פגע רע *
כי הכל כמילו * ומה שתמצא כתוב
אין רע עיר מאת ידוד הוא מקום העלייה
שהוא סוד הבנייה * ומה שתמצא כתוב
כי ירד רע מאת ידוד * הוא סן הכתרים
שכבוד התפארת עד הזרועות * לפיכך
כתוב לשער ירושלים השולך מסיים
ארץ תפארת ישראל * כלומר הפרד
התפארת את מי השליבו תפארת ישראל
כלומר נפרד יסוד והמלכות והבן מאד *
והספירה הזאת נקראת

חיים

כי סמנו יסבנו חיים לכל דבר
שיש בו חיים * ובמשוך אותם
יסוד נקרא אל ח' וכשמתלאור את
המלכות * סן העלייה נקרא אלדים חיים

ומן הספירה נקרא חיים * נמשכת התורה
שבכתב * ונתנה לישראל * לפיכך נקרא
תורת חיים וכח'א חיים הם למצואיהם *
וכתיב וחי בהם * והדברים בתורה
דברים בחיים ממש * שנאמר ואחם
הדברים כלי אלדיכם חיים מולכם חיים
והטעם לפי שנקרא עין החיים חרר סוד
התפארת שהוא עין החיים לפיכך התורה
נקראה כשמו עין החיים שנאמר כי עין
חיים היא למחויקים בת * כי התורה
שבכתב היא סוד התפארת הנקרא עין
החיים והכל דבר אחי * וכבר ביארנו
ענינים גדולים בספירה אל ח' וכספירה
ל' חיים וכמה ענינים חסרי לבחושבים
שיש חיים טובים או חיים רעים בכל
המקראות שבתורה *

דע

כי כל מקום שנקרא חיים אין
שם רע לא מעט ולא הרבה *
וככל מקום שנקרא רע אין בו לא מעט
ולא הרבה * כי הדבר הנקרא חיים הוא
עיקר ועצם כל טובות ותענוגים וכל מיני
הנמול העתידים לצדיקים ולחסידים *
והמקום הנקרא סוד הוא הפך החיים *
לפיכך אמרה תורה ראה נתתי לפניך את
החיים ואת המות * את המות וארר הרע
עם החיים יכא טוב * ועם המות יכא רע
כי החיים ממש הם עצם הדבר נקרא כך
והוא סוד הספירות העליונות מקום כל
מיני אצילות ושפע ברכה וטובה והצלה
ובריאות וחיים * והמות ממש הוא עצם
דבר * ובו כל כחות הטומאה והיצונות
הנקראים אשה זרה וזונר וכאר * צירף
נבריה * והמות ממש הוא עצם דבר *
היודע סוד זר יבין סוד נוערה ואספירה
וסתיה האמורה בצדיקים * וסוד סתיה
האמורה ברשעים * וסוד טומאת סת *
סודות גדולים תלויין בענין טומאת סת
במה שרמזנו הנה * לפיכך רמזו במסכת
ברכות כי החיים יודעים שימותו והסתים
אנם

שנהרין של תפארת יזוהו סוד וידו נטל
פי ישיבנו בודאי והספירה הזאת

נקראת **עולם**

חבא וחו בכמוס שלא
השיג הנביאים אפילו
מכילה לא עלה להשיג השנה מכוונת
מן התפארת ולמעלה ואלה החי רשיג
עז מטשערי בלנה דע ששערי החשמים
אשר נכנסים משם לנגוד הכנה וחרתה
לא השנה משה עלה וחו שכתו וקראתו
בשם י' לפיך והגותי את אשר אתך
והו עין לא ראת אלקים ואלתיך

והנה כמה חכמים מן האורונים

טעו טעות גדול בענין
העולם הכא ולא דעו ולא יבינו והשבכי
כשעה פטירתו וכנס לחיי העולם כי
המעין בכל התלמוד יראה הכחשת
טעות שחיי רבי עקיבא אשר שפטר
אמר לו אשרין רבי עקיבא שאתה טהור
יצאה נשמתך כאתר ואתה מוטן לחיי
העולם הטעם לפי שאחר פטירת האדם
יכנס למלכות ומקבל פני שבילת וכנס
לפני התפארת ושומע הרבה מפי השם
ושם העמדתה כל הנשמו עד רחמיית
השם ויום הדין וכן אלו בטוטה

בחתהלך תנוה אותך בעולם הזה

וכתבך תשמור עליך זה יום המיתה

וכהיצו ה' תשוחזך לעול' ה' הכל גלוי

להם נחילה לערב כל אחד כפי הראוי

והנה דעוהאמן כי נטושתחלקת

הארץ בקיבוץ כל ישראל כך

פקיבוץ כל הנשמו אחר יום הדין תחלק

להם נחילה לערב כל אחד כפי הראוי

לו ובפסוק הזה כבר הפלגו הפלגו גדולות

בספר המצות שבהן יכנסו למכת חרדים

הפנימים והספירת הזאת נקרא

עליה חם עליה שהייתה למעלה

קדשי קדשים ועל זר אמר

כחלמוד ואיתכני עליה וכאמת כי זאת

העליה הוא למעלה מתפארת והנה סוד

המכילת סוד המקדשי והתפארת קדש

קדשי והבנה עז הכתר סוד העליון שעל
גבי קדשי קדשים ומה שאמר ראיתי בני
עלייה והם מועטין אכזר לך

דע כי הוכי' לחיי העהב אי' יודעים

כפי ער יום הדין שבאותו היום
יתפרשו בשמורו כמו שכתוב ורבים
ישיגו אדמת עפר יקצו אמנם צדיקים
גמורים שמכריזין עליהם קודם יום הדין
ואומר פלוני מוזמן לחיי העהב בענין
הניכא כן הרדיין וד' עקיבא ושאר צדיקים
שמכריזין עליהם קודם יום הדין על אלו
נאמר ראיתי בני עלייה והם מועטין וכבר
ביארנו באילן נפלאות גדולות וחכמים

וענין הא העיילי כבר הוא דעוילי בלא

כרונקרא עלייה באמת שזהו רחלנין

שע' העליות והזוכה לדעת עלייה או

יבין סוד כל פסוק שנאמר בתור ותהפיל

על ידוד השרך על ידוד והנני מכאר

דע כי בר הגדול שחו' בין קו האמצעי

למדת אלקים הנקרא לשכת

הנזות שם חומכי' כל ותינין ויחתי' ענין

בב' של צבאות ששם נגמרה העצור

באמרו לעמת העצה יסודנה וכתוב כי

שם יצבאות יקרום שאמר בספר יצירת

העצה נגמרה בכליות יורנה כרא נפר

העצה בסנהדרי גדולה עם צבאות אז

הכל נתון במדת צדק ונומרת הדין וכמו

בן כל אדם מישר' שלא זכה בעונותיו

לעלות מן העצות ודיו הוא בכל המלות

ונדון על המכובל לפי שהכבי' חסונות

הם מן התועות וילמטה לפי שהתועות

נקרא שמי' ואם זכה אדם מישר' אעפ'

שהמלות מורים על עניות ודלות וחסרון

כנים וקוצר חיים אוהו הצדיק עליה

למעלה מספוק המכוב' והם העלייה ואז

ספיק כל צרכיו דוחק מערכת המלות

שהעליות' סוד מקור' המולד' והם סוד

הגדול' ששם ישאבו מל' ועד הכ' נסי'

חיי בני ומזוני לא בזמית' מידת' אלא

בפול' תלי' מילת' חם תנה ותהפיל על יל

ויהי אנוכני בנינו משועבדים ויונו
 לפרעה במצרים לפיכך וחמשים עליו
 בני ישראל מארץ מצרים וכתיב ואשא
 אתכם על כנפי נשרים ואבאי אתכם אלי
 ואשרי הירועים סתוי ורדו אליו
 וכתיב שובה ישראל עדי ורדו אליו
 גדולה התשובה שמנעת עד כמה חכמו
 כי יש כמה לבסא וכן הוא אומר אם
 תשוב ישראל נאום ידור אליו תשוב נאום
 ידור ואם הסיר שקוציך מפני לא תגוד
ודע והאמן כי היסוד היא הגדולה
 והיא סוד אברהם פשוטה
 לקבל שבטים הבן זה מאד והראה כי
 דרך יסוד עולין לתשובה ובמקום שבעל
 תשובה עומד צדיקים נשורים אים
 עומדין שמה גרים איש אשר כרכתו
 ברך אוים פקח עיניך וראה כמה חס
 התשובה עדי הוכן שמנעת והספירה
 הזאת נקראת
מי וכה אמרין שאו מרום עיניכם
 וראו מל ברא אלה יסודן הוא אומר
 ראשית ברא אלדים והכל רמוז את
 מי נועין וביניהן וביניהן ממש והנני
 רומז את הבנינה למעלה שהיא המטלת
 את הנורות הקשות הרעורר בין של יהודי
 בין של ציבור והטעם לפי שהוא מקום
 התשובה והוא שאמרו חכמינו זל גור
 דין דציבור מקרי וגור דין דיתוד אינו
 נקרי ומה הקרע שלו הבנינה מקרעת
 כל שטחי חוכת שבעולם והטעם
 ששום תשובה כי הבנינה למעלה מכל
 השמים וקסיגולים ובעלי קסמגור והנה
 כל השבים אליה לא יראו מפתח רעורר
 שהיה הם למעלה מכל הפגעים והנזקים
 והסוד כי ידור צבאות יעין ומי ישר וידור
 הנטויה מישויבנו מי פרומי ושיבנו ודאי
והטעם שנקרא בלשון מי שהוא
 מקום הסתרים והסודות
 עין לא ראתה אלדים אלתין לפיכך

נחנה לשאלת מי ובלומרבמו שאנו
 פשינה ושאלת מי שהרי גם למשה נתנת
 לשאלת מי שהיה הסוד מי יסודל נבורות
 יד יד ישמע כל התלות והוא סוד
 חננרות שהיא מכלת כל הנזירות
 ישמיע כל התולדות כודאי כל הנשמר
 התל ליה שלשה תיבות מרות זו על
 גבנו המבין רמזות הללו יראה סודות
 הקורה ונזונות פשוטים לפניו וסוד
 החשיכה מכלל גזירה וסוד גדול רמז
 בתלמוד והננו מבאר כל הילוש
 בתענית בשבת קורעין לו גור דינו של ע
 שנה והטעם כי מן השבת יעלה אדם
 אל התשובה שהיא שביעית לה נמצא
 שניצול מזה דין שנכחו בשלש סתרים
 סכים לגדולה ולגבורה ואם עלה
 בתשובה שהיא מעין בינה לא ירא מכל
 צר ומקטרג שהרי הוא למעלה מכל
 ונמצא שקורעין לו גור דינו של שבעים
 שנה והסוד הכולל כל שנאמר יד
 צבאו יען ומי ישר יהודי הנטויה מי ושיבנה
 כמה חרדים וכמה נגזים בפסוק זה
 ידור צבאות ממש ששם הוא סוד
 הצבאות ומחס פנים ומהם בחון
 אבל הבנינה למעלה מכולם
ובינה נקרא בתורה נבורות בלשון
 רבים שנאמר מי יסודל נבורות
 ידור כי מי אל בשמים ובארץ אשר
 יעשה כמעשך וכנבורותך ומדת פחד
 יצחק נקרא נבורה בלשון ידור לפיכך
 נבורות מכללן בה ונבורה וכהא וידור
 הנטויה מי ישיבנו וכתיב צדיק מושל
 ביראת אלדים אמה הקכה אני מושל
 בכל ומי מושל בי זה הצדיק שאני
 נזיר נזירה והוא מכללן במה סתרים
 נגזרו במקום הזה וזהו סוד כבוד קורעין
 לו גור דינו של שבעים שנה כי כשמגיע
 אדם למעלת צדיק עולה למעלה עד
 הבינה וקורע כל צדק אשר נזרין עליו
 סגורין

מובטח לו שהוא בן העולם הבא * והיוודע
סוד רמזורה האלו וכן סוד תרהוב צעדי
תחתני תחתני סמעי ליה * שאין דרך
הלשון לסוד תחתני אלא תחת נ' שהוא
סוד נ' שעתי כנה * והמקום הזה נקרא
כי מן המקום הזה מושך
גאולה אל ח' וצריך לסמוך
גאולה לתלה * ואם תכין סוד היוכל ונ'
שעתי כנה * תכין ענין זה הכנה שלימות
והנני מבאר לך

דע כי כל שכעים שרים שבתכנו
לעיל סקיפין סביב אברהם
יצחק ועקב * ומקיפין יעקב עד הכתף *
ואורו המקום הוא מקום הגלות * אבל
מסקו הכתף ולמעלה הוא מקום החיות
ליעקב ולבניו * והיוודע סוד זה וכן כי
פרה יד' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו
וזהו שאמר הכתוב וכמו ורננו בסרום
ציון מסרום ציון ודאי שהוא סוד הכנה
שהוא סרום ציון * והיתה נפשך בגן
רוח כגן רוה ספס * ותוציאני לרויית *
הסבין עיקרים הללו וכן סוד הגאולה
כאמתי * היוודע סודות הללו * וכן מה
שאר גאולה תהיה לו וכוכל יצא *

ורע כי הספירה הזאת נקראת
זיבל וכן הוא אומר
יוכל היא שנת החמשים שנה תהיה לכם
חמשים ודאי * זהו סוד נ' שעתי כנה
וכתיב בשנת היוכל הזאת תשובו איש
אתו

ורע כי היוכל הוא סוד לחיות
הרי יאורים רחבי דים *
וזהו שאמ' הכתוב ועל יוכל ישלת שרשע
ולא יראה כי יבא חס' * והטעם שאין
החוס והקור עולין לאותו מקום * לפיכך
אנו סונים לסתת תורה ספס' יום *
וכיום נ' הוא נתן התורה * לפי שהתורה
סן היוכל נסמכה * ואלמלא פעשה
העגל ושבררת הלוחות * אין שום גלות *

שהרי ממקום החיות נמשכו הלוחות *
וזהו שאמר הכתוב והמכתב מכתב אדם
הוא חרות על הלוחות * אל תקרי חרות
אלא חירות בודאי * והנה כיוכל יצאו
ישראל ממצרים * וכן הוא אומר וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים * ומכל
הדברים שביארנו יש להתבונן בכל מקום
סוד הגליות וסוד הגאולה וסוד הסבור *
וכמוסדה לו * ואפילו נער קטן ראוי
להתבונן כמאן ואילך *

ויש לי לעוררך על מה שאמרו
רבתינו וזכרונם לברכ' גלות
בא לעולם על עבודה זרה ועל גלוי עריות
ועל שפיכת דמים ועל שמישת הארץ *
כתיב אז תרצה הארץ את שבתותיו * כל
ימי השמה * והטעם לפי שכתוב וספרת
לך שבע שבתות שנים * והנה הגאולה
הלויה בשביעית לידועים הסתרות *

ועתה צריכים אנו לעוררך על
סודות נפלאות כענין
יין נסך שאין הכל מגיעים לדעת עיקר
התורה וסתרות *
דע כי היין העליון המשמחו אליהם
ואנשים * הוא נמשך סן הבינה
שזכה אברהם על ידי האהבה הסמכור
לה * וכן הוא אומר הביאני אל בית היין
ודגלו עלי אהבה *

ורע כי היין שארם שותה עולה
למקום שהתורה התלזה
תולדת * והנה היין סיבה לגלות
הנסתרות * והנה העולם שהוא מעין
הבינה * עין לא ראתה זולתך * הוא
סוד יין המשומר בענבו משרש ומי
בראשית בודאי * ולעולם לא נגע בו גוי
שאיך דרך לעלות שם שרי האומות שהרי
הוא למעלה מכל הבמות * והוא מקום
הסוד נכנס יין יצא סוד * לפיכך אין
לשכעים אומות לעלות בו * וחלק בו
וכגע הגוי עפעץ ישו יין נסך * כי הגויס
עפעץ

הרועות ולא עוד יישראל לשם לך
עליו כתיב יידיהויהם לי סגולה מכל
העמים העמים ודאי שאין אחד מכולם
עולה לאותו מקום יידיהויהם לי סגולה מכל
ביתך יידיהויהם לי סגולה מכל
ויברך ויחנן ואוקי עמואל וכו' בלומי
אחד מכל השמים העליונים יידיהויהם לי סגולה מכל
ליכבדה על בנותי ארץ זהו מקום שאין
דרך לשר ומסילי לעלות שם ועל זה
כתיב ששם עלו שבטני ששם יידיהויהם לי סגולה מכל
עדות

רחובות

כל מקום והנה ירושלים בעולם החר
בתוך הגוים ששנית ומפכותיה ארצות
לפניך כל הנהייה השיגה בין המצרים
וסין כשרשמה בין ההחיים יאמם כא
רוח ונשבע עליון שלה לבאן ולבאן רחוב
הרחובים קודעין אותה כך ירושלים לבושים
הראשונים סיבות ארצות ומצרים
כל גוים סבבני והוה סוד גליות
אבל לעתיד לבו זה סתאחר בירושלים
לא כל השמים הצוררים כלים והולכים
להם כלומר אינה שריעם לה עוד והוה
סוד ורחבה נסבה למעלה הרמים מקום
אהליך ויריעות משכנתך יו אל ת
חשופי הארכיביתריך ויתדותי חוקי
כי ימין ושמאל תפוצה זהו כי יעק
בו ופרצת ימח וקדמה וצפונה ונגבה הבן
זה הטיב ימין ושמאל תפוצה נחלת
אברהם ויצחק באנו כבש ומל ויתוצאנו לרוח
מן המצ' קראת זה עטני במרחב זה סוד
ואת הלכתי ביחבה יידיהויהם לי סגולה מכל
בכל מקום בכל מקום שרומצא כתוב
רחובות יידיהויהם לי סגולה מכל
ברחובות ירושלים יידיהויהם לי סגולה מכל
הנקמה רחובות הנהר כי שם הוא
סוד הנהר העליון יידיהויהם לי סגולה מכל
לרחובות יידיהויהם לי סגולה מכל
רחובות עיר יאמם כלל המצ' כלל מ
ודאי רחובות כלל עליון קבר יידיהויהם לי סגולה מכל
שעור צדק יא א II סוכמח

הרועות ולא עוד יישראל לשם לך
עליו כתיב יידיהויהם לי סגולה מכל
העמים העמים ודאי שאין אחד מכולם
עולה לאותו מקום יידיהויהם לי סגולה מכל
ביתך יידיהויהם לי סגולה מכל
ויברך ויחנן ואוקי עמואל וכו' בלומי
אחד מכל השמים העליונים יידיהויהם לי סגולה מכל
ליכבדה על בנותי ארץ זהו מקום שאין
דרך לשר ומסילי לעלות שם ועל זה
כתיב ששם עלו שבטני ששם יידיהויהם לי סגולה מכל
עדות

רדע

רדע יידיהויהם לי סגולה מכל
עליו כתיב יידיהויהם לי סגולה מכל
העמים העמים ודאי שאין אחד מכולם
עולה לאותו מקום יידיהויהם לי סגולה מכל
ביתך יידיהויהם לי סגולה מכל
ויברך ויחנן ואוקי עמואל וכו' בלומי
אחד מכל השמים העליונים יידיהויהם לי סגולה מכל
ליכבדה על בנותי ארץ זהו מקום שאין
דרך לשר ומסילי לעלות שם ועל זה
כתיב ששם עלו שבטני ששם יידיהויהם לי סגולה מכל
עדות

רדע

רדע יידיהויהם לי סגולה מכל
עליו כתיב יידיהויהם לי סגולה מכל
העמים העמים ודאי שאין אחד מכולם
עולה לאותו מקום יידיהויהם לי סגולה מכל
ביתך יידיהויהם לי סגולה מכל
ויברך ויחנן ואוקי עמואל וכו' בלומי
אחד מכל השמים העליונים יידיהויהם לי סגולה מכל
ליכבדה על בנותי ארץ זהו מקום שאין
דרך לשר ומסילי לעלות שם ועל זה
כתיב ששם עלו שבטני ששם יידיהויהם לי סגולה מכל
עדות

למען תחיה צדק תחזון וירשת את הארץ
והכל מבואר * והספירה הזאת
נקראת

בינה

במקום הזה הוא סוד
כל הנחלי העליונים
ולא נכנסה בה שום אדם ועין
לא ראתה סוד מעלותיה ומעלותיה *
לפי שהיא למעלה מכל ההשגות *
והנה כל הנביאים אפילו משה רבינו
שעליו השלום פתח תשעה וארבעים ש
שערים נשארה אחרונה ננעלה נמצא
בל חדרים גנוזים ונעולים בפני כל
בריה * וזה שאמרו הנביאים עין
לא ראתה אלוים זולתיך יעשה למחכת
לו * והנני פותח לך קצת מעלותיה
כדי שתכנס לידעתם *

ודע

כי שלשה ספירות
עליונות כולם הם
ולעולם לא
סתארוות כאחד * והשם הכולל אותם
יפרדו * בכל מקום הוא הא יוד רמז יוד להבמה
והא לבנה וקיצו של יוד רמז כתר א
אין סוף * ואינו מושג בצדן עניין
ליחד לו אות קבוע ודע והאמין כי לא
עלה מעולם לא שר ולא סלאך ולא ד
דבר בעולם להתאחד באילו שלשה ס
ספירות * לפי שאברהם ויצחק
עלו עד הגדולה ועד הנבוכה *
וסכיבות אברהם ויצחק נאחזו שבעים
שרים עליונים בשבעים כתרם על יד
ישמעאל ועשו שהם סוד * הקהפה
ואילמלא ישמעאל שיצא מאברהם *
ועשו שיצא מיצחק * אין מקום
לשבעים שרים אחיזה סכיבותם ודבר
זה נודע כבוד סדר הקשרים והנה אברהם
יצחק שנאחזים בגדולה ובנבוכה *
יש לנתלתם גב ל * שהרי הסצנים

שלהם סמכים להם * והסוד ואקף
את אביכם אברהם מעבר הנדר *

אמנם

יעקב אבינו עליו
הסלום שהיה
מזוקף ולא היה במטתן פסול *
אין בו מקום אחיזה לאחד מן הכחות
החיצוניות כלומר שבעים שרים לפיכך
הוטל יעקב בין אברהם ויצחק באמצע *

והנני

רמז הצד המחוקק
שבאברהם ויצחק
הוא היכל הקדש הפנימי והנה הקו ה
האמצעי ביניהם הוא יעקב *
ונאחז במקום הגדול שבין אברהם
ויצחק * הם כלפי חוץ *
והנה שבעים שרים החיצונים *
נאחזות באותו צד שיש בו סימן *

כלומר ישמעאל מצד זה עשו מצד זה
לפיכך כתיב הלא את עשו ליעקב נאום
וואהב את יעקב ואת עשו
נמצא יעקב עלה עם
שנאתו * אברהם ויצחק עם הכתפים והזרועים *
שבהם נאחזים אברהם ויצחק * ונקראת
דמות אדם ונמצא יעקב לבדו *

עולה עד הכתר * ונאחז בשלשה
ספירות עליונות * עולה סן
הצומא למעלה הנאחז בקו האמצעי עד
ראש העליון ונמצאים אברהם ויצחק
עולים עד מקום הזרועות עמו * ומשם
ולמעלה אין להם עלייה * ונמצא
יעקב לבדו עולה עד הכתר *

ונאחז בשלשה ספירות עליונות שהם
גבולות בשם ית * לפיכך יי יעקב
בחר לו יה ישראל לסגולתו * לסגולתו
ממש * כי סוד סגולה הוא סוד יה ממש
בסוד זרקא מן סגול * ונמצא
הכונה נקרא סגולה ליודעי סוד האמת *
לפי ששרי אמות העולם עולים עד ה
הזרועות

אברום יודע סוד רמסוק
 רזרה כי מקום הרפוא
 הוא סקו' התשוב' ומסמ
 ינק אברה' כשגבק
 במדרו' החסד
 ודי כמה
 שבארנו

ללאוך על כל פשעים חכמה אהבה
 ואנני רומז אמ'ת חס'ד פל'ד
 דע כי אאהברה היא מתקשרת
 בנרבה כמו שאמרנו ארפא
 משוכר אוהבי נרבה
 והיודע סוד
 עיקר

ממנה לפיכך המצא בחוב בכמה מקומ'ם
 יד'ה ארנ' שהוא סוד המביעים
 ההולכים עד המלכות זה סוד ימי מסת
 ושמונת ימי התנ' וכבוד שמיני
 עצרת אחד שלו ואחד שלנו
 וכשהנביאים צולים מלפמה למעלה
 קורין כרזורה יד'ה ארנ' כמו שאמר
 ארנ' יד'ה מה תתן לי וכיוצא בו
 וכשהשפע יורד פלמעה למטה
 ומטה למ' עלה והסוד ילכו מחיל אל
 חיל
 לפיכך תמצא הספ'רת
 הזאת נקראת

צדק
 עליין זה סוד שמונת
 ארנ' יוד'ה שמתכנו
 והמימן צדק צדק תרוף
 צדק
 ראשון סוד מלכות צדק שגוי סוד כ'נה
 כי שם הוא סוד הייחוד השלם ככל ה
 העולמות' וזה היא שאמר במסוך למען
 תהיה וירשת את הארץ
 צד ק
 למען

השם

השפתי לספיר
 נכתבת יוד
 ונקרא ארזים
 יהיה ארזי חילי וזה סוד רפי ששה מקום
 החילת הדינין ומוקדם והגני מבאר לך
 דע כי כתר עליון הוא הרחמים הנמורים
 שאין בהם תרעובות דין ובהתאצל ממנו
 החכמה והכ'נה אז תמצא דין ורחמים
 פעורבים אבל אין בהם יוצא למעל בדיון
 לפי שהם נקשרים בכתר אמנם הרחמי
 והדין נמשכים על גדולה ונב'ורה כמו
 הזרועות הנמשכים סן המקור שבמות
 ופעליו פעולה ולפי שעקר הסוף לרחמי
 ולדין הם על ידי חכמה וכלנה הנקראים
 עוז ונקרא מקור והם דבקים בכ'תר ו
 ואינם פעילים אלא על ידי גד'לה ונב'ור
 לפיכך כ'נה שהוא מקור הדין ואינו פ
 פעיל אלא על ידי גבורה כך נכ'רוב יד'ה
 על ידי שהוא קשור בעולם הרחמים ו
 תקרא ארזים
 על ידי נובעים

פמכה * לפיכך כה יהיה דיעוין * והירוע
סודות סכיאורנו * יבין מתוך זה כי יש
מקום למצא כסף וכמוצא סוס * שהרי
אברהם * המשיכו מן הלוכז העליון * אבל
מקום לזבח יזוק סיפן שהאש יצאה מן
המים * לפיכך נקרא מרת של אברהם
חסד עולם וילא חסד עליון שהרי ישמעל
ועשו סוג הכסף והזהב * לפיכך עשרו
הוא ארום * סוג דדהכא * וזו היא
המדה הנקרא *

בקר

והטעם שהוא בוקרו של
עולם *
חשמע קולו * ולא אמר בכקר אלא בקר *
צבתיכו ושכנס אבהם בכקר * והיה ערב
ויהי בקר * הכקר אור ולא אומר הכקר
האיר * אלא אור * בכקרת רועה עדרו *
אחר שהיה העולם ערב כגא אברהם
והיה בקר לחות בנועם * ולבקר בהיכלו
והמדה הארת היא סוד הנדבה ומה בין
נדר לנדבה נדבה הרי זה נדר הרי עלי *

דע

כי המנהג היא מקו הנדר כמו
שנבאר לפנינו * ואין אותו
המקום משגן אלא על ידי הנדר ונבאר
זה בעזרת השם יותבך והנדר אברהם
ראש לנדיבים והוא סוד התרומה ועל ידו
זכו ישראל לשכינה שנאמר מארץ כל
איש אשר ידבט לכו תקחו את תרומתי
והנני סבאר נדיבו עמים נאספו * עם
אלדי אברהם הכל מבואר * ולפנים מה
ינו פעמדיך כנעלים כח נדיבו * כי בת
נדיבים צריכים נעלים * שסום מצרנות
הכתרים אשרי הונכה לפסוק הזה וכפוז
המנעלים שומרו את ישראל כי אורי
נדיבו * מפניך והרחבתי ארץ נבוליד לא
יחסוד א * ארץ ארץך בעלותך ליראות
את פני י * ארדך שלש פעמים *

והיה

אברהם פקר הנדבה
לפיכך כל הבא לשאול
מאת היסין דבר אין מונע ואין מעכב * כי
חיסין פחוזות לתסתנות ופקבל מתנות
שכים * ואלמלא יד כרה מעכבת והצפון
מצפין כל אדם משיג שאלתו שוב והוטא
והירוע מפני הנדבה וזהו המפתח לפסק
ושם חביון עזו * מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך * והנה סוד נדבה היא סוד
אצילות השפע בלי עירוב * מכ הר עליון
ליסין * ומן היסין עד הנבורה * אבל
מקום הסכנה הוא מקום הנבורה ששם
עומים מיני מקטרגים ואולמלא נבנתו
של אברהם אין כח לבנים לעמוד *
זה ארפא משוכנס אוהבו נדבה כסוד
המעכבים והמונעים * לפיכך גשם הנדף
נדבות והמבין סודות הללו * יבין סוד
טוב לחסות ביי מבטוח בארם טוב לחסות
ביי מבטוח נדיבים * השרים
העומדים לצד אברהם נקראו נדיבים
ואף על פי כן ענינם ציה *

ודע

כי סוד האהבה היא מרת
אברהם ועל ידו אברהם
נאח * בעיקב וזה סוד הכוזר בעמו ישראל
באהבה * וזה סוד הנדיבים
והשפע והאצילות טוב ארוחת יריק ואהב
שם ונומר * מה טעם בלחך השוד
את ירק השדה שנאה תעורר מדנים ועל
כל פשעים חכמה אהבה * זהו המפתח
לכל מקום שאנו אומרים זכור לאברהם
ליצחק ולישראל עבדיך * וזכרה
את ברייתי יעקב * ואף ארץ
בריתי יצחק ואף ארץ ברייתי אברהם
אזכור והארץ אזכור * יבין ארץ
סוד זה על כל פשעים חכמה אהבה *
לפיכך מסבו קש * למילת אהבה *
וסמכו אמת לסוף קש * חתן אמת ליעקב
וחסר לאברהם * ואם השור בא
ללחך

וכתיב חסד אל * וכתיב חסד עליון
 וכתיב חסד עולם וכתיב חסד לאברהם
 אברהם גלה לנבראים דרך השנת חסד *
 וכתיב כל ארחות יד' ד' חסד ואמת *
 וכתיב חתן אמת ליעקב וחסד לאברהם
 אבל דין' ליעקב לשמור הפרצו' שלא
 יכנסו המשחיתות * וכסד בכלל
 אורחות השם כשנים ושבעים גשירים
 עד הניעם למדת אמת וכתיב וחסדי
 מארך לא אמיש * וכתיב חסד' דוד
 הנאמנים * מאברהם נמשכו דוד *
 לפיכך נאמר מנן חסד ומנן אברהם * והוכן
 בחסד ככאו כסא נורא * לפיכך תמצא
 בחלל הגדול והים בני לעולם חסד
 עשירים וישעה פעמים * כל זר' משך
 אברהם למטה * לפיכך זכה לרב חסד
 מטת כלפי חסד * והמדה הזאת

נקראת

גדולה

משום איך אפים
 וגדול חסד *
 והנני חומזי הכ תר עליון הנקרא אין סוף
 כי אל גדול יד' * לפיכך לך יד' ד'
 הגדולה והגבורה לך כודאי * אין סוף
 והכל קטן * לפיכך עני כבוד וגבורה
 בוסיך * והאלדים נסה את אברהם *
 ויקח כידו את האש ואת המאכלת *
 עושה גדולות עד אין חקר וגו' *
 לפיכך נקראת גדולה * גדול יד' וגומר *
 כמה נפלאות בכח הספירות רמות *
 אף להן לבריות מעלכות של תורה * לא
 ידעו ולא יבינו בחושבות יתהלכו *
 שהתורה פיוצחה לפניהם ומכלותם
 מסתתרים טעונם * חו היא מדת
 של אברהם * והוא סמוך למצוות
 הבירה * לפיכך נסתכל בצצטנות
 וליא מצא בן משרה אלא מנשים
 נכריות הסמוכות בצצטנות * עד
 שהמשיך בו מן הבירה שהיא

סמוכת

השלוש התחיל למשוך הכחות המסתרות
 בסתר עליון למטה * שהרי בימי
 אדם הראשון נאסף הצדיק והמירו אנשי
 דור הפלגה וזר' המבול ורשעיהו
 הנחרות וסתמו כל המע יגורו ונסתלקו
 כל הספירות למעלה למעלה אין דורש
 ואין מקשי * לפיכך לא היה השם
 יתברך נודע בעולם * לפי שצניעותו
 השכינה נסתמו על ידי מעשים הרעים
 עד שבא אברהם אבינו עליו השלום
 וחינק הצניעות * לשאוב מים חיים
 מהלוח * שהיא סוד הנזרות העליונות
 לפיכך כתיב ויעקב משס ההרה מקדם
 לבית אל * מקדמונו של עולם היסוד
 המים העליונים מן ההרה היא הבירה
 מקדם עד שהמשיכן לבית אל * בצניעות
 אחד הנקרא חסד * והוא היסוד *
 ולפיכך כל פסעויו של אברהם אבינו
 עליו השלום היו ליסוד * וזהו סוד

ויסע אברהם הלוך ונכוע הנגבה *
 אלמלא סימין של אברהם אבינו מדרת
 היסוד היתה הנגבה יבישה ונטבה וסחוך
 סימין של אברהם סמלא היסוד מים *
 אפחת על שפאים נהרות * לפיכך
 נאמר בו נאום יד' ד' לאדוני שב ליסיני *
 ועל ידי אברהם נתרוממה היסוד *
 לפיכך יסין יד' ד' רוססה * וישנו תחבקני
 במר' היתוח מעלרו * שהמשיך להסים
 תלויניס מן הבירה ולמטה * והכין
 לה צניעות ללכת עד בית אל * והכין
 חזו' סוד אלות מתיסין יבא * והוא
 כולל סוד השמות מבינה ליסוד * אשר
 על דרך תמנ' * ותמונת יד' ד' יביטו *
 והמדה הזאת נקראת

חסד

והנני חומזי
 נאמר
 כביאות העולם אמרתי עולם חסד יבנה

השם

השקיעו לספירות נקר
אל כבר ידעתי

הנקרא ל' היא מדת הרחמי' והנני מבאר
לך ענין' כי כשהשם הזה נוסד
בכבוד שהוא עולם הרחמים הגמור נקרא
אל עליון' וזהו סוד אל מלך יושב
על כסא רחמים' וכשהוא מדבר
בעולם יש בו דין ורחמים מעורבים נקרא
אל עולם' וזו היא מדת חסד אברהם
שנקרא גם כן חסד עולם' ויש חסד
עליון בענין אל עליון' וכשהוא מתבר
אצל רחיסוד בענין חסד הוד נקרא אל
שדי' וזהו היתר נמצא בסוד ומלכות
וכשהוא מושך החסד והרחמים מן
הבנה נקראת אל ה' וכבר ביארנו
זה למעלה:

אמנם

יש לנו לעוררך במקום
הזה שאמר הכבוד
ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד
שר שלום סדר ספירות הוא מונה מרת
שאמר כי ל' גדול יוד סוד תינו שתיו
וכינון כמו שאמרנו בארית השמות כי
אל רחום יוד אריות' הוא סוד
התחברות חסד ורחמים' וכבר
ביארנו למעלה כי אל הוא סוד התחברות
תחילת החפץ במחשבה לבריאות עולם
בצירוף האותיות כי תחילת כל צירוף
האותיות שבהם נברא העולם נקרא אל'
והוא סוד הנקודה האמצעית שעליה כל
הגלגלים חוזרים בין בעולם השכל בין
בעולם השפל בין בשאר כל התכונות
אמנם גלגל יוד היא סוכב על זרה גלגל
התכונות סוכב עליה' והסוד כל
סודו כסוד ארדים וכסוד אלוה' וכבר
ביארנו רמז התיסת ספר תחילת הללויה
הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עז'
בכאן רמז צירוף האותיות וסוד תנועת

גלגל ותנועתו' לפיכך הודיע
אברהם אבינו עליו השלום יכל כתי
עולם סוד אמיתת יוד יתברך על יוד אל
וזהו סוד ויקרא שם בשם יוד אל עולם
כי אל הוא סוד של בריאות עולם וסוד
התנהג עמו במדת הדין וכמדת הרחמים
כי אין השם יוד נודע מתוך יוד ששמוק
וסתום הוא' לפיכך אינו נקרא ככתבו
אבל הוא נודע מתוך פעולתו' באומרו
שאמר עיניכם וראו מי ברא אלה'
מתוך הנבראות נשיג השם יתברך

וזהו סוד ויקרא שם בשם יוד אל עולם'
אל עולם בודאי' לפי שאברהם אבינו
עליו השלום החזיק במדת אל שהוא סוד
עולם הרחמים וסוד בריאות העולם נקרא
המדה הזאת על שמו ובכל מקום שם
אל סתם הוא מדתו של אברהם' כתיב
אמרתי עולם חסד יבנה בנין העולם הוא
חסד כסוד אל עולם' וכתיב חסד
אל כל היום' לפיכך חסד לאברהם
והיודע עיקרים הללו יודע סוד כי אל
במקד נושא עון ועובר על פשע והספירת

הזאת נקראת

מים חיים

לפי שהסוד
יוצא מהבחינה
הנקראת

רחובות הנהר

ובמדה זו
יש שנים
ושבעים נשרים שבהם הולכים המים
העליונים כסדר יסע יבא יט' ומכת
אלו המים נבקעו המים' ועברו ישראל
בתוך המים כיבשת' ואותם המים בהם
של ישראל' והיודע סדר המרכבות'
יבין סודות עמוקים בענין זה' וספירה

הזאת נקראת

ימין

וממנה יזכו ישראל
לתור' ביסוד מימינו
אש דת למו' כי אברהם אבינו עליו
השלום

מה שביארנו הוא הפך כמו שבליננים
בפשוט הבתוב כמה בני אדם*

ורע

כי במקו' הזה יש בית קיבול
ואחיזה והצלחה לרשעים
כדו' יסיר ממוכס את החוטאים * וחס
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפני * וסוד
ועתה שא נא בליך תליך וקשתך חלילה
וחס שלעול סדעו של יצחק * לברך את
עשו הרשע * כברכה הראיה ליעקב
שהיא ברכת אברהם * וסופו מוכיח על
תחילתו * המביא סוד הטעמים שביארנו
במילת צפון * יבין סוד הקרבנו הנקראים
קדש קדשים שחוטף בצפון וקבל דמן
כבלי שרר בצפון ושחט אורנו על ירך
המזבח צאנה זבחי אלהים רוח נשברת
ולפי שהספירה הזאת הנקראת צפון
היא מעכבת להשלים תפצו החוטאים
כתיב על יד יד יד כהר והסוד הנחל
שהכל תלוי וקרנים מידו לו ושם הביון
עז * שם הביון עז מוראי * שהוא
אוצר טוב נגזרות שאלות כל החוטאים *
ומצד זה נקרא הספירה הזאת ככל מקום

את יצרו * אז הוא ראוי ליכנס * בהיכל
זה וכל תפצו יעשה לפיכך אשר מאמתי
מזכירין נבורת נשמים כלומר ששורדין
ברין * אם העולם ראויים אם לא *

וזרו סוד כל רמזי רהוררת שנאמר
ותתי מטר ארצכם בעתו * או ועצר
השמים * לפיכך נידון בנבורה ולפיכך
נקראו נבורים עופדים במקום זה * שהוא
מקום הפרד וזה סוד ששים נבורים סביב
לה מגבורי ישראל * כולם אחוזי הרב
מלומדי מלחמה מפתח בלילי * הכל רמז
במקום זה והנה משה רבינו עליו השלום
עלה למקום הזה ולקח התורה בחוקת
עיר נבורים עיר חכם כי התורה נתנה
מן היסוד על יד השם אל זה סוד וידעי
אלהים אר כל הדברים האלה
בנבורה נתנה רחוקה ונמשכה מן היסוד
על יד שמאל ונתנה למטה וזהו ביאור
לכל מה שפירשנו לעיל והבן זה *

והספירה

הזאת נקראת
אש

הגדולה לפי שהאש הזאת
היא חזקה מכל אש שבעולם וכל מיני
אש לפניו כקש לפני אש * והיא
הלוחכת והשורפת * והלוחמת
והגורמת דין * ולפי שנבורה נתנה תורה
לפיכך נתנה סתוך האש מימינו אש דת
למו וכתיב את דברו שמעיה מרדן האש
וכתיב ואת אשו הגדולה הזאת לא אראה
עוד ולא אמור לפיכך אמר סתו כולם
ונפשו יצאה כדברו אותם שאין בה לכל
בריה לעמוד בפני הדין הגדול *

התלויים בנבורה * ומן המקום הזה
נמשכים כל מיני אש * וכתוב אחד
אמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש
לוהט * המלאכים הם רוח *
לפיכך רוח הטומאה * ורוח הסהורה
המשרתו אש * שנאמר כי באש יי

פחד

המשל אחד עמו שם
פחדו פחד בציון *
חס ופחד יצחק מפתח בלילות * ספר
מפחדך הכל רמז * והספירה הזאת נקרא

נבורה

כסוד לך יי הגדולה
הנבורה כלומר
מקום הדין הקשה החזק הגדול שאין כל
כחה יכולה ליכנס במקום הזה מחזק
הדין * אלא הנבורים הנקראים על שמה *
לס שאמר איה ויבור הכובש את יצרו
הכל רמז במקום הזה כי כשיכבוש אדם

מאצילם כל התפסים
 לפיכך השם יתברך לפי שהוא מאציל
 ובורא את הכל נותן בלו חיסרון שהרזו
 הכל נברא ונעשה בחפצו
 ואנו חוסר כלום בתחלתו כל שואל
 שאלתו וזה סוד פתח את ידך וכו'
 ומשביע לכל חירצון
 חסר כלום בהתו ד' מחסרו לכל שואל
 לפי שברצונו הכל עשוי וזה סוד גדול
 בהיות המשמה שבה נברא העולם
 נקרא רצון לפיכך תדע כי לצד
 שמה שהיא הפך היסין יעמדו כל מדות
 הדין ואם היטאו הנבראים במדת שמהל
 ניהוין והטוב נמנע מהם לפיכך כתיב
 פני השור מהשמאל ששם קטיגור כל
 בעלי דינים ובאותו הצד השטן מקטרג
 בין קרניו לפיכך נקרא הספירה
 הזאת

צפון
 שמשנו ותאצל כתוף
 הדין והמקטרג וזה
 סוד מצפון רפתה לה רעה לפי שהיא
 סוכת התפסים והחסרונות נקרא צפון על
 טעם שאומר לך

דע
 פי בהיות כל
 הנברא שואים
 דבר מכתר שהוא עולם החסד והרחמים
 שאולות כל שואל עשוי הן נמשכת
 מלמעלה בון שיהיה צדוק בון שיהיה
 חוטא וכנהניעה איהם הסתנה
 ששאל הדין צפון כי שם הוא המעבר
 לכל השאלות והתפצוים אז אות
 כבוד והכיתורת העומדות בצד צפון
 מערערו על אותה הסתנה
 לעמוד לדין עליה ואם אותה שואל ראוי
 לשאיל הו' ישילום הפצו ואם

אנו ראוי לא יגיע להשיג בקשתו
 אז מעכבים המתנה באותו מקום ושוב
 אינו חוזרר למעלה לפי
 שלמעלה נותנים ולא נטילים ואינה
 יורדת לאותו השואל לפי שאינה ראוי
 לכך מצד הדין ונמצא אותה השאלה
 והמתנה עומדת באותו המקום
 לפיכך נקראת צפון ששם
 צפונה שאלות ומתננה וזה סוד מצפון
 תחת הרעה מצפון זה
 יתה יצפון לצדוק תיל חוטא
 יצפון לישרים חושיה וכל אותן
 הטיבות הנגזרות בצפון עתידים להיות
 לצדיקים וזה סוד מה רב טובך
 אשר עשית לי ואיך פעלת לחוסים כך
 נגד בני אדם נגד משל לפי
 שיש בצד צפון מעכבים והיוע סוד זה
 יבין מה שאמר הכמינו זכרים לבריכה
 החוצרה להעשיר יצפון כסדת הפליג
 להודיענו במקום זה יבין מדת שנכתב
 בתורה בענין תפילין לשמאל
 ודרורה לאות על ירך כלומר די כהה
 והיא השמאל שהיא מונעת הטוב
 בדין מן החוטא מלשוך ולא כהה
 כם וכמה ראוי להיות התפילין ב
 באותה המקום ואלמלא
 עקידת יצחק אין אחר מכל
 הנבראים יוכל להפיק רצון שאיתו
 מרוב קדיוק הדין במקום זה
 והיוודע זה יבין סוד יהוה כי זקן
 יצחק וכתבו עינו מראור
 לפיכך תמצא מקום להטיב לרשעים
 אף על פי שאינם ראויים
 והטעם שנודקן הדין בודאי
 עלה קצת לעולם הרחמים וכתוב
 ונדבק כאברהם וכתוב בו ואברהם
 זקן בא בימים ובכאן תמצא כיצד נמנע
 המובה מן הרשעי הטוב הנגזרה לצדיקי
 בצפון יצפון לצדיק תיל חוטא וכל
 שערי צדק י א ו ס ו מה

והמבין

סודות הללו ובין סודות החתומים במזמור שבו נחתם ספר תהילות אמר הללויה הללו אל בקדשנו הללויה ברקיע עונו הרי זה המזמור מורה ציוןך באלפא בית בספר יצירה וניגולם והיאך מתלבשו שם ידוד יתברך בשם אל פעמים ארבעים פעמים אלה חציו בזה וחציו בזה כבאין יש סודות עמוקים בענין שתמצא במעשה בראשית שנים ושלשים פעמים ארבעים בסוד שנים ושלשים נתיבות פלאות חכמה שבהם נברא העולם בצירוף ארבעים לפיכך אין בכל האותיות אות שיתלבש בה השם באות אחת כי אם אותיות לב

לי לה לו בזה בו

הדברים גדולים הדרים במקום זה לפיכך ל' הוא סוכל הרוח והוא סלך כגוף והרוח סוכל הנשמה בסוד יופת באפס נשמת רוח חיים ותודע סוד זה יודע סוד התקשרות הרוח בנשמת בסוד ידוד ארבעים ויצר ידוד את האדם שם סל' על עולם מלא והעניינים הללו מן הסתרים הפנימים וצריך אתה להתבונן הטיב סדר שפע האצילות ידוד יתברך על כל השמות והכינוין כי כולם נשואות בו והם כרמיון כסאות לשמו הגדול והנהי הספירה הנקרא **שמאל** והנהי מבאר לך ידוד יתברך המיוחד הוא סוד הרחמים כרתאחוז בארץ והטעם לפי שהוא כורא את הכל והוא מלא רחמים וחסד אמנם כל שם המתחדש בחיבור עולם הוא תכונת הדין לפי שהוא עשוי ואינו עושה וכל מי שהוא עשוי יש לו גבול וסיוע וזהו סוד הדין הנמוך שהנבראים החסרות דבק בהם וכל חסר צריך לשוב ולקבל

לפיכך כולו דין ואם לפעמים הוא משפיע ונתן זהו מצד שמקבל בשערי שטתן שאם אינו מקבל אי אפשר לו לתת מאורי שהחסרון דבוק בו זהו סוד קשר הסרכסות כולן בסוד ארץ ושמים כי כודאי ארץ נבראת תחילה ואיתה ארץ נקרא שמים אצל מה שלמטה הימנה והו סוד שאמר ידוד בהכמה יסד ארץ כונן שמים כתבונה ואמר הודו על ארץ ושמים סודות קשרי הספירות והמעלות תלמות בזה ויבין סודות עמוקים הללו יבין סוד שני שקראות שבת שמא יתהלל נושאים ונותנים שנאמר בראשית ברא ארבעים את השמים ונומר ואילו אמר ארץ נבראת תחילה שנאמר ביום עשות ידוד ארבעים ארץ ושמים

והנהי

דומה סדר המעלות סודות כגון כשער זכרון מעלתם אמר שמים וארץ וכשעת קבולם והשפעתם אמר ארץ ושמים אין לך שמים בכל הנמצאות שאין לך לו ארץ תחילה ואין לך ארץ שאינו שמים מצד המעלות האמצעות מלבד כתר עליון יתברך שהוא שמים אמיתית נותן ואינו מקבל מלבד ארץ הנקראת סל' ות אצל ספירות שנקראת ארץ לכך שתיא מקבלת סכולן ואינן משפעת בהן אמנם היא סוד שמים לכל הנבראים כולן והמבין סודות הללו יבין סוד שאמר הכתוב הארץ יסדת ומעשה ידך שמים ואתי שידעת זה

דע

כי כל מקבל צריך להיות בו דין בהכרח והנה שם ארבעים שהוא כינוי ראשון לענין ברית עולם בו נחתמו סדרי הדין לפיכך הוא הנקרא בכל מקום ששאל והוא מקום הדין וסאותו צד שהוא תחילת התגורת הבריאה נאצלים

ולעשות בו תפצו וירצו * כדלהודינן
 לכל שהוא הכבוד אותם * ולפי כך נקרא
 שם הסמור הלל הגדול * ראש לכל
 מיני תהילות ותמצא בו ג' פעמים ללה
 כנגד שם השם יתברך וכבר ביארנו בשער
 התמישי כי בין התפא ושם אלהים עומדים
 סתדרי גמלה * ושם הוא חיתוך הדין
 על פי האמת :

ודע

כי כל מעשה בראשית
 וסודי ספירות חתומים
 בשם אלקים מתחילה ועד סוף * ביסוד
 תחילת צירוף האותיות כבריאות עולם *
 והנקודה האמצעות שכל צירוף אורחות
 עליה סופר בספר יצירה הוא סוד אל *
 לפיכך הודיע אברה * אלה לכל באי עולם
 ויקרא שם בשם ו' אל עולם * וזהו
 תחילה לכל הכינוי הסמוכין לשם השם
 יתברך * וכשתזכור אצל שם אל הוא
 סוד עשר מעלות לספירות ב' מאסרות
 שבהם נבר' העולם תמצאם כ' מא' ועד *
 ובהם נכללים כל הנבראים והגדול הן לה'
 אלקיך השמים ושמי השמים הארץ וכל
 אשר בה * לפיכך אומר כל הנחלים
 הולכים אל הים * אל הים כפשוטו הוא
 כנף האלקים אמנם הים אינו מלא שהכל
 תלוי בשת' שהוא היסוד והעיקר לפיכך
 הודיע בתורה כי שם אלקים בהסתלק
 סמנו חותמה שהוא משמו הגדול נשאר
 אלם אינו יכול לדבר ולעשות כלום * וזהו
 מי ישיש אלם הלא אנכי י' בהיות
 שם ו' לבדו * לוקח האצילות ותשפע
 והגשמה שהכנים בשם אלקים ישאר
 אלם * לפיכך אומר הודו לוי' כי טוב
 לא שינה בו ואמר הודו לאלקי האלקים
 וכפל בהם הדיבור * וכן הודו לאלהים
 לארזי הארזים * שאינו יהודי אלא
 מצד שם השם יתברך * לפיכך
 זוכה לאלקים ימים בלרי' לדוד
 לבדו :

והמבין

מעשה בראשית אלקים לומר שהכל
 נעשה על פי הדין * לפיכך אין צריך
 לשנות טבע מכל הטבעים שבעולם כדי
 לתקנו * אמנם צריך לשנותו כדי
 להראות מלכותו ושלטנותו על כל ח
 הנבראים * להודיע שהוא עשה הכל
 וכדור הכל :

ולפיכך

תמצא במסמור
 הלל הגדול * ג
 ית' ד' ו' אלקים ארני * שנ' הודו לוי'
 כי טוב ה' * לאלקי האלקים הודו לארזי
 הארזים * אמנם השם הראשון הוא
 עצם הממלה ומציאות ימים הקדמון
 יתברך ומתשבותיו עמוקות סוד * וזהו
 לעושה נפלאות גדולות לבדו * וזהו
 בשם השני הודו לאלקי האלקים פירש
 בשמור ואמר לעושה השמים בתבורה
 לרוקע הארץ על המים לעושה אירים
 גדולים את השמש למשלת היום * ואת
 הירח והכוכבים למשלת הלילה * וזהו
 בשם שלישי שהוא ארזי * ופירוש בו סוד
 האדנות והשלמות והמשלות על כל
 הנבראים כש' כל אשר חפץ י' עשה ב
 בשמים ובארץ * ואמר ובמצבייה עבדי
 בחיל שמו ולא איתיה למח' וימר ליה
 מה עבר אנני שם ארזי זה הודו להשלים
 שלישי שם במסמור למבח מצרים בבכוריה
 ויוצא ישראל מצרים * ביד חזקה וכוונת
 נטויה לנוד ים סוף לגזרים * ורעבון
 ישר' בתוכו * ונודע פירעה וחילו בים
 סוף * ויאר תשלום המסמור לפיכך
 נקרא הלל הגדול לפי שהוא כולל שם
 הקדמון יתברך בפסוק הודו לה' כי טוב *
 וכולל שם אלקים שבו נברא העולם על פי
 הדין הישר שאין דבר צריך רחופת או
 מנרעת ועל התבונה שהכונה השם יתבר'
 זהו שאמר לאלקי האלקים וכולל שם
 אר' כי שהוא השם המורה על השלמות
 והארנות על כל הנבראות ובידו לשנותו

רחם ארחמנו וייעקב במדת רחמים והנה
 הכתוב מבייט טוב ד' יוד לכל ורחמי על
 כל מעשיו שאלמלא רחמים אין בירח
 נולד בעולם והספירה הזאת נקראת
פנים והסוד וראית את אחורי
 ופני לא יראו אחרים
 הם סוד מלכות לפיכך ויקרא אל משרה
 ויזכר יד' אליו והשם יתברך לא מנע
 משה שאילתו אמנם אמר לו שאין
 כבודו למכור שהשם יתברך טוב ומטיב
 גותן שאילת חסדיו לפיכך אמר ופני
 לא יראו ולא אמר ופני לא תראה
 לא יראו אינך יכול לראותם ב' יתן
 ותוכל לראות ומה שאמר ודבר יהוה
 אל משה פנים בפנים כלומר בלי
 הפסק דבר בתים ויוכל עמו לדבר פנים
 אל פנים וברוב הוזהר לא יכול משרה
 לראות הפנים והנה משל אדם רואה
 פני עין החמה ואינו יכול להסתכל בו
 וכן הוא לא תוכל לראות פני לפי
 שפארה עיני הלוי וכן פנים בפנים ובר

השם השמי מן הספירות הוא
אלדים וכבר
 בארנו
 לך בשער החמי עינין המעלול בדרך
 שם השם יתברך כיצד הוא מתלבש
 בשמורת ובכנין כפי צורך להתנתג עם
 בני העולם וכאותה מדה שהוא
 צריך להתנתג באותה מדה נקרא באותו
 שעה
ועתה צריך אתה לדעת כי מדרת
 הנבירה נקרא אלדים והו
 דדין המוחלט שאין בו שני לפיכך
 נברא העולם כשם אלדים לומר כי כל

יד' זה עמכם ולא אמר פנים אל פנים
 אלא פנים בפנים כלומר פנים כדרך פנים
 וזהו הנה אטבי בא אליך בעב הענין
 ובתיבת סתוק האש והכל כמבאר יוש
 לנו עוד להוסיף לך ביאור בחתימת ספירה
 כתיב שוקיו עמודי שש שוקיו
 נצלו והוד עמודי שש תפארת שהוא סוד
 ששה שמות ואחר שהזכיר שוקיו
 שרש נצלו והוד והם עמודי שש שהם
 סוד יכין וכו' עמודים שנים אמר אחריו
 מדת היסוד והמלכות המכין סוד אילו
 מוסדים על אדני מרכבות ועל היסוד
 ועיקריות למטה מרכבות ועל היסוד
 נבנו בירח המקדש עמודים שנים
 גולות הבתרות אשר על ראש העמודים
 שנים והשכבות שנים לכסית את שתי
 גולות הבתרות אשר על ראש העמודים
 על קדרי הספירות למעלה ולמטה
 עוד תראה בזה כמה סתלים וכפרה נגזים
 ראה פתחתי לפניך שערים
 ברועות השם יתברך
 המיוחד

מעשה בראשית עשויים על פי האמת
 והחכמה השלימה בכל הבריות לסיניהם
 בעליונים ובתחתונים וכן אבירי כל
 בריה ובריה מן הבריות המטונור זומו
 בולן עשויין בתכלית השלימות והתיקון
 הראוי לכל בריה ובריה וכל אבר ואבר
 וזהו שאמר שלמה עליו השלום כי כל
 פעשה אלדים הוא יהיה לעולם עליו אין
 להוסיף וממנו אין לגרוע והטעם לפי
 שהשם יתברך עשה כולם בתכלית
 השלימות אין דבר בעולם יכול להיות
 יותר מתוקן מן התבונה שהפינו השם
 ית' יתעלה לפיכך נזכר בכל
 מעשה

האמצעי הוא אל מצד ימין ארליים מצד שמאל ידוד באמצע שיהא אמת שהוא סוף ראש וסוף ואמצע ואותותיו וזוהו ידוד ארליים אמת וכתיב תקן אמת ליעקב הכל מבואר במקומות הללו והספירה הזאת נקראת

רחמים

והנני מכאר הידועים סוד סתרי מרכבה והידועי סוד הרחמים הפנימיים וסוד זכריות ודריש ימלאן ויבין סוד זכור אזכרנו עוד על כן המו סיעו לו רחם איהמנו נאום דודי והמכין סוד רחום ויבין סודים והנני כירחי קדם וסוד רחם האם כמרה נניו ננחיש בגיהו מרחם יצא אלמלא עולם בהתמים לא נתקיים הנמצא ברחם האם דברי דברי על אופניו אמנם מצד מקור עליון כתיב והנחתי את אשר איתן את אשר איהם ורחמי את אשר איהם הוצאת ברחם האשה ואת אשר יצא מרחם הוה להטיפ ומקדלים דרום לחנוך יהודי על גל התום והנחן למצא חנוך מקיף לרחום קודם הבריאה ואחר הבריאה אשרי הנכסים להררי חכמה וזכרים לסתרי התורה ולפיכך כתיב רחמן מעיך ורחמוך עלי ואתפני פקח עיניך וראה לפלאות נצונות בקורה

ודיע

כי מרת קשוה מעקם לפיכך הללו שנים עשר שבטים מרמון מעים כנעם בעולם הרחמים וסודות רלות נעולים נראה יהודי כי שנואה לצד נפתח אמת רחם וכן שאר העקרונות שכתוב בהן פתחת רחם יצא לפיכך כיוון החם הזמרי וסודותיה הנזכרות סובבים לרחמים וסוד זכור אומרו עוד

בין ב' שמות אל דעות הכל דמו במקום זה לפיכך הביא בתחלות שאלות ית איה חונן לאדם דעת וכתוב כי אחר הדעת מאסתו מאסך מכה לך ותשכה תורת אלהיך אשכח בניך גם אני ומטעם זה נקרא המלכות עין הדעת כלומר עצו של הדעת כמו שאתה אומר בית פלוגית והכל מבואר לפיכך גם ברא דעת צפס לא טוב לפי שהטוב הוא קיצו של רחמי התחוק והוא אביר יעקב לפיכך דעתו של אבינו וסמרו לעולם תהא דעתו של אבינו וסמרו עם הבריות וזו היא הספירה הנקראת

אמת

והנני מכאר בתהדר וסודותיה נקרא רחום ואחילו חנוך ואדריי ארך אפים ואחריו רב הסר ואם לא יספיקו כל ה' ואמת רוח בתחלות הבריאה בגיהו מרחם יצא אחר כך חנוך חנוך ומרחם ומשלו חנוך סתנת חונם ואחר כך חטא אדם מאריך אפו אולי יחזור בתשובה והטעם לפי שכלי זיון של רין ברחוק הם עומדים באים מאריך ברחק מקצה השמים השם וכלי זעמו

אך קרוב לקראתו ישען לשכון כבוד בארצו אם זכה אדם לכל זה ואם לאו שוקלין עונותיו מעביר ראשון ראשון ורב חסר מכרע ומטה כלפי חסר אם מספיק אדם לכל זה ואם לאו יקוב הרין את החסר והו סוד אמת ופסק הדין המבין סודות הללו ויבין כמרה הם רחמים הש' על הבריות והוא דן אותם ברחמים וסוף סוף צדיק וחתו סוד ואותו יהודי דרום ותגן ארך אפים ורב חסר ואמת כפר הם ננחיש גרולים סתומי בתורה ואו להם לכריות מעלבונה של תורה ועל סוד זה הקנו ביקר דיון האמת ודין בשפטו אמת שפוטו וחסר רחמים עשו איש את אחיו לפי שמדת אמת היא סוף קו

מתלבש בשמדת אלוים בהיותו דן אחר כל
הבריות וכן שאר כל השמות וזהו סוד
הפארת והעיקר הגדול ועשית כגדו
קדש לאתרוך אתך לכבוד ולהפארת
כתחן וכהן פאר והסוד הגדול פארות
האלו שנאמר ותשלה פארות והנה שם
תפארת עולה עד הכתר העליון ויורד על
המלכות ומתאחד בכל העדרין לכך
כתיב לך ירד הגולה והגבור והתפארת
והנצח והתודו לפיכך נקרא קו האמצעי
זכר בארז עניינו למעלה כסוד וזו של
שם המיוחד בששה שמות וזה ה' נקרא
משפט והסוד משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית ואין לך משפט שאין בו
רחמים וזהו ה' את עולמו בצדק
יעקב הדן את האדם לפיכך צוה לטהרו
גולה שלא יהיה כדון אלא אמר ושפטו
את העם משפט צדק אבל השם יתברך
ויגבה ירד צבאות כמשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה סודות עמוקים נרמזים
בפסוק זה לודעי סתרי תורה וירד הסוד
עליו השלום קודם שחטא אמר אני בצדק
אתה פניך ואחר שחטא אמר אל תבא
במשפט עבדיך
ודע כי זולתי המשפט המתאחד
בצדק אין קיום לבריות
כדן הצדקה לפיכך אמר צדק ומשפט
סוד כסאך חסד ואמת יקדמו פניך
ודע כי צדק ומשפט הוא סוד
המלכות ורחפארת
מלכות דין תפארת דין ורחמים וזהו היא
ספירה המקרא תורה שבכתב ומשה רבינו
עליו השלום קבלה שאין דרך לשום בריה
לקבלה אלא למשה שנכנס להיכין
לפנים לאהל וכהן לשמש לפניו כעניין
וידבר ירד אל משה פנים אל פנים
ותורה שבעל פה היא מלכות לפיכך
אין חתכין תורה שבעל פה שלא לקבוע
לגמקס פולכר תורה שבכתב ששום

ונתן ספיריך איוף לפי שאין להורה
שבעל פה קיום אלא בנישירת תורה
שבכתב וזהו הייחוד האמתי השלם
וזהו הילוח שבנה התורה נתונה בארון
אשרי העם שככה לו שהיה כדריה הייחוד
השלם והשם המיוחד השוכן ביניהם
וזהו הספירה הנקרא בתורה
אתה זמינן אתה נורא אתה
והנה ספיריך הכהן נקרא
הוא שאינו מושג כלל
קו האמצעי את אלה
שמישגין אותה הנביא על ידי מלכות
אבי שהיא מושג לבועלי רוח
הקדש והבריות הללו הן
בבטן של עולם זמי שיש לו עינים
וראה והספירה הזאת נקראת
נורא זמינן נורא תהלות עשרה
פרא וזו היא מדתו של יעקב
ובשחרובק בה כתיב וירא יאמר מה
נורא המקום הזה וזהו סוד הגדול הגבור
והנורא אברהם יצחק ויעקב גדוליה
גבורה ותפארת ונקראת נורא שבו
יראו כל הנוראות וכל האספקלריאות
והנני ידמו אורך על כי נורא ונפלאות
וזהו סוד קשר הספירות בנורא
והספירה הזאת נקראת
דעת והנני מבאר קשר הספירות
העליונות הכלה וכלנה ויתר
והנה דעת הוא סוד קו האמצעי נאחז
בכל תר ובכל לכות והכל מיוסד בו וזהו
סוד חכמה ובתבונה ובדעת והנני
מבאר כתוב ובדעת הדרים ימלאן כל הן
יקר ונעים וכתוב כדעתו תהומות
נבקעו ושחקים ירעפו טל וכתוב לא תרבו
הדרבו גבוה גבוה יצא עתק ספינס כי לא
דעות ירד וגמרי והירע סוד דעת
שהוא סוד קו האמצעי יבין סוד מרה
שאסרו חכמינו זל גדולה דעת שנתנה

ואחר שידעת זרעו לי להודיעך

עוקר גדול שעליו רוכב
לחשעו וסמנו תכנס לסודת עליונים *
והוא שיש לך לדעת שהשם יתברך כרא
מים * והרי המים מקבל הארס מפני
כמה מיני תועלת וואף על פי שארס נוגע
בעצמו במים * אינו נזוק באותה נגיעה
אכל אם ארס נוגע בעצמו של אש * הרי
עצמו של ארס נשרף כאש והיחל איש
אש * ויקנ * וכגדו לא תשרפנה *
ואם כן הרי עליו שני יסודות שהם אש
ומים * הם צד זיהול בעולם * שאם
אין אש אין דבר מתחמם * ואין היים
בעולם * ואם אין מים הכל נשרף על
ידי אש * מה עשה הקדוש ברוך הוא
לקצת קצה האחר מן האש וקצרה אחר מן
המים ועשה מסנו רוח * והתניך את
הרוח בין המים לאש * נמצא הרוח
פסוצע בין קור ורום קור מן המים * ורום
מן האש * נמצא הוא אמצעי * ועל
דרך זה שאר כל קשרי המרכבה כולן *
וכן הארץ בין המים ובין האש * וכן
האש בין הארץ ובין הרוח * וכן המים
בין הרוח ובין הארץ * נמצא ארבע
יסודות הולכות סביבותם על ידי אמצעי
וכדרך זה מתקיימים * וכדרך היסודות
למטה כן דרך היסודות למעלה * האצילים
מזוהר עליון * אם לא היה כינייה אמצעי
לא היה נקשרים לעולם * ונמצא הכל
עומד בפירוד * ואין לך מדה פשוטה
מכל וכל * כי אם סקוצו של יוד ולמעלה
והכיניו שלו * כגון רוחם וחננו וכיוצא
בהם הם נמשכין פסקות ידועים * וכפי
המקור שנמשכין כך היא פעולתם *
והגני מסאר לך כיצר הוא בעזרת השם :

השם העומד לצד יסוד המים

אל ודגלו חקוק אל *
והוא מושל על המים * ומימנו לא הכבוד

לך

הרעים ידוד על מים רבים וכגון מיסודים
על יסוד מים העליונים * אל יעלה
ברעתך מים כאלו * אלא המים העליונים
הם מים חיים * ואברהם אבינו עליו
השלום חפר בארות מים * ותקן החסד
במדת אל * ואלו הכינוי במדת אל
שהוא השעה * ואילו הן גדול * זו השם
מד' של חסד * גדול זו הש' הבא מן המי'
והיא המדה הידוע למקובלים הנקרא מים
במים * כלומר כשאתה מתפך במדה
הזאת תמצא רחמים מכל צד בין לפנים
בין לאחור * לפיכך ככל מקום שאתה
רואה גדול הוא ראש מדה החסד * שהוא
סוד המים צילויים וחנין מראש החבית
וכ' ארדן של מד' גיל * הצד הפני למעלה
נקרא רחום * והצד הפני למטה נקרא
חנן * ואף על פי שרוחם וחננו מדה
מים במים * אין המים שבראש החבית
שונים למטה למטה מהם * ונקרא מדה
מים רחן מים צילויין וחנין מראש החבית
ונקרא מדה רחום מים הסמוכים לחם והם
למטה ממדת רחום * ומדת חנן היא
קצת מים הסמוך לרוח וברוך הזה תעריך
סוד הרכבת השמות והכינוים * ותמצא
שהם נארגין על סדר המרכבה העליונה
ומכאן תכנס לסוד שאמר * במדה שארס
שודר בה כך מדודין לו * הנה בארתי
לך השער הזה כמה מעלות טובות למקום
ואתה פקח עיניך לראור כמרה נגזרים
ובמה סתרים * שהם נגזרים בתורה וידוד
'ורנו נפלאות סודותיו והשגן סוד ייחוד
אמונתו *

ומתוך הסתחות תצטיף להבין
כי שם ידוד יתברך הוא
הנקרא

תפארת והטעם לפי שהשם

הזה הוא מתלבש כל
המלבושים הצורך לעולם פעמים מרוב
אדיר כחות מרחם על בריותיו * ופעמים
שעוי צדק ט ט ג 119 תלבוש

אל	ימין	ידוד	אמצע	אלדים	שמאל
גדול	אלוהו כנפיו	נורא	אלוהו כנפיו	אדיר	
רחום		נושא עון		שופט	
חנן		עובר על פשע		דיין	
חסין		אמת		חזק	
ארך אפים		מרום		כבוד כה	
רב חסד		רם		איש מלחמה	
קדוש		נוצר חסד		גבור	
חסיד		שוכן עד		פוקד עון	
סולה		קדוש		משלם גמול	

השם

הדין * ותדע לך שכן הוא שאם לא תאמר כן נמצא קיצין בנטייעור ומפריד בייחוד * שאם תאמר שמדת רחמים נפרדת מן הכל שמדת הדין * אם כן לא יתחברו לעולם * ואם נתחברו היו הייחוד נפרד * ואם תאמר הרי שמדת רחמים הפך מדת הדין * והיאך יתחברו שני הפכים כאחד * דע כי דבר זה סוד האצילות הוא וקשר הספירות * והנני מאי עיניך :

דע

כי מדת החסד ראשיתה סולה נקיה חסד * וכשהיא מתפשטת הולכת ומתעבה והיו עובי בדמיון דין ובאותו העיני שיש בו קצור דין מתאזחת מדת הדין * וגם מדת הדין באותו מקום * האחיזה אינה כולה דין גמול * לפי שמתערבת במקום האחיזה עכס מדת החסד וכשהולכת ומתרחקת מדת הדין לקצה האחרון דין חזק נמצאו שתי הקצוות של חסד ודין חזקים במדותם * ונמצא מקום האמצע כולל משניהם ואינו חזק במדתו כאחד ומשני הקצוות * והיו סוד האצילות הנמצאות וקשר הסרכבות :

העומד לצד ימין הנקרא אל הוא מדת חסד והיא מדת אברהם אבינו עליו השלום * והיו שאמר הכתוב ויקרא שם בשם ידוד אל עולם * והיו סוד שאנו אומרים ידוד אל הגדול * ומדת חסד כלולה במים שהיא מדת כה * והיו סוד המקרה במים עליותו * עליותו שמש * עליותו ודאי * ואת עליתה על כולנה * וזהו סוד אל עליון * וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך * וצריך אני לעוררך על עיקר גדול * ולומר לך שאין לך ככל המדות של שפורת הקדש מדת יחידה שאינה מתערבת עם חברתה * כיצד אין לך מאלדים ולמטה מדת רחמים שאין בה קצת מדת דין * ואין לך מדת הדין שאין בה רחמים * ואם תאמר אם כן למה איה קורא אותה מדת הדין :
דע כי הסדה שעקרה ורובה רחמים יאף על פי שיש בה קצת דין * וכל מדת שעקרה ורובה דין * אף על פי שיש בה קצת רחמים * אנו קוראים אותה מדת

אשם יתברך עתיד להבריל מסגנו הכינוי
 לעת כנא אל הקדש ויניחם מכתוץ * ועוד
 לא ילבסם * ואלו הן המקומות
 שבהן מתאחזים שרי האומות * ואין
 שרי האומות נעקרים מן הכל * ולפיכך
 שמות הקדש אינן נמחקין * אבל שאר
 הכינוי שהן נמחקין * כגון רחום וחנון
 וכיוצא בהם הן ברמיון החיילות של שרי
 האומות * שעתידי למחקן מן העולם *
 ולא תשאר אומה שאינה כופרת בשר
 שלה כאשרו ואמרו עמים רבים רבו
 ונלכדו אל יד יו' והאל בית אילדי יעקב
 ויזרנו ונלכדו בארצהותינו * וכתיב כי
 אז אהנוך אל עמים שפרו ביונה לקרא
 בשם י' ו' ולעבדו שכם אחד * ולפיכך
 תמצא שמות הקדש שהן כינוי השמים
 אינם נמחקים * אבל הכינוי שהם
 ברמיון האומות נמחקין :

ועתה

יש לנו להודיעך עוד אילו
 השלשים כינוי שבהם
 השם יתברך מתנהג ברין עם בריותיו *
 כל אחד ואחד לאיזה צד שהוא נזכר או
 מה מדה כל כינוי וכינוי * או לאיזה שם
 ששמות הקדש הוא נזכר * ומיכן ועליו
 דגל משה מנשה * וכתיב וצבאו ופ קדו
 תמצא דגל * תמצא משה * תמצא
 פקדו * כך יד' ו' יתברך הוא העיקר
 ושמות הקדש הם סוד צורת הדגלים *
 ושאיר הכינוי הם סוד צבאותיהם *
וקודם שנכנס לכאר זה יש לנו
 לרהודיע כי כל שמות
 השם יתברך כלולים בשם יד' ו' יתברך
 כיצד אר"ך הוא סוד קיצו של י' ו' שהיא
 אות ראשונה של שם סוד י' הויה סוד
 עצם ה' ו' מס' שר"י אות י' ו' סוד ה' *
 וקוצו של י' ו' סוד אר"ך וסוד ה' סוד י' ו' *
 שכתפסוק זה כינוי אלדים * הוא סוד
 אות ה' ראשונה שהיא בשם ה' יתברך *
 וס' ד' אית' ל' של שם הוא סוד ששה שמות

שרם שלשה ולמעלה מחציו * ולמעלה
 ושלשה למטה מחציו * ולמטה שהם אל
 מימין הו"ו ולמעלה * אלדים משמאל
 הו"ו ולמעלה * יד' ו' באמצע חציו *
 ולמעלה ושלשה מחציו ו' ולמטה יד' ו'
 צבאות מימין וחציו ו' לסטר * אלדים
 צבאות משמאל ו' ולמטה * ה' באמצע
 חציו ו' למטה * ולפעמים נקרא אל שרף
 נמצא בו תלויים ששה שמות * ועוד תלוי
 שם שבעי באות ו' שהוא אלוה * והסוד
 ולא אמר אייה אלדי עושי עושו לא נאמר
 אלא עושי * ואומר אלוד מתין וכא *
 וברך זה עוד רשעע בו דברי אלדים
 חיים * סוד אות ה' אחרונה של השם
 היא סוד אר"ך ולפעמים נקרא שרף נמצא
 כל שמות הקדש כלולים בשם יד' ו' ית' *
 וכשאנו מזכירים שם יד' ו' הויה הוא בא
 עם כל שמות הקדש * וכא יד' ו' אלדים
 וכל קדושו עמך כלומר כל שמות הקדש
 עמך * נמצאת למד שהכל תלוי בשם
 השם * אבל כשאתה מזכיר אחר משאר
 שמות הקדש אינו מדבר אלא כפרט אחד
 מפרטיו של יד' ו' כמו שהודעתך :

עתה

צריך אתר לירע' לעיני
 לאיזה אות מאותיות השם
 דמו אותו שם הקדש * כגון אל אלדים
 וכיוצא בהם * ואחד שתדע זה הבין
 שכל הפרטין תלויין בכלל * וכל שמות
 הקדש תלויין בשם יד' ו' יתברך * ואם כן
 תמצא למד כי כשמוזכר שם אחר משאר
 שמות הקדש * אז תבין שהשם מתלבש
 במלבוש ידוע מאורנו השם אחר יכול
 להכין מאיזה מדה או באיזה מלבוש
 שם יד' ו' יתברך מתלבש * או במלבוש
 אל שהוא סוד רחמים * והדגל שלו
 מעיד שהוא אל רחום * או מלבוש הדין
 והמלכות * והדגל שלו אלדים * או
 במלבוש המשפט הכלול ברין ורחמים *
 והדגל שלו יד' ו' בכל סמותיו * חזו סוד
 שאת

בשחא סתויה עש ישראל במקדש ססור
 קצת כניויו שהן מרכושו וישראל רמז
 עצמו של ידוד יתברך יהוה ששאר אומות
 אף על פי כן עריון הויה לבוש קצת
 מלבושו והכניוין והמעם לפי שאין כל
 ההמון ראוין להגיע לאמיתו על שש
 ידוד יתברך ואינם יכולין לדעת חבליה
 עיצומו אבל כשהשם יתברך סתויה
 עם הצדיקים והחסידים אבורת העולם
 לאיתנו אז הויה ססור ממנו כל הכניוין
 ונשגב שם ידוד לבדו ונמצא שם ידוד
 מושגב כל הכניוין שהן מלבושיו ועומר
 עם חסידו ישראל וצדיקהם והוה פשטו
 את כתנתי איכבה אלכסנת הוה השם
 יתברך מתכעס עם ישראל ואמר
 פשטני את כתנתי פרוש את כל אוהב
 כינוים שיש לי כדי שלא יתאווו בי שרי
 אומות העולם ונשארתו עם ישראל
 לבדו מדוע אתם חוטאים ורוצים
 שאחזור ללבוש אותם הכינוים ויתאווו
 שרי האומות באותם הכינוים ויוליכו
 אתכם בגלות לפיכך אמר פשטתי את
 כתנתי איכבה אלכסנת פשטתי ממני
 כל כינוי שהם סוד כתנתי איכבה אתכם
 ורוצים שאחזור ואלכסנת רהצתי את
 רגלי מטינף ארץ העמים שהארץ הרום
 דגלו והיאך אתם גורמים שאוליד עמכם
 שכינתי בגלות בארצות העמים ויטנפו
 במופאה זהו סוד רהצתי את רגלי
 איכבה אטנפם וזהו סוד הארץ הרום
 דגלי ואם כן התבונן כשהלכו ישראל
 בגלות לכלל לבש השם יתברך כינוין
 שהם הכתונת אז נתאווו בו האומות
 והוה שאמר הכתוב והי בשלשים שנה אז
 ויהויה כשהשם יתברך נתלבש בשאר
 המלבושים אז ואני בתוך הגולה כל זה
 בגלות אבל לעתיד לבא בהיות השכינה
 חוזרת למקומה יפשוט השם יתברך כל
 אותן המלבושים הכינוין והכנפים ויא

וראו ישראל ארץ היסם יתברך פנים אל

פנים וזהו סוד לא יכנף עוד מורד
 מכאן ואילך ויהי עיניך רואת את מורד
 כלומר לא יתלבש עוד אורחז הכינוים
 הנקראים כנפים שבהם היה השם
 יתברך סתכמה מישראל ולא היו רואים
 אותו וזהו ולא יכנף עוד מורד
 וזהו סוד כי עין בעין יראו בשוכו ידוד את
 ציון ואמר ביום ההוא הנה ארדינו
 זה קוינו לו גגילה זה ידוד בוראי
 כל אחד ואחד מראהו באצבעו ואמר
 זה ידוד ואימתי בזמן שהוא מפשט
 את הכניוין ויסלק את הכנפים ולא יכנף
 עוד ומניין לו שהכנפים סתירות
 ומכסות שנאמר ותחת לרקיע
 בכנפיהם ישירות אשה אל אחותה לאיש
 שתיים מכסות להנה ולאיש מכסות להנה
 את ניוותיהן ונאמר שש כנפים שש
 כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו וכשתיים
 יכסה רגליו ובשתיים יעופף עפ"ה
 וכיסי באים כאחד משגסת לקר
 שכינה ועשר לו כנפים הלכו ולא ראו
 אותה ישראל וכתיב וירכב על כרוב
 ויעוף זהו שאמר עשרה מסעות נסעה
 שכינה כדאיתא בראש השנה

ועל

מה שאמרנו ששגורת
 הקדש אינם נמחקים
 ואם תקשה ותאמר מאחר ששמות הקדש
 הם מרכושים וכשהשם יתברך מלבש
 בהן הוא נסתר ונעלם מישראל מדוע
 אינם נמחקים וזהו היא נוכח ישראל
 וגלות ידוד באמר פשטתי את כתנתי
 איכבה אלכסנת
דע כי אלעז שאנו אומרים ששגורת
 הקדש אינם נמחקים הם כינויים
 באפ"ה שהוא מפשט אותם אבל
 אינם מאבדים מן העולם כאמרו
 ופשט את כנפי הכר אשר לבש בבוא
 אל הקדש והניחם שם לעולם קד
 השם

היות שלשה שמות אל אלהים ידוד כל
אחד נושא עשר כינוי * שכלל כולם
שלשים כינוי שבהם משתנים הבריות *
לפיכך כתוב והי בשלשים שנה בשלשים
כינוי ראה יחזקאל הנביא עליו השלום
שישראל נמרו והטאו עד שלא נסאר
בבית דין של מעלה בשלשים כינוי
שהן שלשים שנוי מקם זכות לישראל כד
שלא תחרב ירושלים * אבל מצד דין
צמור * ובהסמכת אל אלהים ידוד *
ובשלשים כינוי שלהן כולם מוסכפים *
במשפט אמת חרבה ירושלים * והו
סוד והי בשלש' שנה אז חרבה ירושלים
שהיא מדה רביעית * שהוא אות רביעית
של שם * שהוא אות הבתשמה לחרש
ואז הלכה השכינה שהוא אות ה' הנקרא
אדני * וכן הלכה בעולה * והו סוד
ואני בתוך הגולה * ואנ' ממש הלכה
בעולה * והו שאמר רבותינו
זכרונם לברכה חביבין ישראל שבכל
מקום שגלו שכונה עמהם *
ועתה
אנו צריכים להכנס
בניאור * כל אחד
ואחד פרס * או מאזה מספתה הוא
ואז תבין יראת השם יתברך *
וקודם
שנכנס בניאור אילו
שלשים כינוים *
צריכים את לידע כי ידוד יתברך ידוד
הוא השם המיוחד לישראל ושאר הכנוי
כדמיון הכנפים * וסלבושו שכל שאר
השמות מתאחדים בהם * שהרי שבעים
שנים של אמות מתאזים באלו הכנוי
ובמלבושו שלו * ושם ידוד מיוחד
לישראל לבד * והו סוד כי עם קדוש
אתה ידוד אלהיך * כי כך בחי ידוד
להיות לו לעם עולה * אבל העמים אשר
על פני האדמה * והו שאמר כי חלק
ידוד עמו * והו סוד כי כל אלה העמים
ילכו בשם אלהי * ואנחנו נלך בשם

אלהינו לעולם ועד * והו סוד וראו כל
עמי הארץ כי שם ידוד נקרא עליך ויראו
מסך * והסוד הגדול יהושע עליו השלום
גלהו * וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ
ונפשו עליהם והכרתו את שמוי מן הארץ
ומה תעשה לשמך הגדול * התבונן כי
שם המיוחד לישראל לבד * והו את
ידוד האמת וידוד האסירך * נמצא
שם ידוד המיוחד לישראל * ושם ישראל
מיוחד לשם ידוד * ואין זה נפרד מזה
נמצאת למד כי שם ידוד מיוחד לישראל
לבד * ושאר האמות וישריהם מתאזים
במלבושו * והו סוד זאת ירושלים
בתוך הגוים שמתיה וכביבותיה ארצות *
והנני מפרש שם ידוד חלקו מן הארץ
ירושלים * וחלקו מן האמות ישראל *
והו סוד כי שם נקרא על עירך ועל עמך
וכתוב כי בחי ידוד בציון אומר למשם
לך * ואמר ברוך ידוד מציון שוכן
ירושלים הללוים * מציון מכלל יופי
אלהים יפיע * כלומר מציון הופיע
לשכון בירושלים * והו סוד כי לא
יטוש ידוד את עמו בעבור שמו הגדול *
כלומר אף על פי שישראל אינם צדיקים
אף על פי כן לא יטוש אותם * וסוד
מעם לפי שבהם חלק שמו הגדול *
ודע
כי כשהשם יתברך מחדת
בפני האמות אינו נראה
בפניהם כי אם במלבושו ונכסיו *
וכשהשם יתברך עומד על כל ישראל *
הרי הוא עומד עם בני ביתו ומסיר מסג
קצת מלבושו כמו שדרך המלך להסיר
קצת מלבושו בהיותו עם בני ביתו *
והו סוד שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך * ואמר רבותינו אל כשם שבא
לראות כן הוא בא לראות * סוד גדול
רמז סוד הראוי * שאמר בראש פיה
וכתונית הכל חייבין בראייה וסוד הראוי
שאמר בראש פיה * ואף על פי שהשם
כשהוא

ובל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו ועל מי כולן נשואין על שם השם יתברך וזהו סוד מימינו לזכות ומשמאליו לחובה מדה אל לרחמים ולזכות מדה אלהים לדין ולחובה :

ואהר

סודו ענין זה צריכים אנו להבין ולפרש סוד הבינון הרמוזין בראש מרכבת יחזקאל והיו כ בשלשים שנה שהם סוד שלשים כנון שהן מוטטין המרכבה וכשהשם יתברך דן כל ברותיו לטו ולרע לגמול טוב או לעונ' או למות או לחיים כפי העולם ראוי ואף על פי שמשפטיו יתברך שמו כלם כתיים לרחמים אף על פי כן בגמר ד' אינו מותר כלום ואף על פי שמארך אפו ומסתיין סוף סוף גומר הדין ודורו שאחל כל מאן דאמר רחמנא וותרן הוא מותרין לו חייו אלא מאריך אפיה ונבית דידיה ולפיכך הצטרך לדעת כי כל אחד מאילו שלשה שמות שהם אל אלהים ארוך נושאים הבינון כמו שמתלבש בגמרא הכל בינוין וכולן תלוין בהשם יתברך וכל אילו הבינון נקראין כנפים וסימן ופרשת כנפך על אמתך וכשהברך דן כל ברותיו לפי הדין שהוא ראוי לפני דן אילו באותן השלשים בינוין ואילו הן השינוין שהבריות משתנות בהן אילו מאילו בין לטוב בין לרע שתמצא הבריו' בהן כיצד זה הצדיק משונה מן הרשע כמו שזה משונה מזה כך דיניהן משונות זה מזה וכפי היות השינוין בכני אדם כך השינוין הן בדינים הראויים להן וכפי השינוין הן בדינים הראויים להן השינוין נמצאו בשלשים הבינונים שהן גורמין הדין כיצד רחום פעל דינו וגמרו לטוב איש מלחמה גומר דינו לעונש אטין גומר דינו לרחמים ולעונש ולפי היות

השמות כמו מן אל אלהים שדי צבאות וכיצא בהם באיזה מדה הוא עומד אנו באיזה מי בוש הוא מתלבש וכשהוא קרא אחד מן השמות כנון אל אלהים או אלה או שדי וכיצא בהם צרי' אתה לידע מי הן מהגות וצבאות של אל אומיהם מחננה וצבאותו של אלהים וברוך הזה הנון כי כל השמות והבינוין כולן תלוין בשם השם יתברך :

ואהר

שידעת זה צריך אתה לדעת מה היא מדה רחמים ומה היא מדה דין או מרח' שופט או מדה דיון או כל נושא עין מדה ועוסד על פשע או מאיזה מדה האים אנו פדה הנקרא מים או מדה הרוח ומה היא פעולת כל אילו המדות או היאך הענינים כלולים בכינים והכינים כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם י' ד' ויתברך נקרא לפעמים בכני זה ולפעמים בכני זה והכל כפי המדה שהוא משתנה עם עולמו כמו ש שתמצא כותב ה' ה' וד' וס' וי' וצומר ואתה מרום לעולם י' ו' אהוני מה אריר שמך בכל הארץ וכן כל כיצא בזה ולפיכך צריך אדם לדעת כיצד כל השמות והכנים נשאות בשם י' ד' הנדול יתברך ובשתבך זה יאז הרוע והכין שאתה בריה שפלה לפני תמים דעו יתברך :

דע

כי שלשה שמות אלו קשר כל המרכבה וכל אמצערתו וכל צבאות העולם עליונים ותחתונים נשאות בהן האחר בהן עיקר והוא שם ארוך והשנים מהם נשואים בו והם אל אלהים אל מיטע אלהים משמאלו וזהו סוד

במלבושיו הנקרא אל והסוד אל
מלך יושבעל כסא רחמי * וזהו סוד
כי אל רחל יי אלהיך וסימן כי אל גדול יי
זמלך גדול על כל אלהים ופירוש הכתוב
פדת הרחמים סדך גדול על כל אלהים
אליהם הוא מדת הדין ומכאן הבין סוד
והאלהים נסה את אברהם כי האלהים
נתן הדגל ביד אברהם שמדחו אל וזהו
סוד אלהי אברהם אלהי יצחק וזהו יעקב
ולא ואלהי יצחק לפי שהדגל של יצחק
שמואל אלהים ביד אברהם הוא שהוא
מדת אל :

וכשהשם יתברך כועס על עולמו
מצד מעשיהם הרעים *
אזי מוציא כלי זעמו ומתלבש בגדי נקם
ונגמל לכל אחד כאנשי עולם אותו הדין
שהוא ראוי * והסוד יקום אלהים ויפוצו
ואז הקוקה בדגלו של ירד צורר שם
אלהים * והסוד זה רסנו קומה *
ויפוצו איביך יקום אלקים ויפוצו אויביו *
ואם כן היאך אפר ככאן יי וככאן אלהים
אלא כפי הודעתך שכל השמות
תלוין בשם השם יתברך והוא מרלכש
בהן וכשאמר קומה יי וכי אז לקח שם
יי כלי זעמו והקוקו בדגלו אלהים והו
סוד יקום אלהים * וכשהשם יתברך
בביא בני העולם במשפט אינו לוכש
בגדי רחמים נמורים ולא בגדי דין נמורים
אלא לפי שאין בא במדת הדין נמור * ולא
במדת רחמים נמורים * אלא במדת הדין
מעורבת עם מדת הרחמים והסוד אך
אפי מר כסד סכל מקים * אבל מאחר
שאמר הפסוק רב חסד הפסוק סעיד שיש
בו הרעובות דין * שאם כולו חסד מדוע
אמר והרוב רב חסד * מה לנו לרוב או
למאונס * אלא רובו על משפט חסד
ומיעוט דין וכשהשם יתברך שופט את
העולם * לפעמים נקרא במשפט יי

ולפעמים נקרא במשפט אלהים * והכל
לפי המדה שמתרשש בו השם * ולפי
שהעולם ראוי כיצד אמר הכתוב כי ירד
שופטי ויאמר יסרני יי אך במשפט ואמר
יי במשפט יבא הרי המשפט כמון לרדוד
ולפעמים המשפט כמון לאלהים כאמרו
בקום למשפט אלהים ואמר כי אלהים
שופטי * והסוד הזה כפי עוסק עסק הדין
כך נקרא השם יתברך בגמר דין המשפט
אם המשפט רובו רחמים יי ואם יצא
לצד הדין נקרא אלהים * וכפי דרך זה
התמונה בכל מקום שאתה מוצא בתורה
שהשם המוכתר הוא שם יי כשהוא נקרא
עם אחד משאר השמות אז הבין כי שם יי
הוא לבוש בגדים ידועים כפי שער
ראויה :

ודע

כי שאר הכתובים שאינה
משמות הקודש שמתר
למחקר כגון רחל ותנון חסיד קדוש וכיוצא
בהן כיהם בליש לשמות הקדש * שאסור
למחוקם ובהם פועלים שמות הקדש *
פעולתם כיצד כגון השם שהוא מסונה
על דגל החסד שהוא אל הכינוי שהן
צורת היילים הם רחמים ותנון חסיד אך
אפיסורב חסד קדוש וסולח ומוחל *
והשם שהוא מסונה על דגל הרמלחמה
והדין שהוא אלהים הכינוי שהן צורת
תיילים הן ארירי שופטי דין חזק כלי
כח * איש שלחם ה נבדור * פוקד עין
ומשלם נמול והשם שהוא פשוטה על
המשפט * הכלול מן הרחמים והדין יי
אלהים הוא השם הנקרא ירד ויתברך *
שהוא משני הכינוי * שהם צורת
היילי והוא נושא עין ועובי על פשע אמת
מרוסר * נוצר חסד * שוכן ער וקדוש
הרי הודיעך כל * והנני מאיר עיניך
בהש יתברך :

ודע

בזו שהוא יתברך
נשא באחד *
אשפות

וזהו אקניאם בלא עש מזה במדרגה הם
 הפכו אל ואמרו לא כך השם יתברך
 אקניאם בלא עש אכל אינם כלים ואינם
 יכולים לפיך עול מלכותו שהרי חוהם
 שמו בהם קיים וזהו סוד חו אני נאם
 יי אלהי ישראל אם לא ביד חזקה ובחיסה
 שפוכה אמרתי עליכם ואומר במקום
 אשר יאמרו לא עמי אתה יאמרו להם בני
 אל חי כמה שקלקלו בו ממש
 הוצר הדבר לתקונן וכבר ידעת כי אל חי
 הוא מרת את ברית קודש ולפי
 שקבלו בני ישראל אור ברית מילה על
 זה יאמר להם בני אל חי ואם הבין
 עמק זה תבין שאפילו אתה יעשו ישראל
 כל הכעסים אין להם כלייה אלא יסודין
 באין עליהם והסוד בני יבואו אליך כל
 הירבים האלה הברכה והקלה וגומר
 והשמות אל לבבך ושכ האלהך את
 שבתך והחסיך ואמר בצר לך וסצאוך
 וגומר לא ירפך ולא ישחיתך מרתהפכת
 לא למדת אל הנזם ואל לא הכל חוזר
 לרחמים והם יש לך עינים
 הכט כמה יש בחס של ישראל בדובוק
 השם יתברך

דע כי השם יתברך ידו הוא מתפאר
 ומתעטר שני שמות הקוד וכולם
 מתאחדים באמתות זה השם יתברך וכל
 אחד מורה ענין ידוע בדרך שאמרנו ב
 כיצד כשהשם יתברך הוא היציר לרחם
 על עולמו ולתנן עליהם אז הוא מתלבש
 מלבוש מלכות והדין והרחמים והדין
 הנושא בשם יי יתברך זהו הדין החקוק
 בו צורת אל וסימן איש על דגלו באותיות
 וכשתשם יתברך הוא שמת עם ברירות
 אז הוא מרחם על עולמו ושמת עמהם
 וזוהו סוד ירהי כבוד יי לעולם ישמת יי
 במעשיו ואז הוא לובש ומתפאר
 שיעני צדק ח כ 8 II בסלטיש

וארר שהודיעך כל אילו
 העיקרים יש לנו
 לחזור ולהדיעך היאך השם הגדול
 ידו זה יתברך הוא מנהיג כל העולם
 כלו וכחו והיאך כל השמות הקדש
 מתאחדים בו והיאך שאר כינוים שבתורה
 הן כדמות מלבושים שהמלך מתלבש
 בהם ואת המלבושים אינם מעצב המלך
 ממש אבל הן כלים שהמלך מרלבש
 בהן פעמים מתלבש בגדי מלכות
 בהיות המלך נהנה בהשקט והבהטחה
 בכל ארצו ועבריו כולם בשלום
 וסימן עשה משתה לכל שריו ועבריו

השמה

ואין ברעה למטה מנע * ארז אמרנו ב' אותיות ש' אל המצא בהפך לא * עתה ראה כמה יש בין אל ובין לא * ואם בכל אותיות יש הפך כזה לא שכן בשלש' אותיות כי בהרכות האותיות ירבו ה' התפסים * כמו שאמרנו ב' אותיות בנות ב' בתים * כמו אב נא * מותר ו' בתים כמו אבנ' כנא אבב' באנ' נבא נאב' ואתה ראה כי לכל מלות שבעולם כ' כשתצטרפם תמצא בהן הפכיות הרבה *

אבל אותיות ידועה יתברך המצא בהן אב צירופין ולא המצא בהן הפך אלא כל צירופין של שם יתברך כולן אב מורין על ענין אחד * והוא סוד ההיות על השם יתברך ומציאותו בסוד אני ד' ד' לא שניתו כלומר בכל הדברים שבעולם המצא שינוי זולת בה' יתב' שאין בו שינוי בעולם * כיצד צירוף ה' ית' ל' ב' דרכי' ו'

ידוע יהוה יהיה יהיה יהוה והיה והיה ויהיה יהיה יהיה יהוה

התבונן בלב צירופין אלו ולא המצא בהן היופן יותר ולא המצא מעידין אלא היתה ומציאות והנה כשרוצי' ישראל להרכב בשם יתברך שהיא יהוה ואינו משתנה כד ישראל אינם משתנים ואינם כלים לעולם בסוד אני י' לא שניתו ואח"כ בני יעקב לא בליתם' כלומר בשם שאין לי שינוי כך בני יעקב אין להם כלייה וזהו שאמר ואתם הרבקים בה' * וגמר ולפי דרך זרה הבן כמו שהשם יתברך יש לו אב צירופין כך למספרם באו שבטי בני יעקב אב וכל שבט יש לו חותם בשמו הגדול ית' וזהו סוד אב אבני האפוד בסוד יב צירופין כך למספרם שבטי בני יעקב יב ואמר ה' התבונן כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ושמו ודאי נקרא על עמו כיצד יב צירופין כנגד יב' שבטים כל שבט ושבת יש לו שם ידוע מלב *

אשר כברכתו בירך אותם * כל שבט ושבת כפי השם הכולל בחלקו * מלב צירופים על השם באותו שם בירך אותם יעקב :

ודע כי שם אד"ני שהיא סוד הברכה והכריכה * שיש בה יב מעיינות נמשכות ל'ב שבטים והסוד הגדול ויבאו אליהם ושם שמים עשרה עינות מים ושבעים המרים ויחננו שם על המים :

ואחר שידעת זה : **דע** כי אין להשי' שום שינוי מה שאין כן בשאר כל השמות והכינויין שבעולם שהרי ראשית השמות הוא אל * ותמצא לא וכאשר רצו ישראל להבעים את השם ולמרווד בו לא יוכלו להבעים בשם המיוחד יד' ד' * והבעים במלת אל ז' ש הנביא כשחשב בל' ואמר לא הוא כשכתשו בידוע לא יוכלו להכע' את השם באותיות יודו אלא באותיות אל שהפכו אותו וא' תמניין כי לא הו' שהיית' הכוונ' להכחיש שם אל * הרי' ניליה הדבר בתורה בשם" האינו הם קנאוני בלא אל כלו כאל הפכו ואמרו לא * וכסדת לא שהבעימהו באותה מידה שמש אקניאם וזו

ודע והבן כי בכל שם ושם מ"ב צירופין * על שם שעלו בחלק כל שבט ושבת בהן ביר' אותן יעקב שנאמר כל אלה שבטי ישראל שני' עשר האת אשר דבר להם אביהם ויתברך אותם איש אשר כברכתו בירך אותם * מאי

נמצא הולכים בעשירות ואין הנשאר
 אלא מ' כיצד מעשר של מאת עשרה
 מעשר של יד א' נמצא כל החשבון
 כולה שאינה אלא מ' ונמצאו שמורן
 הקדש מיוחדים בט' ספירות והם
 ספירות נכללו בשם אזור אדני ועד
 תמצא כי אותיות האלפא בית' הם כל
 אותיות שהן נ' פ' כדרך זה שאמרנו אלק
 בכ"ר גלש דלת הנ"כ וס' זען חפ"י
 סצ"ן הלא תהיה שאין שם אלא מ'
 מעלות משולשת והא' כנגד היוד והלוד
 כנגד הקוף כסוד אלק :

ועתה

יש לט להודיעך כי
 החשבון שבעולם
 שהם מ' המעלות שהם' כולן רלוין
 בחתום השם העולמי כצירוף האותיות
 בסוד' אותיות אב גו הו זח טז בצירוף
 אס כל פז ד' ו' הלא תראה זה סמלא
 עולם ונחנה לו' וכרך הצירוף השני
 על הנחנה המעלות א' כ' מ' ד' ה' הו
 הלא תראה ה' חותם כל העולם המעלות
 והצורות לפי סדר הנכראים' נמצא
 זהו חותם כל המעלות והתנהגה' :

ודע

כיו שם כן' אותיות
 הוא סוד השם יתברך
 מעורב וסודו שאין כעצם אמיתותו של
 שם יתברך שים שינוי ונרעין וחסרון אלא
 אמתו ועולותו' קיימת בשות' קודם
 שברא עולם ואחר שברא עולם' ואלו
 ירצת להתייב עולם הוא נשאר במציאותו
 שורר קיים תמידית בלי שינוי בעולם :

יצריך

אני לעוררך על דבר
 שולי' הזה נאמר
 בספר יצירה שהשם ית' ברא כל היצורים
 על תכנית האותיות כ' ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 האותיות ומהן ברא כל הנכראים
 לסיגיהם ולשון צירוף צריך אתה לדעת
 מהו :

דע

שאם אתה רואה חתיכות של
 שיעי צדק ח א 8 I ואין

כסף למנה אף על פי שהוא לבנה איך
 ידע בודאי כלי ספק אם יש תרעוב' דבר
 אחר' ואימתי יודע לך הדבר בודאי
 כשתכניס אותה חוך כור על האש במצר'
 ואז תדע בודאי אם יש בו שום תרעובות'
 כאשר וצדפים בצירוף את הכסף ובהנתי'
 כבחון הזהב דרי' נקרא מצרף' כל דבר
 שסבחין אמיתית הכסף אם יש בו תרעוב'
 כך וכך כדרך זה כשסחבר השם יתברך
 אותיות אלו לאלו ועשה מלות כבודא
 אומר כף חלודיש ותעש' מהן בלר' יש לך
 לצרף אלו האותיות ולבחון אם יש בהן
 תרעובות שצנית מלות בלר' ורומצא
 על ידי הצירוף שיש בה כרת' שהוא
 הפך בלר' ומי נילה זה הצירוף' וכמו
 שהמצרף מבחין סבחין את הכסף כך
 הצירוף מבחין סבחין את המלות וזהו
 סוד אמרת י' צרופה אמרות יוד' אמרות
 טהורות כסף צרוף בעליל לארץ ואלים
 אמרת י' צרופה :

ואר

שהודיעך זה כבר
 ידעת כי אחר מן
 השמות המורים על הג' ולה החסד' ו
 והרחמים' הוא סוד אל כמו שאנו
 ואומר מ' אל סלך יושב על כסא רחמים'
 ואומר מ' אל כסוד נושא עון ועובר על
 פשע אף על פי שאתה רואה מלת אל'
 במעלה העולה הזאת אס הנכנים אותה
 במצרף תמצא אותה שרוא לא'
 ראה כמה יש בין מלת אל' ובין מלת לא'
 וזהו סוד שאמר בעל כפר יצירה של שרה
 הלא תראה כי אג'ש ואג'ש אותיל' אהרות
 הן' ומיגרם לה להוליד בהם זכר
 ונקבה היו אומר הפך האותיות' אף על
 פי שהאותיות שוות וכחא' כי המוכר רוא
 ע' נהפך וקרי ותמצא נל' ואמר בספר
 יצירה כי סוד ההפכ' בולס שגברא ברבור
 אהר' אין כטובה למעלה מעונג'
 שיעי צדק ח א 8 I ואין

כינויים י אל הוא סוד מרת החסד והגדולה
והמעיון הטוב מצד המקור העליון עם
שאר כמה כינוי ה' א ראשונה של שם הוא
סוד השם הנכב' ידוד ונקרא אד"ד שהוא
סוד בינה וסוד יוכל וסוד צדק עליון ושאר
כמה כינוין

יוד

של שם הוא סוד של שם
הנקרא יה שהוא סוד
התכמה שנקרא ראשיה החפץ והוא סוד
היא"ה והרצון ושאר כמה כינויים

יוד

קוצו של יוד העליון הוא סוד
הכתר בשם הנקרא אד"ד
שהוא סוד הנקרא א"ן ס"ך ונקרא א"ן
מאין ובה עזרי ונאותו ק"ן הכתר
מתאחד עם שאר הספרות נמצא זה
השם שהוא יוד כולל כל ספרות
בר' אותיותיו בכל שמות הקדש היוזעים
בתורה והכל תלוי בזה השם והכל
מתאחד בו ואין דבר בעולם שאינו יוצא
ממנו וכשארם קורא קריאת שמע ומגיע
להזכיר י אחד ראוי לו לכונן לד' אותיותיו
ולייחד בהם ישמות כבוונה גדולה בייחוד
שלם ורצון ואז יהיה אהר' ורצוני לפני ה'

יש

לנו להודיעך כי כבר באר
קבלת פנימית בענין ק"ש כי
כשהוא קורא ק"ש ראוי לכונן ד' אותיותיו
של שם בענין זה שמע ישראל כשמגיע
להזכיר י מתכוון לשם זה אורח ראשון
שהוא אות יד' אלדינו מתכוון בשם זה
אות שנייה שהוא אות ה"א ה' יתכוון
בשם זה באות ראשונה שהוא אורח ג'
אות וי' אחד מתכוון בשם זה אות ד'
והוא ה' א אחדנה של שם נמצאת למד
שארם יכול לכונן בשעה שקורא ק"ש
בשני ענינים בייחוד השם ית' הענין
אחד לכולל עשר ספרות ועשר שמות

הקדש כד' אותיו של שם כמו שהודיעך
ולכונן ד' אותיות של שם בהזכירו י'
אלדינו י' אחד' כל אות ואות בכונן
שמו

ואחר

להודיעך הידך זה יש לנו
לסוד ועיקר לכל החשבונות שבעולם
כבר ידעת כי החשבונות לפי לדעת הכמי
המקור אינו אלא ט' ויש מהן שסבור
שהאחד אינו חסכון ואין לנו עכשו
לדבר זולתי דרך כלל כי כבר ידעת כי
מערבת י' ית' נבללת סלמעה ולפטה
בג' שמות שהם אה' יד' אד' ואותיות
השם הגדול אינו אלא ג' יד' וסודי
המרכבה אינו לא בעידן ג' דרכים וכבר
ידעת כי ג' ספרות ראשונות מתאחדות
ביתר י' וכן כתר הכס"ה כינה
ושלשה ספרות אמצעיות מתאחדות
ביתר י' והם גדולה גבורה תפארת
ושלשה ספרות אחרונות מתאחדות באחד
והם נצ"ח והר"ר יסוד נמצא ט'
ספרות בתשעה מערכות וכל
אילן התשעה ספרות ששפועות במותיה
על יסוד שהיא הספירה התשעה
על הספרות האחרונות העשירית
שהוא אד"נ

ועתה

פקח עיניך וראח
כי כפי מערכת
השע ספרות על שם הפיחוד כך הם
כל החשבונות שבעולם אינם אלא
תשעה כי בשחתחול לספור
ולחשוב מא' עד י' תמצא ה"ט שה'
פרט י' אבל כשאתה מגיע ליו"ד
הרי הי"ד נדמיון ה"א ה"ט שה'
כשאתה סופר אב"ג כך אתה סופר
יכ"ל הרי הי"וד כמו ה"א והכל כמו ה'ב'
וה"ו כמו ה"ג' וכן הדין כשאתה סומע לצ'
תמצא הצ' ט' עשריו' אבל כשאתה סופר
הק

כי אל כפרת הג' צח ארליס במדת ה' הוד
 וד' כדות אלו סלוב שים' סלוב' למדת
 ארליס כי צבאות ג' שמות הוא כולל י'
 נצ'ת הוד יסוד' וכשאמר הכתוב י'
 י' ארליס צבאות' ה' ספירות כמשמע'
 וכל אחת ואחת מתאחדת בראוי לה'
 והד' מתאחדות ליסוד' לפיכך רמז ככתוב'
 י' ארליס צבאות' השיבונו ר' אר פניך
 ונושעה' ולפיכך כתיב קרוב י' לכל'
 קודאיו וגו' י' וענין אמת במקל' זה שודע
 להתפלל באיזה מקום הוא עומד באותו
 פסוק' או הסם שהוא מזכיר' ולא היה
 ספירה הוא סתוכין בשם יתברך ועתה
 צריכין אנו להכנס למד' עניינים כפי
 בוננת ספר זה כפי סיוע הענין אשר הנא'
 עושה עמנו תמיד'

והעיקר

והשורש יש לך לרעת
 כי אילו ד' אוחיות שהם
 יד' ד' שבהם נכללות י' ספירות ובו סוד
 האמתי השלים' כשאדם יודע לכונן עשר
 ספירות בר' אותיות איוור הייחוד ע"פ
 הרצון' וענין הייחוד עשר ספירות בר'
 שמות על שם י' ויתברך הם בדרך זה'
הא אחרונה הוא ארנ' שרי ארליס
 שהם סוד השכילה והמלכות
 וכנסת ישראל על כל שאר הכנינים
 הידועים למדה זו בתורה'

זין של שם היא סוד י' שמות
 הידועים לו' ספירות'

הכלולות באות וזו שהם אל הי' ארליס
 צבאות יד' צבאות יד' ארליס ססוד אלו
 הספירות אל תל' הוא הידוע במדת ה' יוד'
 ונקרא צד סמאל יעם כמה שאר עניינים
 שרמזנו בזכרונם' י' צבאות הוא הידוע
 במדת נצ'ת ונקרא צד ימין' עם שאר
 כמה עניינים ידועים י' הוא סוד תפירת
 שהוא סוד ק' האמצעי עם שאר כפרת
 כניונים' ארליס הוא מדת הנבונה
 וה' הד' של מעלה עם שאר כפרת
 כניונים

כי יש להם נבראים ברחמים נמורים'
 ומהם ברין נמור' ומהם ברין וברחמים'
 וכתיב החכמה והחסד והרחמים ביצירה
 בהנהגת השם יתברך' עם העולם פעם
 מתנהג ברחמים נמורים' לפעמים ברין
 נמור' ולפעמים ברין וברחמים ור' פעמים
 תמצא שם י' ית' עם מלת צבאות וזה
 לא תמצאוהו כי אם בכניאים' ובכתובים
 במסרו בכניאים כה אמר י' צבאות'
 ובכתובים ככמה מקומות י' צבאות עמנו
 משנב לנו אריו וגו' **ודע** כי כשהשם
 הוצר מתלבש עם' השם הלך
 צבאות אז הוא עושה משפט ודינו לטוב
 ולמטב' וכפי שיצא הדין בר' לשונות אל'
 ארליס י' כך הוא נמר המשפט'
 הרחלבשו בני צבאות י' והסוד ויגבה
 י' צבאו' כמשפט והנני רומז ענין גדול
 בפסוק זה כשה' עושה משפט בנבראים
 אל ארליס י' אז מתלבש בגוי קנאה
 ומתלבש בשם י' צבאות' כאשר קנאת
 י' צבאות תעשה זאת י' ולפי שהנביאים
 באים להוכיח את ישראל' ולהזהירם
 הוצרכו להזכיר שם י' צבאות בענין עדי'
 והתראה לטוב ולרעת' וכשנגמר הדין
 על ישראל' על רוב שהכיעומו' אלמלא
 שהנביה האבות י' צבאות לטעלה ועשו
 צדק עם ישראל' לא נשאר ח' שריר
 ופליט והסוד ויגבר י' צבאות כמשפט
 והאל הקדוש נקדש בצדקה' והכתוב
 שבה י' כמשפט' ועד היכן הגיע עדי'
 האל הקדוש' מרת החסד ומה עושה
 הקלה עם ישראל' צדקה ולא עושה להם
 כליה וזוהי לך י' הצדקה ולנו כושרת
 הפנים'

ולפעמים

תמצא נ' שמו הללו
 כפי ארליס צבאות
 שמעה תפלי' והכוונה מרת הירחמים
 ומרת הדין והפחד מתלבשת כל אחת
 ואחת ואחת במקומה (יס'ג ע' ד' במדת)

אדני בשני פנים מקדים יי ואדוני אדני
כאמרו יי אדני תוליו ולי ארדים למור
תוצאות כי אליך יי עיני יי ש לך לדעת
כי כשמוכר שני שמו הללו כאחת נשנה
השם בקריאת נקודו וקוראים אותו
ארדים ואפי' שהוא כתוב שם יי נקרא
בניקוד ארדים והוא רמז למדת בינה
שהיא מתאחדת עם מדת מלכות הנקרא
אדני ועל פי עיני יי יתכרך

ודע

והאמן כי בהזכיר יי אדני
כסדר זה אוי השפע וידר סן
הספיר העליון עד שמינין לשם אדני
ואז כל העולם מתכרך וכשמוכר אדני
בראשונה ואחריו יי כאמרו אדני יימה
תתן לי אדני יי אתה החולות אדני
יי אל תשחת עמך ונתלתך וכיצא בו
דע והאמן כי בהזכיר השם הנזכר בורה
הסדר אז היא הכוונה בהעלות את הספיר
ובהתאחד מטה למעלה כמו שרוצה
להתאחד ולהרכב באור העליון ולפעמי'
תמצא השם יי מתאחד עם אל כאמרו
אל יי ויאר לנו והכוונה זו כשהזכיר אל
עם יי אז כל העולם כולה בהשפעה
ברחמים והחסד וכל המאורות כשליטו
ובטלו כי הוא אל חסד עליון ושפע
חסד לאברהם והסוד בשם יי אל עולם
גם שם יי הוא שם הרחמים וכשיל
שני השמות יי א מתאחדו אז כל הספיר
כשגהה וכשליטות וכל הנברא מקבלים
חסד ורחמים שלמעלה למטה כאמרו אל
יי ויאר לנו ותמצא בג מדות של רחמים
שהזכיר אלו שני השמות לבר יי אל
רחום והגון דפי שבה כלולים כל החסד
והרחמים ולפעמים שתמצא שם יי
שהוא מתאחד עם גאל ועם ארדים נאמר
א ארדים יי א ארדים הוא וידע ואמר
מזכור לאמך אדני יי דבר ויקרא
שפירח השם עד מביאו דע כי הכוונה
בו להיות ששם מתלבש כל כלי מלבש

אם לדין אם לרחמים כי צד הרוב כשעש
בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
המזבח בעבר ריודן וראו כל ישראל
לעלות עליהם למלחמה וקדם שילחמו
עמהם שלחו להם פניהם ועשרה
נשיאי ישראל לדבר עמם עד עסקי
המזבח טרד היתה תשובתן שלבני ראובן
וגד וחצי שבט המנשה אל ארדים
יי אל ארדים יי הוא יודע וישראל יודע
אם כמד ואם בטעל כיו אל וישענו
היום הזה לבגורו לנו מזבח לשוב טאחרי
יי ואם להעלות עליו עולה או מנחה
אם לא מדאגה מדבר והיה בני יאמרו לינו
ועל דורותינו מה יאמרו ראו את תבני
מזבח אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא
לזבח כי עד הוא כינותינו וכניסם
הלילה לנו למרוד כיו ועתה שהוצרכו
בני גד ובני ראובן וחצי שבט המנשה
לחזקו אילו שלש מדות כאחד הזכירו
שם החסד שהוא אל ושם הרון
והנבורה והעונש שהוא ארדים ושם
הסתלבש כשניהם שהוא יי ואמרו אם
עשינו המזבח ליי לזכרון ולא לזבח
רשם יתכרך ישמע עלינו ברכותיו
ומכותיו חסדיו כפדר אל שהיה הצד
היודע הכוונה שעליה עשינו זה

ואם עשינו המזבח הזה למרוד בכרת
משכן יי להיות מזבח זה לעולה ולזבח
ארדים שהוא העד והדין ובעל דין יפרע
ממנו וענישנו על העברה הגדולה
לפיכך הוצרכו להזכיר אל ארדים יי שהם
כוד אלה אברהם אדני יצחק ואדני יעקב
הגדולה והגבורה והתפארת וכן כביאר
עולם הוצרך להזכיר כמזכור זה א ארדים
יי דבר ויקרא ארץ פהיות השם
מהלבש כביאת עולם במלבוש הרחמים
הגדולים וממנו בדרך האמצעי רחמים
ודני והכל בסוד בריאת הנבראים כולן

החששי משמו
הקדש
ודע

ידוה

ית' על דרך הסעלות הוא
הנקר ה' הוא העומד לכל
הספירות העליונות והתחתונות נאחזות
בו וכו' נאחזות ממטה למעלה ונשפעת
מלמעלה למטה וזה השם שכל העינים
אליו צופות וכל שאר שמו' הקדש ממנו
נמשכון ואליו חזרון והוא המיוחד כל
הספירות באותיות וכו' כל הנבראים
כולם קיימים וכל המרכבות שבעולם
עליונות ותחתונות בתמשכות וכל כרדי
עולם ויסודותיו ובניינו עליו תלויין ואין
דבר בכל העולמות שאינו משוכללים לא
בשם ה' ית' וקודם שנכנס יש לנו
להודיעך עיקר שבו המצא מרגוע על
כמה ענייני השם

ודע

כי השם והנכבד והנורא הזה
ה' המצאחו בתורה ככמה
שימושים וכמה עניינים כי לפעמים
המצא בפני עצמו כרוב התורה כאמרו
ודבר ה' ויאמר ה' יועש ה'
ולפעמים המצא לו מתחבר שם א' משמו'
הקדש כאמרו אחר מעשה בראשי ביום
עשות ה' אלדים ארץ ושמים ולא המצא
בכל מעשה בראשית לא אלדים כלכר
וכשהחיל לדבר בשלימות הברואה כ'
אלה תולדות השמים והארץ התחיל לדבר
להזכיר שם ה' אלדים וצריכי' אנו להודיעך
הטעם

ודע

כי ברירות הש' משוכלל
ואילו כל הדברי' בו מתאחזו'
הספירות כמו שהודיעך לא הוצרך
להזכירו במעשה בראשית לפי שעדיין
לא היו כל הדברים נגמרים בגמר מלאכה
לא היה העולם על מלואו לא כל הדברי'
הצ' נעשים ונאסם אבל בהיו' כל הדברים

והנבראים כולם בהשלמה ובחיקון שלם
אז בא והזכיר ה' אלדים שהם שני
שמות מתאחים אלדים הוא סוד ארזי
ואעפ"י כי אלדים הוא סוד הנבורה והדין
ואעפ"י שאל התחיל לברא העולם במדת
הדין בראשית ברא אלדים ראה שלא
יכול להתקיים עמו ושירף עמו מדרת
הרחמים והיינו דבתיב ביום עשורת
אלדים ארץ ושמים ואמת הדבר ונכון
ויצלב אבל לש' מדרת הנבורה ושאר
הספירות השפיעו כשם ארזי ונתלבש
כשם הנקרא אלדים וברא העולם לפי
ששם לדים לפעמים הוא חסר ולפעמי
הוא מלא ויצרך להזכירו בבריאות
עולם בעוד שלא היה העול' מלא כמלואו
והסוד או מי ישום אלם או דרש אפקח
או עוור הלא אנכי ה' וסוד סי' שיש ארם
הלא אני ה' הוא סוד אלדים ש' אדם תכול
מאלדים כ' אומיו של שם ה' אז יהיה לשם
כסוד אלם ה' ולפי' נברא העולם בשם
אלדים וכשנשתכללו כל הדברים וכל
היצירות מולן והיה העולם כמלואו הוצרך
להזכיר שם ה' אלדים חש' החל הזכיר שם
מלא על עולם מלא לפי' אחר מעש' ברא'
התחיל דבר ה' לדי' על מלואו של עולם
לפי' יש לך להבין בכל מקו' שהמצ' בתורה
ה' לדי' הוא שם מלא וכל הדברי' הנמצאי'
באותה פרשה שמוכר שם מלא הם
באים בכל התנאים של מדת הדין וסוד
הרחמים כמו שתמצא בבריאות אדם
הראשון וכדינו וכנידושויו ובאות הענייני'
ואכ' בכל מקו' שאחה מוצא בתור' ה' אלדים
יש לך להתבונן כי מדת הרחמים מתלבש'
עם מדת הדין וכל אחד כן הסוד הלא
פועל בשלימותן לדין הן הרחמי' והתבונן
עיקר זה מאד ושמו' אותו חסדי'
והסוד תקועו שופר פשוטה ותרוע'
וכי' עלה לדי' בתרוע' ויכול
שופר ופעמי' תמצא שם ה' מתאחד עם
ארזי

השם הרביעי משמות

ע"ד המעלות ממטה למעלה הוא הנקרא
 "צבאות ואע"פ שכבר ביארנו רוב ביאור
 זה השם" בהשער שעבר בשם אדם
 צבאות כ"מ נשאר לנו עכשיו לבאר בשם
 "צבאות כי השם הזה הוא כושך מצד
 הרחמים ותמיד ומוריד כל הברכות בשם
 אל ה' ובשם המיוחד לזה השם הרחמים
 הנקרא "צבאות הוא הנקרא נצ"ח וזהו
 הנצח שמעמיד חכרו לישראל באמרו
 האפס לנצח חסדו וזהו המקור שנזכר
 גזירות טובור על ישראל בדבקו בכה"ר
 עליון ואינו חוזר בו לעולם" וחס וגם
 נצ"ח ישראל לא ישקר ולא ינהם ולפי
 שישיראל צריכים תמיד להתחזק ולהדבק
 במדת נצ"ח שהוא סוד הימין" העומדת
 להכריע את השמאל" ונקרא נצ"ח לפי
 שמנצח לישראל המלחמות הרוצח"ה ד'
 מיד ישראל לומר תמיד בספר תהילים
 למנצח מזמור לדוד" וכל מקום שהוא
 מזכיר למנצח שהו' כנגד מרת נצח צריך
 אני לעודדך על ענין גדול ועומק

ודע

כי ג' נרות יאירו מלובן עין
 הרחמים ונקראים חסד'
 ותפארת' ונג' צבאות כמאחדי' אז כל
 העולם כלו בשמחה ובצהלה ובשלימות
 ואין שטן ואין פגע רע

ולפעמים

שהשם הזה נקרא
 נצ"ח אם עומדת
 במקומה למטה" אפש' לגזור דין למוכה'
 ואותו הדין מתהפך לפורענית" והכל לפי
 המעשה" אבל אם מרת נצ"ח עלתה דרך
 הצניעות למעלה ונדבקת במצח הרצון
 בראש הכתר ונגזרה גזירה טוב' על ישראל
 אע"פ שאינם ראויים לאותו הטובה"
 אינה חוזרת בה" והטעם שכבר עלתה
 למקום שאינה נקרא אדם והוא כתר' וחס
 גם נצ"ח לישראל לא ישקר כי לא אדם הוא
 להנחם" אבל אם מרת נצ"ח עומד' למטה

בתפארת אפשר להנחם" שהיו המקום
 הידוע עליו דמות כמראה אדם עליו
 מלמעלה הוא עומד במקום שהוא עומד
 כך הוא מתקיים"

ודע

כי יש בתי דינין קבועין
 ונקראים נצח"ים" וחס
 לנצח נצח"ים" והם הפנאים על כל
 העוסרים לצד שפאל" וכל המקטרגים
 לפיכך אוסר הכתוב כנגד צד המקטרגים
 של בכל לדר ודר תהרב לנצח נצח"ים
 אין עובר בה" כלומר כל עיר שבת'
 דיניה של נצ"ח נצח"ים במקומות ובמעלות'
 ואין לצד המקטרגים קי' וס' אלא תורבן
 וטילטול"

ודע

כי לנגד מרת נצח עשה
 שלמה עליו השלום
 העמוד הימיני הנקרא נצ"ח יכין והיודע
 סוד יכין ובוטע יודע היאך הנשט' והרוח'
 פורחות" עי' אל ה' ארנ"ה בהשפעת
 אילול שני עמודים ובסוד המשכונת
 ובצורותם" ובעמוד זה תבנה ותכונן
 עיר ציון וירושלים" ומסין תכין בטובתך
 ארלים" אם תבין ג' פלות אילו שהם
 תבין בטובת עני' תדע היאך נצ"ח צבאות
 מכין ומשלת הטובה במדת אל ה' ילהיק
 רהשפע והברכה במדר ארנ"ה כשהיא
 ריקנית כדמיון העני שאין לו כלום
 ומסין ותרעה היבשה"

רע

והתבונן כי תבונת כל
 הצניעות וכל הגולמים
 במקום הזה קבלו צורות ותכנית
 בחרבקת האצילות בשם "וכל'
 האברים אשר באים במקום
 הזה קבלו צורות
 תכונתם והסוד
 הוא עשך
 ויסונגך"

השם

והתנארת הוא סוד' של שם' ואלו שני
העמודים נצ"ה והוד' הם חתת ווי' כי הוי'
הוא סוד שש' וסבל שש מדות גדולות
גברל' תפא' ר' נצ"ה ה'וד' יס' ד' יולפי' שוקיו
שהמנצ"ח והוד' הם עמודות ועל מי הם

דע

עמודים על יסוד' של אדני'
במקום שהוא יסוד' והוד'
ונצ"ה נבראו השרפים בעלי שש כנפים'
ולמה נקרא ששם שרפים ששורפים לכל'
אות שאינו' השש' בכבו' קינ' כשם סבתים
במעשה מרכבה' ועוסקי' במדות השמל'
והם השורפים' לכל אותן המשתכשי'
בשמות הכ' תר' ואלו הן הפקודות
הנמשכות משו' יסודי' משנה עד שמגיעין
למד' רח' אדני' הנקרא תורה' שבעל' ופי'
שהעמודים אילו הם עמודי' שש הם סודו'
שני הלוחות שבהם' נכתבה תורה

שכתבו' הכאה מן הפאר' ונדבקת
עמה תורה' שבעל' בשית' סודי' משנה'
הרי לך שתי הלוחות ושית' סודי' משנה'
כאות כאהר' ושניהם קשורים זה בזה'
בסי' שוקיו שהם שני עמודי' שש' שהר'
קיום תורה' שבעל' הרי זה מיהר הש' י'

ודע

וראה כי בהיכלות הללו'
יש מלאך אהר' ממנו על
פסקי דינים היוצאים כבד' הגדול' על כל
בני העולם' ותחת ידו שני ספרים'
וקודם שיצאו אותם הפסקי דינים לעולם'
יש כח ברה' הממנה לקרעו' לא
להקן בה כפי כח תשובה אותה שנגנור
עליו דין' וכמה ענינים גדולים

ונראים יש בנגנים של
נצ"ה והוד' שעדיין
נעורר עליה'
בעיה'

י' צבאות עסנו משנב
לנו אלדי יעקב
סלה :

שערי צדק : כ 7 2 חשב

לפי שחיו הנביאי' ודעוים הסוד הגדול הזה
היו מבטלין כל גזיר' שגזרו כד' של מעלה
וז' ס' צדק מושל ביראת אלדים' אמר
הקבה את מי מושל באר' אני ומי מושל
כי צדיק' שאני גזר גזירה והוא מבטלה
וז' שהיה על משה את פניו' ארבע שהעלה
סחשכתו עד מקום ביטול גזירה' וז'
שאחז' מניין לגזר דין שאעפי' שנגנור
נתקער' ש"כ מי כיו' ארדינו בכל קראינו
אליו' והוא מי יסר בודאי הנקרא מ' פר'
וז' הנקרא מקום התיר נדרים' כי במקום
הזה תלוי התיר נדרים' וז' ס' את מ' נועץ'
ויבינה בודאי את כ' נועץ הקבה האציל'
הכנה וברא את העולם וז' ס' מקו' החשוב'
לפיכך אלפי' שנחתם גזר דין למעלה'

יכודין ישראל לבטלו' ככה התשובה
שהוא סוד הכנה' שהוא סוד מ' שהוא
סוד היתר נדרים' וידו הגטויה מ' ושיבנו
ומי בודאי יכול להשיב את ידו' והטעם
כי ידו מקבלת שפע וטעמן המדה הנק'
מ' הסוד שאו מרס' עיניכם וראו מי ברא
אלה מ' בודאי וראה סוד שנגמט' שוב
מחרוז אפיך והנחם במקו' התשובה הכל
תלוי' והשובתו הרמת' כי שם בידו'

ודע

ובשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו'
והתבונן נפלאות נוראות
בארם נתן השם יתברך בינה בטוח' והרין
בלב' והעצה נגמרת בכליות' וכ' הא'
עומת העצה יסדינה' ילפיך התבונן כל
גזר' מה שגזרו כד' של מעלה יסתחילין
להתייעץ בכינה' וגמרון העצה בנצ"ה והוד'

ועתה

יש לנו להודיעך'
והוא יד פניך מה
שאושר שוקיו עמודי'
שש ומיום על אדני'
פז' כבר ידעת
כי קו'
דאמציני'

בענין תפלת חנה ותתפלל חנה על יי' .
 ולא אמרה אל יי' . מוזנית מניין שנא'
 השלך על יי' יהיבך והוא יכל כליך .
 עד עי' ולא אושר אל יי' . והטעם כי כל
 היצוה להשיג בכרים הללו . אינו יכול
 להשיג אותן כעולם הזה ע"פ הדין במקום
 שנקרא זכות . שהוא ב"ד הגדול שהוא
 מכון כנגדו האמצעי שהוא יורה .
ולפי דברים אלו רע והבן שאע"פ
 שאנו אומרים שהרצוה לכוין
 חפצו וכיון לשם אחד מעשרה שמורת
 הידועים לעשר ספירות . אין כוונתו
 לומר שיגיע כוונתו עד אותו השם יעמוד
 אלא שימשיך כוונתו עד המקור העליון
 אותו המקום אשר ממנו נולד אותו הדבר
 שהוא חפץ עד שיגיע השפע לאותו מקום
 שהוא מתכוין בו . ואז נמצא המתפלל
 מייחד את הספירות ומקרב אותן זו לזו .
 ואחר כך התבונן מה שאמר השם יתברך
 לאברהם כה יהיה זרעך . שאתה
 צריך לעלות ממדת כה שהיא התחתונה .
 עד סרת אר"ד שהיא עליונה . אם אתה
 חפץ להשיג זרע . זהו סוד שאומר דוד
 המלך עליו השלום שיר המעלות שמעמקים
 קראתך יי' . סאותו מקום הנקרא
 עמוק עמוק שהוא עמוק עליון כלום אין
 סוף . ואל תחשוב כי עמוק הוא למטה
 אלא כל דבר שהוא רחוק עד מאוד להשיגו
 נקרא עמוק . וכן רחוק הוא מה שהיה
 ועמוק עמוק מי ימצאני . והסוד שיר
 המעלות שמעמקים קראתך יי' . וכי
 היאך יאפשר לומר שיר למעלות שהוא
 לשון עלייה עם מעמקים שהוא לשון
 ירידה וזה שאמרו חכמינו זכרים לברכה
 וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק .
 מלמד שלך בעומקו של הלכה . ובספר
 יצירה עומק רום . ועומק תחת . עומק
 מורה . עומק מערב . עומק צפון ועומק
 דרום שהוא עומק לכל הצדדין . ואת

דרוי אומר הכתוב שמי לרום וארץ לעומק .
 פירו' הפסוק כך הוא כל דבר שהוא נסתר
 מצבאות הארץ . קורין אותו ברשון עמוק
 לפי שהוא למטה בעמק הלא תראה פרו'
 שאמר הכתוב בכבודת מראה עמוק פן
 העור . ואמרו רבותינו זכרים לברכה
 כמראה החמה עמוק מן הצל .
 ובכבודתה לי שדי לך כמרה שעורתיך
 בענין זה . וצריך אני להכניסך
 בדברים אחרים הראויין לפי כוונת השי' .

ודע

כי שתי סודות אלו הם מקום
 העצה כבד של מעלה בסוד
 כי יי' צבאות יעץ ומי יפר' . וידו הנטויה
 ומי ישיבנה . וכשהשם יתברך נזר כבד
 של מעלה הנקרא סנהדרי גדולה .
 בשתי אלו הסודות שהם נצ"ח והודו שתי יעץ
 וזהו סוד מה שכתוב ואת העצה היעוצה
 כל פני כל הארץ . ואע"פ שתחילת העצה
 במקום הכינה סוף העצה כנצ"ח והודו .
 וסוד הגדול את מי נועץ ויכניחו וילמדוהו
 בארת משפט . ואומר ליעצה ותושיה אני
 כינה ולי גבורה . והסוד הגדול עד הספירה
 ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור . הוא
 אבי עד שר שלום פלא זה הכינה יועץ
 זה כינה אל זה גדול יי' גבור . זה גבורה
 אבי עד זה תפארת שר שלום זרז יסוד
 כאשר בכללו נצ"ח והודו .

דע

ומה שאומר הכתוב ליעצה ותושיה אני
 כינה ולי גבורה רזני ספר ש לך בע"ה
 נקרא ב"ד הגדול . שהוא ב"ד
 של גבורה כשכאן לגזור דין על כל בריה
 נמליכין וסתייעצין בכינה שהיא למעלה
 ובנצ"ח והודו שהם למטה והסוד לי עצור
 אילו נצ"ח והודו . אני כינה זה היא כינה
 לי כינה ולי גבורה זהו ב"ד הגדול מצד
 הגבורה והסוד הגדול כי יי' צבאות יעץ ומי
 יפר' יסוד מי יפר בסוד את מי נועץ ויכניחו

והעצם הזה עיקר שישו מעצם השמים יצאו ומשם מקבל כח ועיצום וקיום ועמידות כל גוף האדם

ודע

כי מקום הכריע באדם הוא בסוד העצמות ולפי שהקנאה בו מעצם השמים בכל מקום שתמצא בתורה קנאה כלפי מעלה באמרו כי אל קנא אלהיך ואומר אל קנא ונוקם ויקנא יי לארצו הם קנאוני בלא אל ועזב ורקב בעצמותיו קנאה והסוד קנאה יי צבאות תעשה זאת ולפי שהקנאה תלויה במקום הזה נאמר במנחרו סוטרך מנתת קנאות היא מנתת זכרון מוכרת עון ותודעים העיקר יודעים כי הקנא והזכרון מסוכן לעד לעולם ונצח והוד הם מקום ניקות הנביאים ומן המקום הזה יצאו נביאים לפיכך תמצא הנביאי אמרו בנבואתם כה אמר יי צבאות ותמצא אותם מזכירים שלשה ספירות תחתונות בנבואותם שהם אדני אלהים צבאור יי צבאות אלהים צבאות וכולם נכללי בסוד כה אמר יי צבאות כסו שהודעתך כבר ולפי דרך זה הדע כי לפי שהם סוד ה הסימיות שבהם ססתכלים הנביאי תמצא בעת הנבואה שגופן של נביאים נרדע ונפחד וכל גופן מתדעזע וכל עצמותיה נכתלות עד שמתהפכין סדר שהיו ב בראשונה עד שנשמתן מזדקקת ואז רואים מה שרואים ועזב בסראר אליו אתודע ולפעמים יהא הלום בהרבות ה המציאות ירבו המשלים וההידרות בהם אבל מרבע בלא אמצעות נצח והוד היה מתנבא כי היה נכנס לפני ולפנים ויראו שאמר הכתוב פת אל פת אדבר בו ולפיכך לא הזכיר מרבע בתורה אדוד צבאות לפי שלפנים ולפנים היתה מקומו שנתע וכל צבאות מעלה ומטה על פיו היו יוצאים ובאים

וכל

הבאים להתפלל לפניו ית

כה

על שאלת בניו אצל נצח והוד מתנוונן להמשיך הכח לשם ארנץ אשר מהם כל צבא השמים והארץ נמשכים למצויהם ומהם יבא חשפע לכל הסינים להצמיח ולהוליד בכל מין ומין כפי עניינו וספר תולדות אדם במקום זה תלוי וכל זה ב בהתחב' נצח והוד אצל יסוד ואצל מדהוה היו מכוונים כל הבאים לשאול מאת השם בניו והנה בהתפללה לא התפללה לא להיכל הצריך לה מה כתוב ותדור נדר ותאמר יי צבאות אם ראה תראה בעני אמתך יי צבאות הזכירה מקום תולדות כל הגולדים ועד איות מקום נחמורה הנה בעילוי תפלתה עד מקו המזל העליון הודיע בסוד אג מרות בהיכל של החמים הקבוע בכתר אשר מאת מול כל הרבתי תלוי ואפילו סת שבהיכל עצמה מאות מקו שואב ומטנו הוא מקבל וזה שאמר הול הכל תלוי במזל ואפילו סת שבהיכל והנה בהתמונה בתפלת עלתה עד מקום המזל למעלה למעלה וזש והיא מרת נפש ותתפלל הנה על ה אל יי לא נאמר אלא על יי וכבר ידעת כי שלשה שמות הן ארנץ למטה איהו באמצע איהו וה למעלה ובסוד איהו תלוי המזל וזהו סוד ותתפלל על ידוד על יי שמש והיו שאמרו חכמינו זכרוננו לברכה בני חיי ומזוני לא בזכות תלי מילתא אלא במזל תלוי מילתא ובמקום הוא בר של שכעים שהוא נקרא אלהים שהוא מדרג הגבורה והפחד כמו שאפ במקומו בעזת אלא במזל תלוי מילתא בספיר ארזי הכתר והרצפה להולי בניס על ידי הגם עד מקום זה ראוי לעלות וכן הרוצה להשיג חיים וכן הרוצה להשיג מונורת יותר על מה שראוי לו ומניין שאינו שלשה דברים הם הוי ובני ומזוני למעלה משם זה חיים כתיב בחזקי הנני יוסף על יסוד מן שני יום כתיב לא אם מוסף בני כתי שצרי דק ז א 7 ו בענין

על נצח והוד הולכת והסיד חסוב שמך
ולך נאה להודות ואם חזר עדיין
תראה כבאן גדולות ונפלאות

דע

שניהם הנקראים בכל התורה שחקים ואילו
הן שניהם השמות הנקראים שחקים סתם
טובותין מן לצדיקים ותדע לך בודאי
ובכבוד כי בסוד השחקים נמשך המן
והטל וסוים וברדת הטל על הרמנה
לילה ירד המן עליו וכבר ידעת כי טל
ירטון היורד על הררי ציון ולמי לצדיק
שבתם צדיק וצדיק וכל צדיק וצדיק
מקבלין כח פריסה וחיים לכל הצדיקים
הנקראים על שם ובשישאר צדיק
וסתיעים מרכבה עליונה רוכב בשמים
השם בעזרתו של ישראל ואל רחמיה
שאני אומר בעזרתו של ישראל שאמר
הכמני זכרונם לביכה שהעלויני צריכים
לקחתונים לסוע וכן הכתוב אומר
רוכב שמים בעזריך ואומר או יחזיק
במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי
ואומר ועתה יגדל נא כח אדני ואם
חס ושולם ברצף אומר צור ילדך תשי
ואומר הונעתם בדבריהם ואומ' השיב
אחור ימינו נתחור לענינינו אומר כי
השייחוב שמים בעזרתו של ישראל
נת הוא עושה מתקן שחקים להרוק על
ישראל ברכה וחיים והו סוד ובנאותו
שחקים אחי שרוכב שמים מה שכתב
כשהוא מתנאה על השמים מתקן שחקי
וכה אשר יזלו שחקי ירעפו טל על אדם
רב ואמר יוצו שחקים ממעל ודלרור
שמים פתח והסוד הגדול היעיו
שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק יזלו
צדק ממש שמתקן מן רצדיקים וצדק
הנקרא צדיק ומה כתוב בתריה פתח
הארץ ויפרי יען והגני מאר עיניך

דע

כי שני שמות שתחתיהם
שהם נצח ולוד שהם יי
צבאות ואלהים צבאות נקראים שחקים
ושמים ממעל ושחקים תחתיהם
ועל שני שמות הללו נקרא ואמר היושבי
בשמים ואתה תשמע השמים ולפי
דרך זה התבונן סוד רוכב שמים בעזריך
ובנאותו שחקים וסוד היעיו שמים
ממש ואחר כך ושחקים יזלו צדק ואם
תבין סוד שאמר מאי שמים אש וסוים
גדולה ונבררה אלהים אלי ודע והאמן
כי מן המקום הנקרא שמים יבא השפע
למקום הנקרא שחקים והו סוד היעיו
שמים ממעל ואחר כך ושחקים יזלו צדק
וכלא רוכב שמים בעזריך ובנאותו שחקי
ואומר יוצו שחקים ופירוש רחפוק יוצו
שחקים מן המקום שהוא למעלה מן
ומהן דלתי שמים פתח ודע כי נצח
והוד נקראו עצם השמים לטורח
ועליהם נאמר ובעצם השמים לטורח לפי
שעצומם וכחם בא מן המקום הנקרא
שמים ורם בסוד ידוע בפירוש לו העים
שהם עצם השמים ממש והם מקבלים
כל העצומות למניהם בעצם היום
הזה מקבל בת והסוד כל עצמתי
תאמרנה ידור מי כמון

דע

כי יש עצם אחד נתחזה
בנוף אדם ונקרא ילוד
שהוא עצומו של אדם והוא עיקר
ושרשו היסוד נתהלה האר' בעיצום הטף
וכשמת האדם אינה נפתח ואינו נמות
ואילו יכניסו באש אינו נשרף
ביתים אינו נטחף בפטיש אינו מתפוצץ
והוא העצם הקיים לעולם והוא
מקבו עונג וענינים אחר פיתר האדם
הצדיק ועליו נאמר ועצמותיהם יחלק
והוא העצם המקבלי העונש ברשע
ועליו נאמר והתיענותם על עצמותם
והעצם

לא באו לעזרת יי ואמר רבותינו אל יש אר'
 מרוד כובס היה ולפי דרך זה דע כי השם
 הנקרא אלהים צבאות הוא המשפיל לשם
 גדלו כל ללחום מלחמה ה' והסוד
 אלהים צבאות טוב נא הבט נא י משמים
 ופקוד גפן זאת אלהים צבאות טוב
 נא ערו שוב יי ריכבות אלפי ישראל
 שוב להשפיע כח בסם ידוד הנקרא גפן
 זאת על ידי מי אתה פוקד גפן זאת על
 ידי הפקיד שהוא אל ה' ולפי דרך זה נאמר
 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה
 והמה הואת נקראת :

הוד

בתור בפסוק לך יי הגדולה
 והגבורה והתפארת והגאון
 וההוד ומעם שנקרא ה'וד בהיותו מתלבש
 במדת הגבורה להשפיל אויבים ולנצח
 מלחמות ולהציל אוהבי עליון והסוד
 נהפך עליו למשחית ולא עצרתי כח וכל
 מיני ההודאות שאמר דוד בספר תהילים
 אצל מדה זו סמוכות וההודאות על
 דגנס וכל הנפלאות במקום זה קבועות
 בסוד יודו לה כי טוב כי לעולם חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם וסוד ארבע צריכין
 להודות י במקום זה נטל להיבים טובות
 כהשחרף אצל יי צבאות שהוא סוד ג
 גמילות חסדים וסוד הודו ליי כי טוב
 כלח וסוד מודים שקבעו בתפלה וסוד
 מודים דרבנן במקום זה הוא קבועת כי
 יי אלהים צבאות הם סוד מרר תלמיד
 חכמים ועל ידי כן נאמר חם מריבים
 שלום בעולם וסוד לידועי הן כי הם
 המריבים השלום והסוד כי זרע השלום
 הגנן התן פיה והאר יתן יכולה והשמים
 יתנו טלם וכבר ידעת כי טל חרטון ירד
 על הירי ציון שהם נצח והוד ולפי שהם
 מקום ההודאות אמרו שצריך כירעך
 צמדים שהם סוד הכרועה לנגמלי לידוע
 על

האמת ועל זה נאמר כי לך תרעו כל
 ברך וכל ברכה הבאה לעולם על ידי אינו
 באה לפיכך מי שאינו כוונע במודים
 שדרו נעשה נחש לאחר שבועים
 שנה וסוד ע' שנים ע' שרים שעומדי
 בשורה בעיגול שהי חתום אורכי מבחוץ
 כנגד נצח והוד וכל מי שאינו נזהר
 עשרם ראוי להכישו נחש והוא סוד
 כל העובר דברי חכמים ראוי להכישו
 נחש וכבר ידעת כי החכמה הם נצח
 והוד לפי דרך זה כי כשתלכש ארז
 לבוש הוד טעה כל מלחמות ישראל
 ונפיע לנו מצוינו ומשלבם גמול לכל
 אויבי נפשינו לפיכך צריך להודות
 למי שמתלבש לבוש הוד וה'וד והנצח
 למלחמה והסוד ה'וד והוד לבשת
 והוא אל ה'ודאות ארון הנפלאות
 לפיכך התבונן בכל מקום שתמצא לשון
 הודאה שהוא כנגד מקום זה

ודע

כי כנגד מדה זו עשה
 שלמה מרת המקדש
 העמוד השני וקרא שמו בועז כי שני
 עמודים היו יכל ונבועז ושוקו ועמודי
 שש מימרים על אדני פס והסבין פלת
 כוהו יבין מלרר בועז ודע כי ברומה הוא
 סבלר עז פן הגבורה ומעוז
 סן הלבנה והוא נותן עוז ותעצמות
 לעם ומן המקום הורח נמשכין כל
 מיני כח ואצילות וגבורה מצד הדין
 והפחד ובכת זה יושב מרר אדני בהוד
 מלכות ועתה התבונן בכל מקום
 שתמצא ההודאות או מודים שצריך
 כירעה שאצל מדה זו סמוכה
 ובשתלכש מרת אדני למדת יהוד האיו
 נצחית המלחמה וחייבין אנו
 להודות לפניו כמו שאמר באגודי לפיכך
 אנו חייבין להודות להלל לשבח
 וברכ' מודי שתקנו בתפלה התבונן כי כולה
 על

הנבואים והוא פתיית וממית מירוש ו
ומשקיר ומפיל ומרוסס מוחץ
ונופא וכל אילי הדברים שם ארנא פועל
על כל דבר ודבר כפי השפע הכא
אליו מן המעלות העליונות אם למזבח
אם לרעה אם למרחסר אם לשלום אם
לרעה אם לטובע ועתה יש לנו
להודיעך בשעה ששם ארנא יוצא למלחמה
ללהם כמרום או בארץ מתלבש כלי
המלחמה מנבוי הפחד ועל ידי מ
על אלהים צבאות שהוא המושך רכב
והנבורה והמלחמה לשם ארנא
והסוד היה למה אלהים זנתנו ולא תצא
בצבאותינו תבונך כפסק זר והמצא
אלהים צבאותי כענין המלחמה וענין
המלחמה בדרך זה

דע

כי כשהשם יתברך רוצה
לעקור או להשפיל
אומה למטה אינה משפילה ער שמשפיל
שר שלה מקודם במרום שהיו אמת
זכרונם לברך אין אומה נופלת אלא אב
נופל שיה תחילה שנאמר כיום הוא
יפקוד ידוע על כל צבא מרו במרום ועל
מלכי אדמה באדמה

ודע

והאמן כי כשרדף פרעה
אחרי ישראל עליו
הכתוב אומרי ויקח שש מאות רכב בחור
וכל רכב מצרים כי המלחמה
היתה למעלה ולפטה והמלחמה היתה
למעלה חזקה בשמים והסוד ויקח
שש מאות רכב בחור שהרי שר של מצרים
ניתחבר עם סמאל ונתוספו שש
מאות רכב בחור מלכי רכב מצרים
דא לכ מאי כתיב ויקח שש מאות רכב
בחור וכל רכב מצרים וכי בולם לא
היו רכב מצרים לפיכך אמר וכל
רכב מצרים שבאו להלחם עם ארנא
זהו שאמר משה רבע ל ישראל רדועו
כי לא לכם המלחמה אלא להש יתברך

שנאמר יי ילכם לכם ואתם תחישון
ואילו לא היתה שם ארנא במלחמה למה
אמרה תורה ידוד ילחם לכם יי אוש
מלחמה אלא מלחמה היתה בריקיע
ולפי שישראל היו סרבנין על הים היתה
מלחמת השרים החיצוניים קשה מ
עשה מרת ארנא נתלכשה בשלושת מיני
המלבושים לבוש מלכות והיינו הפארת
ארנא יע קב ולבוש ההכר מצד אברהם
להציל את ישראל ולבוש המלחמה
מצד הנמרה שהוא יצחק להלחם עם
מרכבות העליונים של מצרים וסמאל
הרשע ונתלבש בסוד שש
מלבושין בסוד ולמע יכא ויט שהם סוד
שלושה מלבושים שאמרנו עשת מלחמת
של מצרים שר של מצרים וצנתת
אותם והיינו סוד ויסר את אופן מרכבות
ונתנתו בככות ויאמר מצרים אנוסה
מפני ישראל כי י נלחם להם במצרים
וסוד ויסר את אופן מרכבותיו הם אופנים
עליונים של מצרים שהיו מנהיגים
למצרים שלמטה במרוצה וכרת הענלה
ונשתברו אותם האופנים ונשתברו
כחות מצרים שלמטה משל כענלה זו
בזמן שנשתברו אופני האין נתנה המשא
שעליה כך כשנשתברו אופני
העליונים של מצרים נשאר כל
המוני מצרים שלמטה שהם המשא של
אותן האופנים שתנתנו ככובד י
וכשמצאו המצרים עצמן ככובד ידעו
שנפל אופן והוא שר של מצרים למעלה
ומה כתיב אנוסה מפני ישראל והטעם
כי ירוד נלחם להם במצרים שלמעלה
וכל אילוי המלחמות בכת מי נצח אולם
ארנא יבח אלהים צבאות שנתלכש בהן
ולס יפקוד יי צבאות על צבא מרום במרום
ועל מלכי אדמה באדמה ונוסר וואמר
רותה כשמים הריני על ארס רדוד וואמר
אורו אורו סל ואמר סלאך יי צבאו כי
לא

ששפכת כל בתוכה נקראים : ונמצא
 ד' מדות חללנו כוללנו כפיס אחד כל
 הנמלים הולכים אל הים והים אינו מלא :
 ומה שאמר שהים אינו מלא : אלא
 שאין לו סוליו מעצמו : ועוד שהים
 מקבל מצד זה ומשביע לכל בני ה
 העולם מצד זה : והסוד נהר ויצא
 מעדן להשקות את הגן : שם יפרד
 והיה לארבע ראשים : ואחר שהורענדן
 זה בשתי אילו המדות שהם יורד אליהם
 צבאות יש לנו ליכנס כביאר כל אחת
 ואחת כפי שיעור הראוי בעזרת הצור לפי
 גבלותיו : אלהים צבאות הושבענו ונושעה

השפיות דמים על ידו אכל ברוח כתיב
 והוא ארמוני עם יפה עינים וטוב ראי לפי
 כשהיה רוד מתלבש במדת ארמוני הירח
 נלחם עם אויביו : ולא תשוב חרבו רקס
 וכשהיה מתלבש עם יפה עינים : הירח
 צפרנס ישראל : ועושה עמם כמה
 הסודים בעין יפה : וכשהיה מתלבש
 טוב ראי : היה מדקדק בתורה והיה
 יורד לעוסק התורה : והיה מסתכל
 בסתרים : ונכסוף למעום טעם סתוקה :
 והיה אומר טוב לי תורת פיך סאלפי
 זהב וכסף : והיה נכסף ומתאוה : ואמר
 גל עיני ואפייטה נפלאות מתורתך : והיה
 סקיים השרה מדרת טוב ראי : ונמצא
 הזאת היה יורד לסתרו תורה לפי ששש'
 מות הללו נחמתי : במדת אל חי'
 שהם החסד והדק והרחמים : ונאחו
 רוד בשלשתן ועשה גם הוא רגל הרביעי
 לכסא נושא את השלשה : והו סוד שאמ'
 תחכמוני ראש השלשים ולו שם
 בשלשה :

והשם

הקדש הוא הנקרא

אלהים צבאות

אלהים צבאות הוא שרשרת האות
 טושכת כל מיני הדין והגבורה מצד שמש
 ושואבת מן הבינה ומן הפרה : ונלחמת
 מלחמות יורד בצבאות עליונות : וכל
 המוני טטה : והו שכתוב כיום הוהם
 יפקוד יורד על צבא כרום כמרום : ועל
 מלכי הזרמה בארסה : וצריך אנו
 לרדודיען עיקר רדבר : כמו שכבר
 חודעתיד כי שם ארני הוא המושל בכל
 המוני מעלה וסטה : והוא הפרנס הנדול
 על כל הנבראים : וכיח כל גנוי המלך
 וכל גבורי המלחמה וכל בלי המלחמה :
 סוסי אש ורכבי אש : כלו זיון רמחר
 וחרבות וקשתות וחצים ואבני בלסטראות
 ושאר כל כלי המלחמה וששים נבורים
 סביב למרה הזאת : כולם אחויו מלחמה
 איש זרבו על יריבו : מפתח כליל וכולם
 מקבלים שפע מצד הפחד החסד : וכבר
 חודעתיד כי השם הנקרא ארני שהוא
 מדרגה סלמית ורוא המושל על כל
 הנבראים

ורע

כי משני מדות הללו
 הנקראות יורד אלהים
 צבאות נמשכים כל צבאות העולם
 למיניהם ומהם נמשכים כל מיני
 מלחמות שבעולם : ובמקום הזה הוא
 פקוס הקנאה : והו קנארו יורד צבאות
 והוא נלחם על למעלה קנאת י צבאות
 תעשה זאת : ומהם יונקים הנביאים
 כאמרו נביאים בכמה סקומות : כה
 אמר ירד : כי לא השינו לשם העלין
 אמרו כה אמר :

ורע

כי מעלת משה רבינו ע"ה
 הוא על כל הנביאים
 כולם : וששה רבעה היה נאחו במקור
 והנביאים כולם נאחזים בעיקרו הגהל
 למטה : והכובים טמס נאחזים בכריכה
 ואילו שני המדות נקראים טחויאל :
 והמדה ששפכת כה נקראת כל י המדות

שבת בקרב התפלה באל ח' דהרי הוא
 נבנסת מכל ההדרים שכבוד את ה'
 ואז עולה התפלה למקום הבנינה
 ומקום הבנינה מתברכת בחכמה הנקרא
 רצון וזהו עת הצורך לפיכך אנו אומרים
 בראש התפלה ידוד שפתי תפתח שהיא
 בית שער להכנס ובכנין החפלה אנו
 אומרים יהוה לרצון אמרי פי לפי שרצון
 הוא סוף המעלות והוא י' של שם המיוחד
 הנקרא רצון וכן ר' ר' ר' ר' ר' ר'
 סדר יד עולה בקוצו של יד
 ומתברק בכח הנקר'
 אין סוף לפי

שהתפלות
 עולות עד
 עתה נשאר
 עתה נשאר

ידוד אלהים צבאות

שמע תפילתי האזיני אלי יעקב סלה לפי
 ששמי שמות ידוד צבא אלהים צבאותי
 מתאחדים זה כנגד זה ושניהם נכונים
 להריק בדרך רציניות מעלה במדרג
 כלומר המשכות הספירות של אל ה'
 ושניהם פועלים לפי הדין הישרי בכל
 צבאות העולם האחד פועל מצד התסרי
 והשני פועל מצד הדין ושניהם מושגים
 דין ורחמים במדת אל ה'

יש
 לנו להודיעך כי מדת ידוד צבאות
 היא המושכת חסד עליון
 וחסד אברהם והיי עולם במדת אל ה'
 ומדת אלהים צבאות היא המושכת כח
 הגבורה והדין והתחד והעונש במדרג אל
 ה' לפיכך מדת אל ה' כוללת הכל
 לפיכך נקראת כל שהכל בה הסד
 ורחמים ודין והוא סוד אני ידוד עושרה
 כל וכתוב על כן כל פקודי ידוד כל ישרתי

במקו זכתי י' תקנו בהפלות ומוקבאת י' דוד
 לך ידוד אלהינו בתפלה מוכף ודא
 בחפלה יוצר י' כל בתפלה יוצר
 עדיין לא נאמר כל התפלות ולא הגיעו
 עד לכת ה אבל בחפלה מוכף כבר נשלמו
 התפלה יוצר ועלו לראש הכתר י' ואחר
 שפוררתוך כל אילו העוקרים יש
 לנו להכנס עכשיו במיאור
 שאר שמורה ע' ויש
 המעלות והשם
 דרכיכו ויוגנו דרך אמר
 בענין שנה' הדברים
 שמי ידועו
 ע' אמן י' ע' אמן י' ע' אמן י'

ואמר ידוד בורך את אברהם ככל
 והטעם לפי שכל הצניעות וההמשכר
 לדין ורחמים כולן נמשכות במדת אל
 ה' ועל מי ע' מדת ידוד צבאות
 ואלהים צבאות שהם שני מדות ליסוף
 ולשמאל ומשתי מדות הללו עם
 השלישית שבאמצע נכללת מדת
 כל ולפי שהד הסלך ע' נחלכש במדת
 אל ה' עם קוצו של יד והוא סוד של
 רגל הרביעי מרגלי המרכבה והיה ארוך
 במדת אל ה' והיה כולל בחסד ודין
 וברחמים נאמר עליו והוא ארמוני עם יפה
 עינים וטוב ראי והוא ארמוני זהו סוד
 חסד אברהם וטוב ראי זה דוד תפארת
 זהו יעקב שחטב תלוי בו אבל בעשו
 מה כתיב בו ויצא הראשון ארמוני כלי
 בלי יפה עינים וטוב ראי אלא כאררת
 שער לפיכך היה שופך דמים וכתוב
 בו ועל חרבך תחיר שהוא ירש הרב
 ושפי בות

לקצת מערב יתפללו כלפי מזרח וכן
אוחן שכבד מזרח יתפללו למערב וכן
אוחן שכבד צפון יתפללו כו פניהם ויתפללו
לצפון נמצאו כל ישראל משלחת חפלתם
לירושלים ולבית המקדש כי משם תפילו
עלות להשם יתברך

ועתה יש לנו להודיע מה
יש בין חפלת הארץ
לחפלת חוצה לארץ

דע כי חפלת ארץ ישראל
דומה למי שהיה צריך
לדבר עם המלך וביחוד קרוב מאוד
לבית המלך ואין בדרך פערע
ואין שטן רע וחפלת חוצה לארץ
דומה למי שצריך לדבר עם המלך וביתו
רחוק מאוד מבית המלך ויש
בדרך כמה לסמים וכמה נכסים וכמה
חומר רעוה ועתה ראה כמה
צריך ליהרר כדי שיסלם מנוק הדרך
ואחר המורה כולו ירובנו שתרוא ראויה
להתקבל כמו שאמרנו ועוד דע
כמה כעכבים ומקטרגים יש לחפלות
ישראל כשהן הולכין לארץ ישראל על ידי
חות המטיארה של אומרה העולם
ואתה ראה כמה אנו ראוין ליטור את
עצמינו ולמנוי כחפלהינו באוצר
לארץ כדי שנהיה ראויים
להתפלל אל השם יתברך ואחר ש
שעירתיך כל אילו העיקרים רבים
ברמיו רמים דע כי סוד אל ה'
הוא סוד בקות התפלות והבקשות
וכשהתפלה כרוזג ונדבקה כמדת אל
הי ואו אונג מקרוב אל אל ה' ואו
מתאחות הספירות וכשתתקבצת
רהפלה באל ה' כבר ידעת
כי הוא שורש החיותין של ארצ
ולפי מאותיות השם יתברך ומאד
שערי צדק ו כ 6 זי שיתדבק

שנא ויתטבלה משאר פרי מקדש ומפנים
הזה מקום שבו נבנה נח סוכה לה'
הוא המקום שנקרא הר המורה שבו
נעקר יצחק חה כל שער הספירות
משנבנס אדם למלכות כחוב זה רשע
לוי צדיקים יבאו בו ומסנתאחו אדם
הראשון בשתי אילו הספירות כלומר כ
במלכות וביסוד היה עולה עד הכתר
ואין לו מקטרג ומונע לפיכך כתיב
בספירת המלכות פתחו לי שערי צדק
שערים הרבה שערי המסד שערי כלנה
שהיא ממונת בתורה ובשנבנס אדם
לסוד שהוא מקום השבועה אין לו מעכב
ומונע וזהו שאמר הכתוב זה
השער לה צדיקים יבאו בו לפי שזה
המקום בית שער לעליה והסוד
על העומק הזה הוא סוד ירושלים
וציון הוא שער הפנים ונקרא
סוד ומשם עולין עד מקום הרצון
לפיכך כשהיו ישראל בירושלים היו
מתפללין בבית המקדש תפלתן עולה עד
למעלה כלי מעכב ומונע והרו
סוד תפלת שלמה כשבנה בית המקדש
המתנוג זה תנוג עיקרים גדולים
ונוראים כמו שביארנו במקום הזה
וצריך אתה להתניגן באותה פרשה של
תפלת שלמה ותמצא כל הענינים
סודיים וכל זה בחפלת דרך ארץ ישראל
ובירושלים ובית המקדש אבל תפלת
הרץ לארץ מקטרגים הרבה יש
בה קדם עלייתה ואין תפלת חוצה
לארץ עולה למעלה דרך ישראל עד
שהולכת לארץ ישראל ומשם לירושלים
ומשם לבית המקדש כמו שכתוב
בחפלת שלמה עה וכשמנעת לבית
המקדש אז היא עולה למעלה לפיכך
ישראל שהם בנרות הם מתפללים סביבות
ירושלים כאשרב נגפות הארץ וירושלים
כאמצי לפיכך כל אותן שבגלות

מצד הנדולה חמ"ר * ואילו מצד הנבירה
 דין * לפיכך כולם ילכו ויקוו במדרך
 האת שנקרא לוי"ן * והנה יצאו מלוי
 הכהנים שהם חסר גמור * ושאר הלויים
 שהם רי"ן בינה שמעו זאת * ולפיכך
 נקרא לוי לוי באמת * והנני סבאר
 לוי"ן נחש ברי"ו לוי"ן נחש עקלתון *
 דרך נחש עלי צור * כי בו נאחזים כחור
 ההיצנות בסוד רחמי"ו דין * ויש לזה
 ופוער ויש לזה ואינו משלם * לזה
 ופוער * צדיק הפנים הפנימים מושך
 כחות עליונים מן הספירות * וממשיך
 אותם בכנסת ישראל * ואז כל העולם
 בברכה * אמנם כחות הטמא
 פקבלין ואינם נמשכין * והמח
 מפסיקים הטובה מן העולם * וזהו סוד
 לזה רשעי * ולא ישלם * אבל צדיק
 חונן ונותן * את הכל כמבאר * וזהו סוד
 סלוה יהו' חונן דל * ונמולו משלם
 לו * מלשון נמל חסדים נמל יד *
 הרה *

ודע

עתידים הצדיקים * לעשות סעודת
 הבל אמור * כי * וממנו
 העולם הבא * והזוכה לסעודת לוי"ן
 זוכה לחיי עולם הבא * ויש לו חלק
 לעולם * וזהו סוד ועמך כולם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ * ודילך במה שרמנו
 במקום זה * וזהו הסוד הנקרא בכל
 מקום *

זכור

לפי שהוא מקום
 רחוק * שסמנו
 עולין * עד מקום בינה * וזהו
 שאמר רחוב זכר עשר * לעלאותיו
 כבר ביארנו לך כל שלשה ספירות
 העליונות הם מקום המחשבה העמוקה
 והאצילות וכל הדברים כדמיון המעין
 שאדם רואה המבוע * ואינו

ודע מקום התחלה * וזהו שאמר
 לעושה נפלאות גדולות לבדו * וכתוב
 אודך על כי נראית נפלאות נפלאים
 מעשך * והסוד הנדול נורא ההילוח
 עושה פלא * והמבין סוד נורא וסוד
 תהלות * יבין מקום הנפלאות לפי
 שאוהה מקום נעים ונסתר תיקן לו ה
 הקדוש ברוך הוא מקום יניקה וזהו סוד
 שהוא שביעי שלט * והוא השואב מאותו
 מקום העליון ידעור סודות והסתרים
 והנפלאות לפי כתיב זכר עש'לנפלאותיו
 אשרי העם שכבה לו * ועד המקום הזה
 הנקרא זכור אנו אומרים כל לפי שרוב
 בו וממנו נכנסין ממנו לכל הנגנים *
 העליונים * והוא מקום הברכה שסמנו
 מתברכים כנסת ישראל * וזהו שאמר
 הכתוב בכל המקום אשר אזכיר את שמי
 אבא אליך וברכתך מלשון יד'וד זכרנו
 יברך ודע כי כל מקום שיופיע שם הזכר
 ברכה מצויה שם והסוד זכר לצדי לברכה
 לפי שהוא לזה ומשלם * יד'וד הוא נחלתו
 אבל הרשעים שלום ואינם משלמין חל
 לזה רשע ולא ישלם * זהו שם רשעים
 ירקב * כמו הירק שמכלה את העץ *
 ועתה התבונן פסוק זה שאמר * זכר
 צדיק לברכה ושם רשעים ירקב *

והנה

ביארנו לך כי מזה
 הזאת נקרא שבועה
 לפי שהשבעות בו תלויה והבוס בשבעה
 לא נשאר לו מקום וקיום בכל הספירות
 והרי הוא נבל כאלה נבלת עיל' לפי שאין
 לו מקום יניקה בכל הספירות ואין לו יסוד
 במה ישען וכבר ביארנו למעלה כיא' גדול
 ונכבד *

ודע

כי זה הוא הרשע
 שבו נכנסין לראות
 פני המלך יד'וד לפיכך נבנה בית המקדש
 בהר ציון * ודע ורחמנו כי זרנו
 המקום שבו הקריב אדם הראשון קרבן
 שנאמר

צוה לקצץ הערלה ונשארו ישראל
 מכפנים ויהו סוד ואם לא תצאו איש
 מפתח ביתו עד בקר והמבין סוד זה יבין
 סוד כלאים ושעטנזי מדוע נאסרו
 לישראל ומדוע הותרה בעצית כתיב לא
 תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו וכתוב
 גיילים תעשה לך והמבין סוד זה יבין
 סוד המלכות שכתוב בו צמר ופשתים
 ותמן כפלך כפיה אשויכם ישראל
 שובתים לזה לפיכך כתיב כלאים כלומר
 שהוא מכנים שני דברים בגדר אחר יכלא
 כלא שניהם כלאים יד יד שניהם ידים
 רגל רגל שניהם רגלים וזו יום שניהם
 ימים אטנם וש דברים שאין בהן פירו'
 פים רוחיים ודברים הללו הן כבשונ
 של עולם

רדע

כי בגדי לבן יש בהן סוד גדול
 וכשאר בגדי כרוזנה יש
 בהם סוד גדול כמעט איסור כלאים
 ואם תזכר לכנס תראר כמרה נפלאות
 ואחר שבניארנו לך זה רדע כי במרה
 שנקנה תורה לישראל ונתנו עמרה
 לישראל הקים משפטים אשוי העם
 שככה לו רדע כי מרה מבחין ומתקרה
 מבפנים לפיכך כתיב שם שם לו חק
 ומשפט ושם נסרו ובמקום הזה הוא סוד
 הנסיון והנפלאות ומצרים נסיון לקראתו
 והכל במלת חוק לפי שהי דבוק בשפט
 והנני מפרש משפט הוא חפאית חק
 הוא יסוד ויעקב נאחז בתפאית חק נאחז
 בשפט כמה שנאמר ומי גוי נחל אשור
 לו חקים ומשפט צדקים ולפי שזכר יעקב
 לכמרה וזה לחק אשר כרת את אביהם
 ושבועתו ליצחק ויעסירה לחק ליעקב
 לפי שהחק תלוי ביעקב והוא אביך
 יעקב וכשישראל צדקים נקרא אביך
 יעקב לכו והנני בתבטן לך קצת נפלאות
 בענין חק והנני מסורך מפתח בסדרת
 שנאמר שם שם לו חק ומשפט ושם

לויית

והסוד עתה הפעם ילוח
 אישי אלי לפיכך לא הירח
 ללוי חלק ונתלה עם אחיו לרדו הוא נחלתו
 שאין לו עסק בחוץ אלא מכפנים והמבין
 זה יבין כי לויית חן הם לראשך וענקים
 לגרנותיך והנני המזכיר מער איש ולויות
 ספיב והנני בוסוף סלוה ליהוד חונן דל כל
 הלויות שבועולם תלויות במקום זה
 וכתיב לורר רשע ולא ישלם וצדק חונן
 ונותן לפיכך גדול הסלוה לעני בשעת
 דוחקו ועל כן לא היה ללוי חלק ונתלה
 והעני הלוים הוצרכו לנתלה טהורה
 בהכרה סוד גדול מסודות האמנות ונת
 תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי
 חטאת והעבירו חער על כל בשוים
 וככלו בגדיהם והטהרו ובמקום הזה
 הוא סוד הטהרה לפי שהטומאה
 מקפוח מכל צד וצריך גלוח כסוד
 זמירות דוד וכבר כתבנו הטעם לעיל
 דרך נחש עליו צור ויהו סוד מה שכתבנו
 לעיל לפיכך צריך תגלה והנני הכרח
 הגדול לצדיקים והלויים לצד שמאל
 שערי צדק וא 6 ו 1 מצד

וביער הקיצי מסביב הכרם אז בא שלמה
בנו וסע הכל כנחת אין שטן ואין פנער
ובנה הבית על מסבנו ודע כי לכתב נאמר
בפרש"ח מסבו וקחו לכם ועטר ושמרת
את הדברי הזה לחק לך ולבניך **וזה**
המקום שנכשלים הרשעים בו

שאין מוציא טעם למצות שנקראי חקים
או חוקות ואינם יודעים העיקרים הגדולים
והטובים התלויין בה' ולפיכך אמרה תורה
חקותי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים
ואמר ושמרת את חקותי' ואחלל דברים
שהשטן מקטרג עליהם ואמות העולם
משיבין עליהם כגון שעטנו ואיסור כשר
בהלב וכלאים ואכילת חזיר ושאר כיוצא
בהם שכלם הם בכלל החקים והנה פרה
אחרים ושעל המשתלה שניהם עדיים
נאמנים מגלים סודי' עליוני בסוד הברלה

דע כי סביב המלכות ויסוד כמסרבו
וסלונים' והנה סביבות יסוד הוא
השדה המלאה רוצחים ופקטרגים והיא
שרי של עשו ויבא עשו מן השדה והוא
עץ ששפך דמי' וזו היא השדה שבה מלה
עדות כי בשדה מצארי הנערה צעקרו
הנערה המאורסה ואין משיע לה וזו היא
השדה שבה הרג קין וזבל' ויהי כתייתם
בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגו'
וזו היא השדה שבה נפלים תלילי' הללים
ואם וכל אשר יגע על פני השדה כחלל תרב
אם בשר או בעצם אדם או בקבר' וזו היא
מקום הטמאות למי שהם **ויש**

בחדרי' הפנימי' שדה טוב והוא
נקרא שדה תפוחים והוא כרית שדה אשר
ברכו יד'וד מכלל שיש שדה אחד שרואה
מקולו והבן זה מאד לפיכך צוה הק' ברו'
בפרה אומרנו וקראה חוקרה זאת חוקרת
החורה כלומר שמצות פרה אומרת סוד
גדול המכודל בין קדש לחול ובין טומאת
לטהרה הצד הפונה לפנים טהור' והצד
הפונה לחוץ טמאה לפי אפר הפ' מטהר
את המטאים ומטמא את הטהורים ושסוד

זה העקר הגדל כי ממנו תכנס לכל עני ימי
הירחוקים **ודע** כי החזיר יש בו
מקצת סלי' טהרה מפריס פריס' ורובו
טמא לפי אמור לגמרי ויש כסוד הארנבת
והשפן סוד בענין מעלה גרה ופריסה לא
הפריס עניינים גדולים ואמרו חזיר למה
נקרא שמו חזיר שעתיד הקב"ה להחזיר
לישרא' לאוכלו והיודע עקרים הללו וכן
כמה ספרים תלויים בחקים וחקות וזהו לא
חלבו בחקו הגוי' אשר אני מטלת פניכם
כי חק הפונה לפנים הוא חק שלטו והוא
טהור וחק הפונה לחוץ הוא חק הגויים
והוא טמא ולפי דרך זה תמצא ב' שעירים
בלה אחד רמו נכנס לפני ולפנים' ואחד
משרלה לחוץ לשלת אחרו לעזארה
המכרה' ועזב ויהיה זאת לכם לחקת
עולם בעשור להרש' **והמכין** זה
יבין סוד הטעם למה
יעקב ועשו האומים בכרם אחד ונפרדו זה
מה' וסוד ונשא השעיר עליו את כל
עונותם אל ארץ נזירה נפלאות בסוד שנ'
ונא עשו שנאתי ואשים את הריו שמה
ושניהם נולדו בכרם אחד ושניה סוד חק
בינה שמעה זאת' וסוד והלא את עשו
ליעקב נאום יד'וד ואוהב ארץ יעקב ואת
עשו שנאתי' ואשים את הריו שמה'
ושניהם נולדו בכרם אחד ואם של טומאה
וטהרה תלויין בכלת חק ואם עירלה ומילה
וסוד עץ הדעת טוב ורע' ואם תבין בסוד
עקרים הללו' יתבאר לפיך בכל מקום
שתמצא בתורה לשון חקים או חקות'

והמכין זה יבין סוד אם לא בריתי יומם
ולילה חקות שמי' וארץ לא שתי סודות
עמוקים ונפלאות נגזרות במקומות הללו'
ואם את חקתי תשמרו' ומכאן תכנס לסוד
הגלות ולסוד הגאולה ומה טעם שנאלו
ישרא' מצרים **ודע** כי מצרי מצרנית
לא' כמו שכתבנו כבר לפיכך היתה כיר
בלא לישר' שתיו יושבין מצד הגדר הפונה
לצד החוץ שהוא מקום הגליות' והק' בה

צוה

מצא לו מקור זרע * מצדיק יס'וד עולם *
וזהו יהודי * פקד את שיה כאשר אמר
נפקדו כל העקרית עמה * והנה אדם
הראשון נשתמש במקום הזה עם הערלה
בעניין עץ הדעת טוב ורע * וכא אביהם
וסילק הערלה * ואז נתגלה אור זרוע
לצדיק ונפקדהשרה ונפקדו וכל העקרית
עמה * והבין זה מאן תבין כה יהיה
זרעך כי הוא אבי שמי וכוטיה תחתיהם
רוקע דארץ וצאצאיה טורן נשמה
לעם עליה סוד מלכות וזהו סוד כרה
תכרתי * וגומר כה אמר האל אני יר'וד
קראתיך בצדק ואחזיק בידך :

ודע כי סוד המילה הוא סוד הגאולה
והנני מפרש בליל שמורים נמולו בני
ישראל :

וסוד מילה הוא סוד הגאולה כי
הערלה שהיה דבוק בכשר
הוסרה בגלות וזהו סוד אתגם כרם ברית
שולחתי אסיריך מבור כי היס'וד הוא סוד
הגאולה לפי שהו' שאוב מן היובל שכרוב
בו גאולה תהיה לו ויוביל יצא ובכל ארץ
אחזתכם גאולה תתנו לארץ * והיובל
בו היא היסוד כל הגאולה וסוד כל התורה *

ודע כי במדות היובל יצאו ישראל
מארץ מצרים שפתחו להם
שערי בגנה * וזהו סוד וחששים עלו בני
ישראל מארץ מצרים * וחמא יציאת
מצרים נ'פעמים בתורה ולא עוד * ולפיכך
חמא כי הגאולה תלויה בכרית מילת
שהו היס'וד וכתחבר היס'וד עם המלכו'
הרי הגאולה סמוכה למלכות * וזהו שאמר
צריך לסמוך גאולה לתפילה חותם בא' ג'ל
ישראל * אר'פי שפתי תפתח * והבין זה
כל הנימול וזכה לשתי גאולות * גאולה
למעלה וגאולה למטה שניצול מכאר
שחת שהיא הערלה * ולפיכך הגאולה
משחת הייבי המעטריכי חסד ורחמים *

הבן זה מאד * והבן כמה כח ברית מילה
כי זהו השער שבו נכנסים לכל הגאולות

והנה המלכות כששאבת ומקבלת שפע
מן היס'וד שהוא סוד כל הגאולה הנמשכו'
מבלגה נקראת המלכות על זה המלאך
הגואל כלומר שליחות של יס'וד עולם *
זהו המלאך שהיה הולך עם יעקב
הנקרא האלדים הרועה אותי וגומר *
והמדה הזאת נקראת *

חק ודע שככל מקום שאתה מוצא
בתורה ח'ק הוא סוד מרר יס'וד
ובכל מקום שאתה מוצא חוקה היא סוד
מדת מלכות * ודע והחבונן כי ח'ק הוא
היסוד שהוא מקום הקדושר והטהרת
והוא סוד הרחמים הפנימיים וכל הסמוך
לו מכוון היסוד סוד הקליפות והעולות
ובחות הטומאה * והפנימי הוא קדש וזה
שחוצה לו חולין והוא הנקרא אלוח וזה
שחוצה לו הוא תישך וזהו מקום ההבדלה
המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך *
לפי שהו מקום שהערלה מתאחו מכוון
ועל דרך זרה נקראת מדת המלכות עץ
הדעת ט' בורע או האי או האי * וזהו
כשושנה בין החוחים * ולפיכך כל מקום
שתמצא בתורה לשון ח'ק צריך אדם
להבדיל בין מחיצת קדש למחיצת חול *
כי ח'ק לשון גבול וגדר הוא בשומו לים
חוקו ומים לא יעברו פיו * ואמר חק נתן
ולא יעברו והנה סביב זה הח'ק כמה מיני
חוחים וקוצים וכמסושים * וזהו מקום דוד
ולפיכך הוצרך הזמירות כדי ללחום עם
המקטרגים ואמר יר'וד מה רבו צרי ואמר
כל גוים כנבונני בשם יר'וד כי אמילים * כי
סבונני גם סכבונני בשם יר'וד כי אמילים *
נקצץ הערלה שהוצא ברית מילה בשם
יר'וד כי אמילים :

ודע שזה המקום שהוצרך דוד
להלחם באויביו * ולפיכך
הוצרך מגן וחתן לי מגן ישעיה * ו'ש מגן
דוד * ולפיכך אירפה אויביו ואשינם * ודע
כי דוד קצץ כל כחות הערלה והטומאה
סביב לכנסת ישראל ונלחם מלחמותם *
וביער

יָקֹד עוֹלָם. וּמִמֶּנּוּ יִשְׁמְעוּ כָּל הַטּוֹבוֹת *
וְכָל הַשְּׁעוֹת כַּמְלֻכּוֹת וְלִפְנֵי נְקֻרָא בְּלוֹשׁוֹן
כָּל כְּלוֹמֵר מִדָּה שֶׁהֵבֵל תְּלוּי בּוֹ. וְכֵן
הַכְּתוּב אֹמֵר כָּל פְּקוּדֵי כָּל יִשְׂרָאֵל וְהוּא סוּד
אֲנִי וְיִ עוֹשֶׂה כָּל כְּלוֹמֵר מִמֵּדֶת כָּל יוֹצֵא
הַכֵּל כִּי זֹאת הַמֵּדֶת הִיא הַסְּפִירַת הַתְּשׁוּעִי
וְאֵלֶיךָ יִבְאוּ כָּל הַצְּנוּרוֹת וְכָל הָאֲצִילוֹת
מֵאֵין סוּף. וּמִמֵּדֶת הַכֵּל נִשְׁפָּע וְנֶאֱצֵל
כְּמֵדֶת הַמְּלָכוֹת וּמִתְכַּרְכַּת גַּם הִיא כְּמֵדֶת
כָּל. וְכֵשֶׁהִיא מִתְכַּרְכַּת מִמֵּדֶת נְקֻרָא
גַּם הִיא עַל שֵׁמָה כָּל עַל שֵׁהֵם נְקֻרָא כֵּה
כְּלוֹמֵר שֶׁהִיא כְּלוֹלָה מִן הַכֵּל. וְהוּא הִיא
הַמֵּדֶת שֶׁהִיא יִבְיָה לָהּ וְלָהּ צְפוּיִם לִפְנֵי שֶׁהִיא
יְסוּד הַכֵּל וְהַכֵּל תְּלוּי בָּהּ וְלִפְנֵי שֶׁהַמְּלָכוֹת
מִתְכַּרְכַּת מִמֵּדֶת נְקֻרָא עַל שֵׁמָה כָּל כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּבֵנוּ כִּי מֵדֶת הַמְּלָכוֹת נְקֻרָא בְּמִקְוָמוֹ
הַרְכָּה. עַל שֶׁהַמֵּדֶת שֶׁמִּתְמַלֵּאת מִמֵּדֶת
וְכֵבֵר כְּתוּבֵנוּ בְּזֶה עֲקָרִים גְּדוּלִים. וְעַל
דִּדְךָ זֶה נְקֻרָא מְלָכוֹת גַּם הִיא כָּל. וְכֵן
הִיא אֹמֵר וְיִתְרוֹן אֶרֶץ כָּל הִיא. וְהַמֵּדֶת
הַזֹּאת נִתְּנָה לְאֹכֵל לְנִתְּלָהּ לִפְנֵי שֶׁשֶׁלֶשֶׁתָּן
הָאֲצִילוֹת בְּחֵם מוֹ' מִלְּמַעְלָה כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרָנוּ
אֲבִירָהם הַכֵּן לוֹ צִינּוּרוֹת וְתִקּוּנִים וְנִקְנִית
לוֹ. וְהוּא שֶׁאֲמַר וְיָדוּד בִּידְךָ אֵת אֲבִירָהם
בְּכָל וְנְקֻרָא עַל שֵׁם אֲבִירָהם בְּכַתְּבֵי. וְנִתְּנָה
לְיִצְחָק בְּכַתְּבֵיכָם וְאוֹכֵל מְלָכֵי. וְנְקֻרָא גַּם
עַל שֵׁם יִצְחָק בְּיַת אֲלֹדִים. וְנִתְּנָה לְיִעֲקֹב
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב כִּי הִנְנִי אֲלֹדִים וְכִי יִשְׁלֵי כָּל
וְנְקֻרָא עַל שֵׁם יִעֲקֹב בְּיַת אֵל יִדְוּד מִצְעָת
לְמַד הָאֲבוֹת יִרְשׁוּ שֶׁלֶשֶׁתָּן הַמֵּדֶת הַנְּקֻרָא
כָּל זֶהוּ בְּכָל וְלֹא חֲסִיר כָּל לְמַעְלָה וְלִמְטָה
וְהֵם נִכְּמֵת נְקֻרָא אֲשֶׁמְלוּת. כְּכָל מִקּוֹם
אִישׁ שֶׁהֵבֵל תְּלוּי בּוֹ. וְהַמֵּדֶת הַזֹּאת נְקֻרָא
צִיּוֹן לִפְנֵי שֶׁמִּצִּיּוֹן מִשְׁתִּירוֹת שֶׁל
(ס"א ל'פ' שֶׁמִּצִּיּוֹן מִשְׁתִּירוֹת שֶׁל מְלָכֵי) וְיִסְיֹד
עוֹלָם וְיִסְיֹד מִשְׁתִּירוֹת שֶׁל עוֹלָם. וְהִנֵּה צִיּוֹן וְיִרוּשָׁלַיִם
מִשְׁתִּירוֹת שֶׁל עוֹלָם. וְהִנֵּה צִיּוֹן וְיִרוּשָׁלַיִם
הֵם יָסוּד וְיִסְיֹד וְיִסְיֹד וְיִסְיֹד. וְכֵהָ בִּידְךָ וְיִ צִיּוֹן
שׁוֹכְנֵי יִרוּשָׁלַיִם וְנִי וְאֲמַר הַמְּחַזֵּר שְׁבִיעִית
לְצִיּוֹן כְּעִנְיַן הַמְּחַזֵּר אֲבִירָה לְכַעֲרִים.

וְכֵבֵר יִדְעַת כִּי עֵיזָר דוּד הִיא צִיּוֹן. וְהִנֵּה
הַרְגֵל הָרִי בְּמִרְכַבְתָּהּ הִיא דוּד. וְהִנֵּה הַמְּדוּר
הַזֹּאת הִיא סוּד מֵדֶת שֶׁבֵת שֶׁהִיא שְׁבִיעִי
לְיַמֵּי הַשְּׁבִיעִי. וְכֵאֵמֶת כִּי בּוֹ שֶׁבֵת מְכָל
מִלֻּאֲכֹתוֹ לִפְנֵי שֶׁבּוֹ כָּלוּ כָּל הַדְּרָבִי בְּשִׁלְמוֹ
וְכֵמִלּוּי וְכֵשֶׁב תְּלוּי שֶׁהִיא יִסְיֹד וּמִסְרִכְתּוֹ
וּמִטְבוֹ יִתְכַּרְכוּ עֲלוֹנִים וְתַחְנוּנִים.
וְלִפְיֶיךָ יִתְכַּרְכוּ אֲלֹדִים אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְאֵין
לוֹ בֶּן זֶנֶן שֶׁהוּא שְׁבִיעִי לִפְנֵי כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל
הִיא בֵת זֶנֶן. וְכֵהֵם יִתְאָחְדוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת
וּמִתְכַּרְכַּת הַכֵּל וּמִתְאָחְדוּ לִפְנֵי כְּשֶׁכְּתוּב נֶאֱמַר
זָכֹר וּשְׁמוֹ זָכוּר לוֹ וְסִמּוֹ לִלְיָהּ. וְעוֹנֵן
תַּתְּמִלְיֵי שֶׁבֵת לִלְיָהּ שֶׁבֵת וְהַמְּחַלֵּל שֶׁבֵת
מוֹת יוֹמֵת לִפְנֵי שֶׁבְּפֶרֶס עוֹלָם הַחַיִּים. וְאֵל
מִקּוֹם זֶה יִתְחַבְּרוּ כָּל מִיתוֹת בְּדִדְוֵה זֹאת
הַמֵּדֶת הִיא סוּד הַמִּילָה מִמֵּשֶׁ. וְיִסוּד מִילָה
וּפְרִיעָה זָכוּר וּשְׁמוֹ. וְלִפְיֶיךָ דְוָהָה אֵת
הַשְּׁבֵת וְהוּא סוּד שְׁבִיעִיּוֹת וּשְׁמוֹ יוֹבֹלוֹת
לְשִׁמְיֹת וְיִבֹלוֹת לְמַעְלָה. וְאֵם הָוֵה
בְּמַלּוֹ שְׁמִיטוֹת אֵת תַּתְּחִיב הָאֶרֶץ גְּלוּת.
בּוּדָאֵי כָּל יְמֵי הַשְּׁמָה תְּשׁוּבוֹת. אֲשֶׁר לֹא
שֶׁכְּתָה כְּשֶׁבְּתוֹתֵיכֶם מֵדֶת כְּמֵדֶת בּוּדָאֵי.
עֲמוּד וְהַתְּכֻנֵן סְחוּרֵת יִדְוּד וְהַמֵּדֶת
הַזֹּאת הִיא יִסְיֹד כְּרִית מִילָה
כְּסוּד מִילָה וּפְרִיעָה כְּאֹד מִילָה כְּנֻד יִסְיֹד
פְּרִיעָה כְּנֻד מְלָכוֹת וְלִפְיֶיךָ מִלּוֹ וְלֹא פְרִיעָה
כְּאֵילוֹ לֹא מִלּוֹ וְהוּא הַשְּׁעַר שֶׁנִּכְנַסְנוּ בּוֹ כְּסוּד
פְּרִיעָה שֶׁאֲמַרְאֵל כְּרִית מִילָה לֹא נִתְּנָה
תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְלִכְךָ יִדְעַת מַה שֶׁאֲמַרְנוּ בְּנֵי
דְּבָרִים כְּכֻסֵּם יִשְׂרָאֵל כְּרִית מִילָה וְכִיבִירָה
וְהַרְצָאוֹת קֶרֶבֶן. וְהִנֵּה כָּל הַיְּמִיּוֹת נִדְבַק
בִּיְסוּד וְיִסְיֹד וְלִפְיֶיךָ כְּתִיב בְּאֲבִירָהם
הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהִיא תִּמְסִי. וְאֵתְנָה כְּרִיתִי
כִּינֵי וְכִינֵךְ כִּינֵי וְכִינֵךְ מִמֵּשֶׁ. וּמֵאֲוִתְרָה
הַמִּקּוֹם זָכֵר לִזְרַע. וְהִנֵּה זֶה מֵאֲדָר שֶׁאֵלֵּא
לֹא נִפְתַּח הַמִּקּוֹר לֹא זָכֵר לִזְרַע. וְהוּא סוּד
וְיִצְאֵה אוֹתוֹ הַחֻצָּה וּמֵאֲחֵר שְׁנִימוֹל אֲבִירָה
וְנִתְּנָה הַמִּקּוֹר יִלְדֵה לוֹ שִׁרָה בֶּן. וְזֶהוּ
סוּד וְיִצְאֵה אוֹתוֹ הַחֻצָּרָה וְיִאֲסֵר הַכֵּס נֶאֱמַר
הַשְּׁמִימָה וּפְסוּר אֵת הַכְּכֹסִים. וְכֵאֵלֵּה

ני לפי מעלותם מתייחסים את ישראל ומהם צדיקים ומהם זקנים ומהם חסידים ומהם קדושים וכל אחר כפי המקום שדבוק בו למעלה והבן זה מאד * ודע כי מדת הצדיק זו היא המספיקת את הטו בה על הארץ הידועה וכן למטה ועמך כולם צדיקי לעולם ירשו ארץ נצח * מעשי בענין נצח * ומענין בינה שלימה בענין נצח * ומענין מעשה ידי ומתו להפאר ונזכר כמה הוא בני האילן בהיות ענפיו רבים ומשלח פארותיו ומסגניו לכל צד * והוא סוד תבשיתים הנקרא פאר התן כחתן ויכרן פאר * ועשית בנדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת * והבן מה שאמרנו במקומות אלו כולן כללים גדולי להכנס מהם לכמה חדרי תורה * שיש בה כמה נגנים * והמדה הזאת נקרא

יסוד

ויש לי להודיעך עיקר כלל גדול ודע כי יש יסוד שהוא למטה מן הכנין * והכנין עומד עליו כענין יסודו וכענין שבעולם הזה התחתון ויש יסוד שהוא באמצע * והכנין עומד סביבו כענין יסודות וכניינים שבשמים לפי שהשמים עגולים הם וכל גלגל יסודו באמצעותו * ועל ידי אמצעותו כל גלגל סיבב והולך * ואם תאמר הרי כל העולם התחתון כל יסודותיו עגולים דע שבניגון עולם התחתון שוקטים ונחים ואינם מתנדדי * אבל הגלגלים סובבים והולכים תמיד ולפיכך נקראו התחתונים מתיים * והשמים ומה שבהם חיים ויש יסוד שהוא למעלה וכניינים למטה * והוא סוד עולם המלאכים שהם למטה ומשתוקקים ונכספים לעלות * ולראות את פני ידוד יתברך * וסי' ביסודות המים נגרים למטה הרוח סביב האש עולרה בטבע למעלה דמיון שלשה עולמות ואחר שידעתה זה דע כי השי' נושא כל והוא למעלה *

ומשאז למטה ממנו * זכן הוא אומר כת אמר ידוד רם ונשא * ואחר שידעת זה דע כי הספירה הנקראת יסוד היא הנותנת חיים וסוכה למלכות והיא למעלה ממנו ומפירת המלכות משתוקק ונכספת תמיד לעלות להחבר במדת יסוד * והרי מדת המלכות תלויה במדת צדיק יסוד עולם כמו שהבנין סומך על היסוד * ואם חס ושלום הוסיף היסוד נהרס כל בהסרילק מדת היסוד מכנסת ישראל * נמצא חורבן העולם * והמבין סוד זה יבין מה שאמר ידוד ידוד לכני אהים ארץ יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה וכן הוא אומ' כי מפני הרעה נאסף הצדיק והתבונן היטב וראה מרה שאמר וצדיק יסוד עולם * שהרי כשנסתלק הצדיק מן הצדק אמו כתיב נפלה עטרת ראשנו * שהרי הוסיף היסוד * וכן הוא אומר נפלה ולא הוסיף קום בתולה בת ציון * והתבונן היטב סוד יפה נוף שמוש כל הארץ הררי ציון ירתי צפון קרית סלך רב באמרו כול' החוא אקים סוכת דוד הנפלת ומה שאמ' הכתוב התנערי מעפר קומי שמי ירושלים והמבין זה יבין מה שאמר איכה יעייב ונל השליך משמים ארץ תפארת ישראל המבין בנין יסוד יבין ענין נפילה * אמנם כשוכ ה'יחוד למקומו יחזור הבנין בשוכו * לחזו שאמר המתזר שכינתו לציון * וכן הוא אומר מציון מכלל יופי ארזים הפוע * ברוך ידוד מציון ונומר כי באמרה מציון יופיע לשכון בירושל' לפי מציון ירושלים הם יסוד ומלכות * ואם אין ציון אין בירושלים שכינה והבן זה מאד * והמדה הזאת נקראת

כל

והטעם לפי שכל מיני דרשפע והאצילות והכרחה והחיות נמשכות סכרר עליון בדרך כל הצנוויות בכל החדרי וכל הנגים העליוני' כולם יששם מבל הצדדין וכולן יתברר בא' כמד צדיק

הבן טור גדול הנני רומז ויען לכם

הצדק וקצרו לפי חסד * הזרע
ממש והחסד ממש * והנני רומז * וצדקה
הציל ממות כשבני אדם חוטאים ומפרידי
אליף * ונשאררר הארץ וכשה כי אין מי
בשמים * אזי רגלי הסלכות יודדות מורר
שאיל צעדיה יחמוכו * וכל מי שפוגע
ברגה מת בלי רחמים וחמלה אוי לאותה
שעה * אבל כל הגורם להתחבר צדק
לצדק וירדו גשמי ברכה לארץ * אזי
החיים נמצאים * זה נקשה בנותן צדקה
לעני גורם למעלה להעשות צדקה * והוא
הטור וצדקה תציל ממות ממש * שלמלא
צדקה החיבור הנעשיר * עם מלכור כל
הפוגע ברינת ימות * פקה עיניך וראה
נפלאות לפיכך נאמר כי בצדק יבין ככאו
ושבחה בצדקה * בצדקה תכונני * שמרו
משפט ועשו צדקה כי קרוב ישועתי לבא
והסבין ענייני'הללו יבין כי מצות הצדקה
הוא טור חיבור הספירות ויחדו והבארת
שלום בין צדק לצדק * והוא דבר הטראה
לעין ממש * נמצאת למד שלשה שמות
דומים זה לזה צדק צדק צדק מחברות
את האהל להיות אחד * צדקה תרום גוי
ואם כן התבונן סעלורר הצדקה בענין
היתה מתחברת בין צדק לצדק * והיה
היא מכיאר שלום בין העליונים ובין
החתונים * ומביאה ברכ' ושפע ואצילות
לעולם * וגורמת לייחוד השלם ועל זה יש
לו לאדם להתבונן בכל מצוה ומצוה מכל
מצות שבתורה כמרה עולמות מקיים
בעשייתו * וכמה עולמות הוא מתדיב
בביטולו וכל שכן בעובדי עבירה זהו
סוד על מה אברה הארץ נתצה כמדבר *
ויאמר ידוד על עזובם את תורתו *
המבין סוד זה יוכל להבין סוד הביאור את
המעשר אל בית האוצר * והיה טרף בבית
ובתנוני נא בואת * אם לא אתה לבכם
ארבות השמים והרקיות לכם ברכה עד

בלירי * וכך מה שאפרו בעון ביטול חלה
בעון ביטול מעשורת ושמיטת הארץ
ושאר מצות ולא יעלה ברעתך כי הם
בענין עונשים שמענישין את המכטלים
או את העוברים אבל זה אינו כך אלא כל
המכטל מצוה מן המצות * אותו הטוב
שהיה נשפע בסבת עשייתו בעון צדקה
נמנע כדמיון מי שאינו זרע שדהו אינו
קוצר * או כדמיון מי שאינו לובש
שמתקרה גופו כי עונשי המצות הם דבר
טבעי ממש * וכמו שטבע האש לחמט
וטבע המים לקרר להרטיב * וטבע הלהם
להשכיב הרעבים * וטבע המים להשקות
צמאים כך בטבע כל מצוה ומצוה להעשות
אותה הטובה שנאמר ברה או אותם
העונשים שנאמר ברה בביטול * כענין
שאמר בצדקה וכמו כן בעבירות :

ודע כניש עבירו טועים בחיול פנימי
כגון גלוי עריות וחילול שבת
ושאר כיוצא בהן * ויש עבירות שנונקות
חוץ להיכל כגון אבילת שקצים ורמסים
וברסה וחיה ועוף ודגים טמאים שהעובר
באלו מקלקל את השורות * ומשבר את
הציטרות ומביא צלם בהיכל * וסימן
ומעין הדעת טיב ורע לא תאכל ממנו

ודע כי לכך נקראים הצדיקים צדיקים
על היותם מעמידים כל הדברים
הפנימים במקומם סכפנים * וה צוניהם
מבחין * ואין דבר יוצא מגבול שלו * ועל
דרך זה נקראים צדיקים * והמבין מה
שבארנו למעלה יבין מרה שנאמר וצדיק
יסוד עולם כלומר מדת הצדק הוא יסוד
עולם עליונים והחתונים שמתחבר האהל
להיות אחד ועליונים סתברכי * ומתאחדים
אלו עם אלו * ואז נטיעות מן סתברכות
ואז כל הדברים בשלימות ועל דף צדיקים
למטה מעמיהם כל דבר ודבר על סגנון
ונמצא כל דבר כנובלו וכתחומו הפנימים
בפנים והחיצונים מבחוץ :

ודע

ובכח צור רעליון הוציא מים מצור
החלמיש לאגם מים כתב ההופכי הצור
אגם מים בכח צור עליון ודע כי כל
הולדותיו של ישראל מן הצור יצאו
וכן הוא אושר צור ילדך תשי וגומר
ואומר ואין צור כאלדינו אין צור
כאלדינו

והנני

מבאר הצור תמים פעלו
תמים ממש בהתאחד
עם המלכות ואהיה תמים לו תמים
תהיה עם ידו אליריך התהלך לפני
והיה תמים לפיכך אמר דוד המלך עליו
השלום ואהיה תמים לו ואשרתה מעוני
ולפיכך הצור תמים פעלו ועתה פקח
עיניך וראה כתוב דרך הנחש עלי צור
לפי שהוא ארמוני עם יפה עינים וטוב
ראי לפיכך אלה תולדות פרץ ופרץ גר
ישכנו נחש ולפיכך אלה תולדות פרץ
עקלתון וכששפט צור בענין הנחש שהו
עקלתון תל כי כל דרכו משפט ודע
כי המדה הזאת נקראת

צור

מצד הנבירה ומושבת מן
הנדולה בסוד הביטוי אל
צור הוצבת ואל מקבת בור נקרחם הביטוי
אל אברהם אביכם ואל שררה תחוללת
ואמר צור ילדך תשי ותשכח מחולליך
והיודע סודות הללו יוכל להבין בה יתה
זרעך שאין לו לאברהם זרע משרה
מצד מערכת הכוכבים והמזלות אלא
על פי ניסים ונפלאות והוא סוד ועל
סוד הכסא דמות כמראה אדם כשראה
דוד המלך דורות הכסאות הוצגורת
והקליפות נקראות אדם והפנימית ארנף
אמר ידו לי ולא אירא מה יעשה לי אדם
והמדת הזאת היא נקראת

אביר

ועקב אביר ישראל לפי
שמרת היסוד תלוי בעקב
שהוא קו האמצעי ויש לו ששה שמות
שלו למעלה ושלושה למטה של מעלה

גדולה נבירה הפארת של מטה לצד היד
יסוד והוא יסוד נקרא אביר ועקב ולא
אביר אברהם ולא אביר יצחק לפיכך
החבונן עיקר גדול אמר נאום הארוך
יד ד צבאות אבירי ישראל הוי אנהם
מצרי אנקמה מאיבי שהרי דוד שהוא
בעל הסלחות והוא הכסא ליד דוד
צבאות שהו סוד ארוך ודדי ועקב עלה
עד הבינה לפי שהוא רוכב על במות
אברהם ויצחק כמו שכארנו כבר וכשאביר
יעקב שואב מן הבינה למעלה אז נפץ
שלו כפורחת עלתה נוצרה ונתמלאה
הנשר נוצת וכן הוא אושר המבינתך
יאמר נץ יפרוש כנפיו הבן נפלאות
עליונת יפרוש כנפיו לתוסן שהרי
חסד דוד שואבים על ידו ועקב אברהם
שהוא בתימן זהו שאמר הכתוב מן
אברהם מן דוד חסד לאברהם חסדי דוד
לפיכך יפרוש כנפיו לחימן לצד ימין
וזהו בבאו לתבק המלכות שמאלו תחרת
לראשי ויסינו תחבקיני אלוהו תחיסן
יבא ויהלנו מלאה הארץ תהילתו בודאי
ומצדק לצדקה ידו אלדים ועתה פקח

צדיק

עיניך והבן נפלאות כיצד התורה נאמנת
בחכמת השם יתב והמדת הזאת נקראת
כלומר שהוא פלא ומאנו
משפט וברת ירקייסו כל
המצות והעולמות ביחוד שלם והוא
מפרינס את הכל על סדת המלכות והיא
עומדת באמצע למעלה ולמטה ולצדדין
והנה המדרג הזאת נקראת צדק ומדרג
המלכות נקראת צדק ובהשפעת נשפע
צדק כצדק או אותה השפע נקרא צדקה
וזה כדמיון הנותן פרוטה לעני שאותה
המתנה נקראת צדקה ונמצאת הנותן
צדקה כסוער צדק להתאחד במדת צדק
ומביא שלום ביניהם ומתברר הספ יודת
באחד שלום כעולם וזהו סוד והיה
מעשה הצדקה שלום
שעויו צדק ה ב 5 11 הבן

לא נאמר כי טוב ילפי שבו נברא נתינים
כלומר בתלו כל כחות הטומא למיניהם
ונתנה רשות למשחית לחבל ולפיכך
לא נאמר בו כי טוב וזהו ההבדלה
שבשני שבוטן שהעליונים והתחתונים
מתאחדים הרי הכל טוב והמבין הסוד
הזה יבין לא טוב היות האדם לבדו ונרנן
מפרד אף וכתיב מצא אשה מצא טוב
ורע כי כל מעשה בראשית באמת
חזומים במדת טוב שהיא
קיומו וכוזו וסגולתו וממנו יבא רחוב
והשפע והקים והפרינס למלכות שמשם
מתפרנסים היצורים למיניהם ואם הם
ושלום יחטאו בני אדם ויחלק הטוב
כלומר נאסף הצדיק אזי כתיב
והטאטיכם מגני הטוב מכם לפי
שהיתה מדתו של דוד במקום זה נאמר בו
והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי
וענין אדמוני כי מררו כלולר בדיון
וכרמים ומצד הדין שרו של אדם
הקע בו די והקע כף ירך יעקב ולפיכך
אלה תולדות פריץ בסוד כי יד על כס
ועשו הוא אדם ונאמר כבוד והוא
אדמוני ועל עשו נאמר ויצא הראשון
אדמוני עד שבא הזמן שיצא זרח וכבוד
ידוד עליון זרח וזהו המקור והיסוד
הנקרא חף עולמים לפי שהוא מושך
החיים מן הבליה בסוד השביעיות
ומשך אוחיו במלכות בסוד בת שבע
ונקרא חף עולמים מן העולם ועד העולם
וכבר ביארנו למעלה שנקרא אל ח
ולפי שהוא סוד רשביעיות והוא חף
עולמים והנה סוד השביעיה תלויה
בו וזהו סוד חף ידוד והי נפשך ואמנם
יש לנו לעורר בשני סימנים נאחזים
בפסוק זה האחד חף ידוד והשני חף נפשך
והנני מכאר חף ידוד שאין לו חיים
מולתו כלומר מלכד עצמו
חספיות שכולם אחדות שוה וחי נפשך

הוא חף הוא חיים הנפש שרה הנפש
הריוות בו עם שאר כל הנמצאים והוא
הקנוד וישבע בחי העולם הוא חף הוא חף
העולם באמת כי כשהוא ממשך החיים
מן הכינה במלכות אז כל הנמצאות
כולם מסתפקים חיים וברכח ושפע מן
המלכות כמיון הכינה המתלארת
מים שממנה מסתפקים להשקות כל
ערוגות שבגן וכל מיני זרעים ונטעים
למיניהם וזהו סוד וישבע בחי העולם
אבל לא יקרא בחי העולמים אלא בחי
העולמים והבן זה מאד

ורע

והאמן כל הכופר בשביעיה
כופר במדה זו ונטול חיו
מן העולם מכאן הבין סוד רעובר על
השביעה שאין לו שורש וקיום ועמידה
בצד העולם כי כל שבעת ימי בראשית
נסתלקו ממנו וכופרו בשביעה לא נשתייר
לוקיום במקום העולם וכופר בשביעה
נעקר בשביעיות ואין לו מקום בעולם
לעמוד ולהשען ואין לו חיים ומזון וקיום
בצד שום ענין לכך וישבע בחי
העולם והבן זה מאד ומקום הזה
אנו שואבים החיים תמיד כאומרו כי
עמך מקור חיים כי עזבו מקור מים חיים
את ידוד ובמקום הזה אנו שואלין
בראש השנה זכרינו לחיים שהוא מקום
הזכרון ואומר כתבינו בספר החיים
כלומר בספר שלו שזו היא מלכות
כאמרו כל הכתוב לחיים בירושלים
וזו היא הספיכה הנקראת יוצר בראשית
שזו היא המדרג המצויירת כל הצורות
כולן במדת המלכות וזהו סוד ואין
צור כאלדינו והגני רומז לך ושמתן
בנקרת הצור בחורב ונקרת הצור הוא
סוד מלכות ולפיכך וראית את אחי
אמנם לא השימו בצור עצמו וזהו
סוד רגני עומד לפניך שם על הרצון
בחורב והכית בצור בדבר הנקרא צור
ובכח

זהו סוד ותבוא ותטמא את ארצי ונחלתי
 שמתם לחועה כי את קדש יד' וד' טמא *
 ולפיכך רצו אדם הראשון להשרמש
 במקדש עי' טו מאה רחיינו רעה * וכן רצו
 אנשי חור הפלגה ולפיכך גלו ובכ' אשר
 בנו בני האדם אש' כטו בניו דאדם קדמאה
 וחטאת' דומה להטא אביהם ורצו להפריד
 בין פלג אלודים מלא מים לבאר מים
 חיים המתלאות מן הפלג הזה * ורצו
 למלאות הבאר מן המים הזירונים * מי
 המים המארים * ורצו להשתמש בו *
 וזהו שאמר הפסוק לעשו כוונים למלאכת
 השמים * ומן אז הדלנו לקטר לכלאכר
 השמים חסרנו כל * וזהו עיקר עץ בזמן
 מלכי ישראל גם בזמן מנשה היו מפרידן
 את השפע מן הפלג והיו רוצים להשתמש
 על ידי טומאה * וזהו שאמר הכתוב אל
 ירא בפלגות נהר נחלי דבש וחמאה * מי
 שהוא רואה בפלגות אינו רואה נחלי דבש
 וחמאה * אברהם אבינו ע"ה היו בידו כל
 כחות הטומאה והטהרה המהרה מבפנים
 והטומא' מבחוץ ומסר כחות הטהרה ליצחק
 שנ' וי' כרך את אברהם ככל ויתן אברהם
 את כל אשר לו ליצחק * וכחות הטימאה
 החיצונות * מסר אותם לבני הפלגשים *
 וז' שה' ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם סתת * וישלחם מעל יצחק בנו
 בעודו חי קדמה אל ארץ קדם' הנה הבין
 אברהם אבינו ע"ה המרכבור טהורים
 מבפני' ליצחק בן שיה והטמאות מבחוץ
 לבני הפלגשים וזהו שאמ' בשלמה המלך
 ע"ה ותרב חכמת שלמה סכל הנשרת
 בני קדם שבני קדם היו בני הפלגשים
 שמסר להם אברהם סתת שהוא שם
 הטומאה וכמו שאמרו חז"ל ובדרך זה היו
 עוברין עץ' בזמן שהיה בית המקדש קיים
 עושים ומשתמשים בשמות של טומאה *
 ודור הפלגה רצו להכין להיות המלכ' ור'ת
 כסא לכחות הטומאה * כענין עין' הרעת

יד

טוב ורע ואמר ונעשה לנו שם שם משמר
 כחטא אדם הראשון ולפי' אמר השם ית'
 נפלגה הארץ ועתה לא יבצר מהם וגומרי
 ולפיכך קרא עבר בנו פלג כי מימי נפלגה
 הארץ הם רצו להפריד מקור מים חיים
 הנקרא פלג אלודים מלא מים * ולפיכך
 נפלגו מהם אנשי דמים ומרמה לא יחצו
 ימיהם הרי לך מבואר ענין הפלג' והמרה
 הזאת נקרא בתורה **טוב** לפי שהוא
 השע לספור המאור * והיא סוד
 קוצו של ויו התחונן וזהו יור' שהוא סוד
 מלכות סמוכה לה וס' בראשית ברא יד' *
 בית רבתי בית אל בית אלודים' בית יהוד *
וידע כי כל אור הנבר' במעש' בראשית
 במרה הזאת החומה וזהו האור
 הנשפע מן הפלא' רת כענין ויאמר א'דים
 יהי אור * וכתיב וירא אלודים את האור כי
 טוב ויבדל אלודים * גנוז לצדיקים * גנוז
 באמת במלכות אור זרוע לצדיק * צדיק
 וצדק מתחברים באור זרוע * וכתיב וימנע
 מרשעים אורים שהרי האור הזור' אינו
 מאיר אלא במלכות בלבד * וכל
 החיצונות שהם חוץ למלכות אינם רואים
 ואינם נהנים מה האור * לפי שהם
 גנוזה במלכות * והמלכות נגנה לישראל
 ברבד * ואין לאומות העולם חלק בה *
 לפיכך וירא אלודים את האור כי טוב *
 ויבדל אלודים בין האור ובין החשך *
 האור לישראל והחשך לאומות העולם *
 וכן הוא אומר כי הנה החשך יבסר ארץ *
 ועירפל לאמים * ועליך יורה יד' וד' וכבוד
 בן קדש לחול בין אור לחושך בין ישראל
 לעמים בין יום הטוביו לשש' ימי
 המעש' * וכשתבין סוד כי סדר
 הבדל' או תיראה כי קודש אור וישראל
 ויום השביעי ענין אחד * וזו תבין וירא
 אלודים את האור כי טוב וגומר *
 והנה כיום חשני שהוא סוד ההבדל'ת
 שעירי צדק **ה א 5 ז לא**

הסולם ממטה למעלה * עלה מן חמלכ' *
עד הכתר נמצאו אברהם ויצחק * נקראו
זרועו עולם אבל יעקב שהוא קו האמצעי
עלה ונצחה כרא' ונמצאו כל ע'ם מתאחזו'
בו ע' אברהם ויצחק שהם כ' זרועו נמצאו
יעקב עולה עד הכתר וז'ם אז תתענג על
י' והכמתוך על במותי ארץ' והאכלתיך
נחלת יעקב אביך * זהו חיי עולם הבא מן
הבינה נחלת יעקב ולא נחלת אברה' ויצח'
וז'ם ג' ספיר' והם כתר חכמה בינה זהו
והאכלתיך נחלתו יעקב אביך * שזהו חיי
עולם הבא מן הבינה ולמעלה ואין לאה
דרך במקום הזה * וזהו סוד ז' קא מק' פ'
סגול' והסוד כי יעקב בחר לו י' יה' טמ' ש'
הוא סוד הסגולה * לפי ישראל לסגולה'
פקח עיניך וראה נפלאו' ז'ס י' בדר ינחט
ואין עמ' א' נכר * כלום כי השירי העליוני'
הנקראים אל נכר * אין להם עלייה למקו'
יעקב * שחוא מן הזרועות ולמעלה וזהו
שמשך לו * ירכיביו על במותי ארץ' *
הבין נפלאו' נמצ' יעקב מייחך כל הספיר'
מלמט למעלה ומשפיע מלמעלה למטה
ממטרו למעלה ויחול' והנה סולם מוצב
אוצה וראשו מגיע השמים והנה מלאכי
אדום עולים ויורדי' בו * והנה י' נצב עליו
ויאמר אני י' וגו' * מלמעלה למטה וישב'
יעקב בכקר ויקח את האבן אשר שם
מראשותיו וישם אותה מצבה ויצוק שמן
על ראשו ז'ם כשמן הטוב היורד על הזקן
אחריו שיורד ע' מרותיו בטל חרימין שיורד
על הריו ציון כי שם צוה י' את הכרב חיי'
עד העולם וכבר ידע' הסוד שאמר יורד על
הררי ציון ואו' יעקב אחר כי השפיע הכר' *
השמן והמוכה כמקום הזה הוא ע' ע'ם
מקדם עד בית א' * ז' ש עשר אעשרנו לך *
ומה שקרא יעקב למקו' הזה בית א' בפרש'
הוא ע' ע'ם י' לפעמי' בית ארדו הוא על סוד
כ' תיקונין שעשו אברהם ויצחק למלכות
וכשהוא מזכיר בית אל * הוא סוד התיקון

שעשה אברה' לשכנ' שמצד הימין שנקר'
א' ולפי' קראה על שמו ב' לה' א' סוד' וישב
על כסא החמים * ויקרא שם בשם י' אל
עולם * וכשקרא אותה בית א' הו' הוא קורא
אותה על שם התיקון שעש' ליוצחק שהוא
פדת אד'ם כסוד הגבורה והנצח' ד' ושמו ב'
שמות שקרא יעקב למקו' הזה בית א' בית
אלדים * אל תשכח כי צורך גדול הוא לך *
כבר כתבתי לך למעלה מן המדה שנקרא'
על שם הדבר שמתמלאות ממנה על שם
כי שמי בכר' בו והרי זה ממא' * והמדה
הזאת ברתחברה ע' הצניעות המערבות
בגור' נקראו שתי' ד' ר' וסוד' מלכות
נקרא' ד' * שהיא בית דרה לה' * והוא
דרה בינינו בענין רהשוכן * אחד בתוך
טומא' ינתנת משבני בתוך הבן זה מאוד
הח' שהיא ב' * היא מיתה הבל' המקוף
כל הספיר' ואת כל המערכו ונקר' ס' חרות
מלשון סוד' סח' רונה שירקת אברה' א' ע'ה
מערת הסכפלה לעלות משם למעלה *
מן הזרועות עד מקום הכתר * וזהו סוד
ד' * מאות שקל כסף עובר לסוחר * * * * *
המקום הזה להכניס משם לע'ה כי הוא
הפתח העומד לזרוע' עולם ומשם נכנסין
לחיי הע' * ז'ם עובר לסו' ח' וסוד ד'
וסוחר' פקח עיניך וראה כמה היא מעלת
שדרו' הסכפלה' שהיא בית שער לערן
העליון להכנס למקו' הבינה שכור ואתה
דע לך * וסו' האמני' האה' סוד' וילקחת
את ב' אבני' השהם ופתחת עליה' שמו בני
ישרא' * והפ' כי הוכ' להבנס למלכו' זוכה
לחיי הע' * והזוכ' לדר' זוכה לס' חרות זהו
שאו'ם כל ישרא' יש להם חלק לע'ה זהו
צדק צדק תרחף * למען תחיה וגו' * ז'ם ב'
אבני' וסוד ד' ר' וסוד' ר' * והסוד הוא נקרא
מזבח העולה * והנני רוסו על
דרך מזבח העולה
זוכין ישראל לעלות לעלייה והוא
סוד עליית שער בית קדש הקדשים
ז'ם

נמשך עד למטה עד מעין השׁ כינה שהיא
 בתחתונים * שנאמר השמים כסאי
 והארץ הדים רגלי * והיה השם אחד
 והעולם אחד * וכל הדברים על סדר
 המערכת האמיתית * עד שכא ארכ
 הראשון קלקל כל הצינורות ונתפדרר
 החכילה על ידו * עד שכא אברהם
 אע״ה ראה קילקול הסדרים * והכין
 וידע היאך נסתלקת * השכינה על
 החטא שחט אדם הראשון התחיל אברהם
 לכרד הצינורות * מצד הימין ותיקן
 הסדר מצד ימין של בור׳ עולם ית להאציל
 ולהשפיעם * בשכינה מן כתר עליון עד
 המלכות וזם ויעקב משם הורה מקדם
 לבית אל * מקדם שהוא סוד כתר עליון
 עד בית אל שהוא סוד מלכות * והוא סוד
 ביתו של אל * וכל מסעו של אברהם
 אע״ה הוא להקין השכינה מצד הימין לפי
 שאדם הראשון קלקל מצד השמאל *
 ולפיכך יוסע אברהם הלוך ונסוע הנגבה *
 וכתוב מצפון הפתח היתה לפיכך התחיל
 אברהם לתקן הצינורות המקולקלי להביא
 השפע מצד הימין כדאומר שמאלו תחת
 לראשו וימינו תחבקנו * וכשראה השם
 ית מעשיו של אברהם אבינו עליו השלום
 אושר שכ לימינו ועשה ימינו של אברהם
 כסא למיכה העליונה * ונסמאת
 מלכות נשפעת על ידי אברהם מצד תיקון
 הימין * באמרו ויעקב משם הורה
 מקדם לבית אל * כא יצחק נגדו בצפון
 הפרצות לרוח צפון שהיא מקום הפחד
 כדי שלא יהא לבחור הטומאה מקום
 ליוכנס * שהיה אדם הראשון פרצו
 וזרוו אחד יצחק כלומר כמי שמפחד מן
 האויב והצורך * עד שעמד יעקב אע״ה
 נגדו כל הפרצות שבצד צפון * מפני
 כחות הטומא כעניין הנגה מטתו של שלם *
 ששים גברות כסוכי לה מבורי ישראל *
 וכבר ידענו כי יצחק הוא סוד הגבורה

והפחד קודם שגולדו יעקב ועשו * הבין
 יצחק ששים גבורים לצד צפון ויצחק מן
 ששים שנה בלדת אותם * וכשכא יצחק
 ותקן בנבורים אזי כתיב כולם אחוהי * חרב
 מלומדי מלהם איש חרבו על ירימו מפחד
 וכל ילות מפחד יצחק משם * ופרד יצחק
 אברהם המשיך להתחיל הצינורות מן
 הימין * יצחק נדד כל הפרצות שבצד
 שמאל מפני פחד הטומאה כא יעקב וכונה
 בניינים לפניו מן החומה שעשה יצחק *
 נמצא אברהם ויצחק שומרים מן הצדדין
 ויעקב באמצע * אזי קבע יעקב לשכינה
 מקום נאמרו ויצא יעקב מבאר שבע *
 ויפגע במקום והנה סולם מוצב ארצו
 והגרה יי נצב עליו ויאמר אני יי גלדי
 אברהם אביך וארדי יצחק * ויקין יעקב
 משנתו ויאמר מה נורא המקום הזה און
 זה כי אם בית אלדים אלדים מפי *
 וישכם יעקב בבקר ויקח ארז הארז אשר
 טם בראשיתו ויקרא את טם המקל ההוא
 בית אל והאבן הזאת אשר שמתו מצבה
 יהי בית אלדים וכל אשר תתן לי עשר
 אעשרנו לך * הרי יעקב שלטתו שלמה
 תיקן לשכינה מקו קבע לה כמותה ואזם
 שימשך כל עשר ספירות * ותיקן
 הצינורות על הסדר ביהוד שלם * ומה
 שהתחיל אברהם זקינו מקדם לבית אל *
 אומר שהוא יסדר כל עשר ספירות ויעשה
 סדר לתקן כל הקלקולים עד שסת אחד
 מלכות שהיא העשירית והיא בירת אל
 בכ״ה עליון שהוא קד״ם והאבן אשר
 שמתו מצבה יהיה בית אלדים וכל אשר
 תתן לי עשר אעשרנו לך עשר ספירות
 המסודרות * הרי תיקן יעקב השב״ט
 וסדרה עד הכ״ה ביהוד עשר ספירות
 מסודרות מה שלם ויכל אברהם ויצחק
 אבינו עליו השלום לעשות כי אברהם
 ויצחק עליו עדי הכתרים ולא עוד * ויעקב
 אלהו עד הכ״ה בסוד קו האמצע בסדר
 הסולם

חתורה ונתאחרו תפארת עם מלכות כיום
 חתונתו וקודם מתן תורה שהוא הפסח
 וביום השמיני עצרת לוי אלריך בסמות
 שהוא אחר מתן תורה עצרת תהיה לכם
 הרי שלו ושלטו הכל שלטו ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם וכבר אמרו משה למרדך
 שהייתה לו בת יחיד והשיאה וחזר המרדך
 לרוח עמרם כך ועשו לי מקדש ושכנתי
 בתוכם מאחר שנתן להם השם ית'
 שמיני חג עצרת שהיא בת שבע בא לרוח
 עמרם והרי שבינו של פסח גם כן שלטו
 כשהוא מתאחד עם מלכות שהיא מדה
 הנתונה לנו ושומר זה העיקר הגדול
 והמצא כח המועדים והתנים כמדה הוא
 גדול אמנם יש לנו לעירך ענין גדול
 על מה שאמרו כי שמיני חג עצרת הוא
 דגל בפני עצמו באמת הפסח הוא רגל
 אברהם ישבעו רגל יצחק טוב רגל יעקב
 שמיני חג עצרת רגל בפני עצמו וזוהו רגל
 ד' והוא של דוד וז' סגן דוד ושומר
 זה עיקר הגדול והמדה הזאת נקרא
הפלה והיא מסתתרת לפני יי'
 רדודי כדי להבעיר כל
 מיני חוחים וקמחונים ולסקל האבנים
 ולתקן המסילה לישראל וזה סוד אלדים
 אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט כי
 הנה איביך יהמין וזה סוד תחת אהבת
 ישטנוני ואנני תפלה אוי להם לבריות
 מעלבונה של תורה והגני רמז לך
 למה נקרא תפ לרוח כלומר שאין לרוח
 ולא מאור ולא קיום ושפחה מעצמה לא
 עץ שפע רתפארת ומסיניק היאכל הפל
 פכלי מלח ובאילו אינו דבר בפני
 עצמה אלא היא תפל אצל היסוד שהיא
 המלת הכזרת ברית ולפיכך מלכות ברת
 דוד היא ברית מלח נכמו שהמלח טעם
 לכל המאכלות כך יסוד טעם לכל כחות
 המלכות וכל פעמיות ומעלותיה וכל
 עניניה חסד צורך התפלה ומעלתה
 כמשך

כי הוא סוד יהוד אמתי כשומר עצם
 אמיתתה תפל אצל התפארת כרמיו תור'
 שבכתב ותורה שבעה בדמיון מאור
 הלבנה מן החמה ולפיכך נקראת
 הפלה עבודה עובד אדמתה ישבע להם
 שמתכ' מלכ' ל' לים' ד ובכל אדם המתפלל
 הוא מעיד על עצמו שיש לו אדון שהוא
 מפרנסו ומכבדו ואין לו צד קיום אלא
 עץ האדון וזהו סוד התפלה היאכל
 תפל מכלי מלח וכל מי שאינו מתפלל
 הרי כופר בעיקר כמו שאין לו אדון
 ואין לו צורך לשאול כלו מאלהות וזשה
 זאית' השלכתי אחרי גיד' וזה סוד
 קבלת עול מלכות שמים כלומר שעושר
 עצמו תפל והשם ית' הוא עיקר
 וע' נ דרוצה לקבל עליו עול מלכו שמים
 יטול ידיו ויניח תפלין ויקר' ק' ש ויתפלל
 וזו היא עול מלכות שמים שרימה נמצא
 למד כמה הוא גדול כח התפלה או כמה
 הוא כח עונש המכבלה וסודך התפלה
 שאדם עושר למטה מעורר המרכבות
 העליונות ופותח כמרה צינור' מן הב' תר'
 וכאות על מלכות ומתברר עץ התפלה
 וזשה אשרי המתברך בארץ מתברך בארץ
 אמן כלומר קודם לכן מתברכת
 מדת המלכות וכשהיא מתברכת משפעת
 כח הברכה על המתפלל זהו סוד
 והכיאותים אל הר קדשי ושמתים בבית
 הפלתי וסודות עמוקים נגזרים כמקום
 הזרח באמנם מניין שהקדוש ברוך הוא
 מתפלל והכל רמז לזוכים להשיג
 ואחר שעמדנו כאילו הענינים המופלאים
 דע כי המדה הזאת נקרא **בית אל**
 והטעם לפי שהוא בית
 של אל והגנו אומר לך דע כשנברא
 העולם נשחכלו כל המערכות העליונות
 והחתונות וזדווגו בשביעי כל המערכות
 עד מקבל ומשפע אז נעשה כל העולם
 אחד לאדון אחד ותפארת למעלה

ובן חסדו הוא ונעשה לנו שם ועל זה קרא שמו בכל וזו היא חכמת בני קדם ובלעם הרע שר היה בקי בחכמה זו מן אדם ונחני בלק מלך מואב מדרי קדם ודע כי יש הפל בין הררי קדם ובין מראש הררי קדם כיתרון האור מן החושך ועוד השיג בזה בגזרת השם יתברך והמדה הזאת נקראת **ספר החיים** המדה המקבלת רחמים מן הכינה שהיא מדה שמינית לה ונקראת הכינה חיים וכשהמדה סתמלאת מאותה חיים ונקראת ספר ונקרא עין החיי בלוסר הארץ המקבלת שפע החיים מן הכינה עי אר חל שהוא יסוד ועל זה נאם תוציא הארץ נפש חיה למינר ואמר רזל זר נפשו של משיח ובשבני ארס סטהרין עצמן ומקיימן המצות הנשבעין מן הכינה שהיא עצם החי ואי זכר למלאות המדה הזאת חיים ומדבקים בה ועל זה נאמר ואתם הרבקים בוי אלדיכם חיים כולכם היום זה סוד הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב כלומר וזחיים באין למרה זאת עי צדוק הנקל טוב לפי נקרא ספר החיים כלום עי הצדוקי הסופרים את התורה ומאצילים אליה טוב מן כינר וטעם זה כטעם כל הכתר לחיי בירושלים והנה הצדוקים סתבבים עין החיים בעין הרעת ומתאחרים ואז הם נכתבים בספר חיים ושמוד עיקר זה מאוד זס גמלות טוב ולא רע כל ימי חיה בעוד שהחיים נשפעים לה עי הטוב זלס וכניהו בן איש חי רב פעלים מקבצלא עניין נפלא גדול רמז מה מסוק זהו ספר החיי הפתוח ברה שהצדוקים נמורים נכתבם ונתתם קמש בו שג כל הכתוב לחיים בירושלים והמדה הזאת נקראת **שמיני** עזרת ויהיני פותח לפניך שערם גדולים פקח עיניך והט אונך ותראה נעשלות מושגות במורגשו כחל כפסה

ששת ימים תאכל מצו וכי השביעי עזר לוי אלדיך אמרו כי שביעי שר פסח הוא עזרת אבל הוא לוי ורא לישראל ובתג הסכות אמר וביום השמיני עזרת חתיה לכס אמר כי ביום שמיני עזרת היא שדנו שמש ועתה הרבונן כי השביעי עזרת וביום שלו הוא כי הוא הצדק יסוד עולם והוא שביעי והוא סכלל השע איספקלריאות העליונות המאורות ובתג הסכ ורז אומר כי השמיני עזרת שלנו וזו היא מלכות שהיא שכינה השרויה בישראל והיא בל שבע שהיא שמינית שמש הרי עזרת של פסח שלו ועזרת של סכות שלנו ודע כי עזרת שלו שביעי שלנו כיון קודם שנתנה תורה נתאחדה למעלה ולמטה אחר מתן התורה שמיני חג עזרת שלנו ושמוד עיקר זה מאוד ותמצא כי לשון עזר הוא לשון מלכות שג זה יעצור בעמי ודע כי עזרת של פסח ושל סכות שניהם מתאחד עי השב זכור ושמוד זכור לוי ושמוד בלילה לפיכך שבת אין להבן זוג וכנסת ישראל היא בת זוג וסוד חג שבועות שמתאחדים במתן תורה עזרת עליונה עם התחתונה כלופרי יד עם מלכות פקח עיניך וראה סוד הטעמים שבתבוי שבתורה כי כל תיברר שיש לרז שני טעמים על יד הפסוק הוא סוד חיבוד שני דברים כאחד וכתבם וביום המבוכים בהקדיכם מנה לנו כשבועותיכם בכאן הבל שפורש שלו ושלנו מתאחד כאחד שנאמר ביום חתונתו וביום שמחת לבו זה בניין בית המקדש ביום חתונתו זה מתן תורה ובדרך זה ותאמר כי אתך נשוב לעמך והאחת עיקר והשניה טפלה וכן וחקן רחל וליאה ותאמר לו ובדרך זה כל מקום שהמצא חיבה מתהלקר לשני טעמים על דרך זה וכן זה כי בתג השבועות נתנה התורה

זאת אשר דבר להם אביהם ויטעו אותם
ויספון להניח ברכה אל תוך בתיך והנני
דומה לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה
זאת והוא סוד גדול מסודו האמונה יסוד
זה נקרא סלכות נקרא זאת נקרא זאת
לפי שכל נגד המלך כבודו מא ועד תלן
זאת נחלה עבדו וי וצדקתם מאתי נאם יי
את יי אלקי תורא זאת עולת חודש
בחדשו ויהדא ויש אותה וזכה למלכו
והאת ליהודה ויאמר והוד מכריו זאת
ה'תה לי כי פקודיך נוצרתי לפי הצדיקים
הם נדקו במרר זאת לכך נקרא זאת
התורה אשר שם משה וכל כהן גדול
שצריך לפני ולפנים ביום הכפורים אינו
נכנס אלא על על מרה זאת והסוד בזאת
זכא ארזן אל הקדש שאם אינה נכנסת
עמו לא יפיק כלום מכל צרכיו ולא
יראה בני המלך ות אלא על מרה זאת
ה' ש כי אם כל אתיהלל המתהלל
והסוד הגדול אנה הולך הדרך היפה בנשים
אנה פנה הדרך ונבקשו עמך כלום אם
אנו רוצים לכקש פני השם יחברך לא
פכל להשיגו אלא עמך והיה כל מבקש
יי יצא אל אהל מועד ונודעתי לך שם
ועשולי מקדש ושכנתי בתוכם מי
זאת הנשקפה כמו שחר על זאת יתפלל
כל חסיד אליך לעת מצא לעת מצא
משם והנה המדה הזאת קראו חכמים
הסקובלים בכל מקום חכמה אחרונה
והטעם לפי שהמחשבה הדבוקה בכל תר
על זון הוא סוד אור יוד של שם נקרא
חכמה וזכאת חכמה אין כל בריה כעולם
יכולה לדעת איזה מקומה כש שישגיגור
על זה נאמר החכמה מאין תמצא מאין
משם מן המקום שנקרא אין ואותה חכמה
נקראת עצם המחשבת והיא תחילת
האצילות ועליו אמר עמוק עמוק מי
ימצאנו ולפיכך אמר תהו אמר לאבי
היא וים אמר אין עמדי אברן ומת אמר

באזני שמענו שמוע לעדים הבין דרכה
והוא ידע את מקומו ארלם בוודאי הבין
דרכה והוא ידע את מקומו ועליו נאמר
מאוד עמקו מלשכורו ונחויב ועמוק
עמוק מי ימצאנו ועל אותה המדה אין כל
בריה יכולה לעמוד ועלית נאמר טבלת
חכמה של מעלה התורה אמר הצניעות
וההשקות הנשפעות ממנה כהניעם
דרך רצינונורו עד המלכות או היא
מתמלאת ממנה כסוד כי מלארץ הארץ
דעת יי כמים לים מכסים ואז אותה
השפע הבא אליה מן החכמה העיונורו
ומתמלאת הימנו נקרא גם היא על שמו
הכמה וקורא לה חכמה אחרונה וזה
הכמה שנאמר בו וכלב כל חכם לב
נתתי חכמה וזהו החכמה שנתנה לשמה
אבל חכמה ראשונה אין כל אדם שבעולם
שיכול לעמוד עליו ועליו אמר
שלם כל זה נסותי חכמי אמרתי אחכמי
והיא רחוק ממני אלא כך אמר שלמה
אעפי שנסמרה לי חכמה אחרונה במחנה
השתדלתי להבנם אולי אשיג אל חכמה
עליונה וראיתי כל השכילי וכל הצניעות
סומרות לפני ואין להבנם לחכמה
עליונה לפי שאינה נסמרת לשום בריה
ועלית נאמר ארלם הבין דרכה והוא ידע
ארץ מקומו נמצא לו למד שלא השיג
שלמה אלא בחכמה אחרונה זה סוד
וישב על כסא יי מלך ועזב ותרב חכמת
שלמה מכל חכמת בני קדם ושכל חכמה
מצרים וכבר ידעת שאמרתי לך שמצרים
שניה לארץ ישראל ובני קדם גרו לה
הייתה חכמתם שקבלוה כבוד הפלגה
בענין ויהי בנספס מקדם והם אמרו
נעשה לנו שם ויאת עד היכן הגיע
חכמתם שכאותה מקום נלו כלי בית
המקדש והמבין זה יבין הצלם שעשת
בבוכר נאצר וזהו לכל האומר להשתחו
לפניו ועליו נאמר ופקדתי על כל בבכר
וב

השם לשערי ירושלים • בודאי מאת יי' •
מאותן מתיחת הנאחזות מכהרץ במרכבה
אשר צוית לא יבאו בקהל לך • ולפיכך
נקרא המדה הזאת עץ הדעת טוב ורע •
ושמור עיקר זה לפי ששניהם מתאחזים
בה כהל' הגה נחתי לפניכם את החיים
ואת הטוב את המות ואת הרע • כרנה
וקלה והכל על ישראל איזה דבר שירצו
היו ממשכים המדה הוא אם טוב אם רע •
הכל על ידיהם • כתיב ישמח אביך ואמך
וכת' לך כסל' הנהג אמונ' שעי' שלהת
אסכס ולפיכך המצא כביר' מילה טוב
ווע נאחזים והערלה מקפת את המוב •
היסרת הערלה הופיע ויתגלה הטוב ועץ
הדעת טוב ורע • שמור עיקר זה מאד
והנה אדם הראשון נצטווה שיסתמש
לבו במלכו' על הטוב ונשתם' על הרע •
והבנים צלם בהיכל • את מקדש יי' טמא
נסתלק' שכניה ונתפרדה החילה ונתקללה
האדם' וסיסן והטאית' מנעו הטוב מכם'
מנעו הטוב כוודאי ונמצ' הרע רבך בארץ'
ונמצא קלה • משתלחת באדמה ולפיכך
אפילו המהשכה כטמאה כשהכהן נכנס
ביוס המהפנים לקדש הקדשים • ולפיכך
אל יבא בכל עת אל הקדש • כל יש עתים
לטוב ויש עתים לרעה • וכתיב בזאת יבא
אהרן אל הקדש זאת ירושלי' זאת התורה
וזאת הברכה זאת נהלת עכבי' • וצדקתם
ולפיכך נענשו הזקנים ויחזו את האלדים
ויאכלו וישתו • וכתיב כגנו אהרן ויקריבו
לפני יי' אש זרה ללמדך • ולשמך • מאש
זרה • ט' דבר בעוד שהערלה דבוק בטוב
הטוב מסתור ונעלם • ולפיכך כי תבא
ונשעמם כל עין מאכל וערלת את ערלתו
את פרוו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
יאכל את פרוו שלש קליפות שד ערלת
הם ונקרא רעה הולה • והרביעי' ממוצעות
ולפיכך וכשנה החמשי' היא סוד המלכות
היא סוד הא' אחרונה הכל' מהור' • ומור'

לאכול ארץ פרוו להוסיף לכם רבואתו
שהכל טוב ואין כורע • הרי לך מבואר
קצת נפלאות בענין עץ הדעלות טוב ורע
ומסנו תבנם בכמה חרדים והמדה הזאת
נקראת בשור השורים •

כלה

וסוד כלה כשתרחק ממנה
הרעה והיסרו כל הקליפות
והיא שלים כמלוכה אין בה פגם ולא יחס
כל בה' • שהרי היא מן המדה שהיא
יסוד הכל • ופוקד ארז וזבל ויבאו
לה מיני שפע ואצילות וברכות טראש
הכתר הנקראת כלה מלשון כל' שיש בה
שפע ואצילות וברכה וחיים וחס גן עוול
אחותי כלה כלומר שלא יכנסו בה כחות
הטמאה' וזה היא מתקדשת ומתקשטת
כל מיני הכשימים הבאין אליה תשע
אספקריאור • כתיב יכהן פאר וכלר' **נעול**
העדה כליה כשהחתן יכהן פאר ממש'
אזי היא ככלה העדה כליה' לפיכך שיש
אשיש כ'ה' • לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שממה' החמונן
סוד באתי לגני אחותי כלה' לגני ממש'
ולפיכך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך
אלהיד' • ואם חס ושלום טמאה בעצמות
אזי מתגרשת ממקומה וחרב לוי' מלארץ
דס השם יתברך יצילנו מעונש זה' והכני
רוזם כשהקליפה יוצאות לחוץ • והכל
פתייהת בחיפה ואין זה אדם כבית'
אז כל מיני הערלות הקליפות מכוהרץ •
וכתיב ופרשרו כנפוך על אפיתך כי גואל
אתה' וסימן גואלה הנהלת לו ויובל יצא
עובל היא שגרה החמישים • שנתפרד כל
מיני השפע וההמשכות הנאים ליסוד
עולם הנקרא כל' • וכשמתהיר עם
המלך ורו' שהיא סוד הא' אחרונה אזי
נקרא כל' • וזהו אהרן יי' שמו וחרבו
שמענה ואתה דע לך • והמדה הזאת
נקראת **זאת** • וזאת הברכה אשר
כך **זאת** • משה איש האלדי'

על אדום חרב * חרב ליי מלאה דם מי
זה בא מאדום חמוץ בנודים מדוע אדום
ללבושיך * הרי לך מבואר סודו מופלאים
בענין תחומי ארץ ישראל וכולן עתודים
להתבער * ואז כי ירחיבי ארדך את
גבולך וגו' הרחיבי מקום אהלך * ואז
והיה יי למלך על כל הארץ * וסמקום
זה הבין סוד שני שעליו ביום הכיפורים
ונשאה השעיר עליו את כל עונותם אל
ארץ גזירה וגו' ושלה את השעיר במדבר
והיה לכם פאת נגב ממדבר צין על אדום *
ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי ואשים
את הריו שמה ואת נחלתו לתנו מדבר *
הנה לך הסוד מה שאתהול השם והכרך
מדקדק עם הצדיקים כח ט השערה לפי
ששעיר חולק גבול עם המדבר הנקרא
צדקולפי יעקב ועשו נולדו כאחד ולפיכך
כתיב אתם עובדים בגבול אחיכ בני עשו
היושבים בשעיר * ויראו מבם ונשמרתם
מאוד אל תתגרו בס כיירושה נתתי לעשו
את הר שעי * והטעם השם יתבר' הניחם
לדרות בהם את ישראל ולדקדק עמהם
כחוט השערה וסביביו נשערה מאד *
ואלה הגוים אשר הניח יי לגב' בהם את
ישראל * אבל בסוף הכל יועלו מושיעים
כבר ציון לשפוט את הר עשו * והיתה
לוי המלוכה * אם תנביה כנשר * ואם בין
בוכבים שים קנין משם אוריך נאום יי *
היי ביארנוך עוקרים גדולים בענין ים
סוף ובענין סופה שמו אותם כי בכשר
מקומות הם נגזרים כחורר * וסימן על כן
יאמר בספר מלחמות יי את והב בספר
ואת הנחלים ארנון * ופי' בפסוק זה כי
ביום סוף הירח מלחמות יי ונחלתו ארנון
סוד השוחפות * עינת ארנונא * בהט
ארנון * יודיע סוד זה וידע סוד מעבר
ארנון והטעם הגדולים שעשו בהם *
וארנון הוא סוד מקום מצריות שבין מואב
ובין ישראל * בתיב כי ארנון גבול מואב

בין מואב ובין האמורי * וישראל ירשו
את האמורי תיב וישב ישראל בארץ
האמורי * לפיכך ואת הנחלים ארנון
כלומר המלחמה שנלחם מלכות בים
סוף נקרא בשם זה * וסעברת
ארנון נקרא ארנון אצל האמורי ונלחמה
בעבור ישראל בכל המקום הראוי לפי
השם שלה הראוי לה ים סוף אצל
המצרים * ארנון אצל אמורים * וסכאן
תכנס לסוף כשושנת בין החוחים *
וסוד זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיר
וסביבותיה ארצות * וסוד ששים גבורים
סביב לה מלם אחוזי חרב * וסכודך זה
הבין כמה נסתרות מן התורה והמורה
הזאת נקרא **עין** הדעת כלומר
העין שהוא **כסא** לדעת
ושואבת ברא חיים ושפע ומשלחה מן
הדע' שהוא תפאר כמו שאור הלכך שואב'
מאור מן החמה * ואחזי יפסקו הצניעות
לבא לה מן הדעת אף אותם החזי זמני
הטומאת ועילה סביבותה ואת' סביבים
וסלגים מתאזנים בה ואז הצלם עומד
בהיכל והוזהמא מוטלת * וזהו כי יבא צד
ואיב בשעיר ירושלם * כי ראתה גוי' באו
מקדשה אשר צוית לא יבאו בקהל לך וגו'
לפי עין הדעת טוב ורע * בעוד שהוא
מושל מן הדעת מושכת על צדק שנקרא
טוב * אמרו לצדק כי טוב * אז הלבנה
במילואה והמקדש בטהרה * ועין הדעת
טוב * גמלתו טוב ולא רע כל ימי חיה
כלומר בעוד הספירות מושכות מעולם
החיים על הספירות המתדבקת במלכות
גמלתיה טוב ולא רע * כלימי חיי ואז ו
יפסקו צניעות הדעת מלבא לל' לכות או
מסתלק מרת הטוב יובא הרע וזהו הסוד
גם בלא דעת נפש לא טוב * לפי שזה
נאחו בוח כשישעיו הבזיה המסואה
והערלות והוזהמא אזי הצדק מתאסף כי
ספני הרע נאסף הצדק' כי יודיע סוד

מצרי לארץ ישר' כנן וירוד בארץ מצרים
 לפיכך תנן ידוד יחב' האותות והמופתים
 באותו שר הגדול שר מצרי כדי שלא יאמרו
 יש שר גדול במחם שאין חסם יחב' יכול
 לו' לפיכך הך הכפחוד וירעשו הספול'
 לפיכך אמרה התורה למען הזכור את יום
 צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך כדי
 שנתירה בטוחים שאין שר ומושל בכל
 האומות שאין הקדוש ברוך הוא יוכל לו
 וכתוב בכל אלדי מצרים אעשה שפטים
 לפיכך ה' ית בעצמו עשה שפטים בכל
 אלדי מצרים שאין שום שר ומושל שיכול
 דולא האשם כלבד' ולפיכך ועברתי בארץ
 מצרים אני ולא מלאך וככל אלדי מצרים
 אעשה שפטים אני ולא שליח לפיכך
 המכה בכבודות' והמכה במזל טלה שהוא
 ראש יב' מזלות' והמכה בניסן שהוא
 ראש יב' חדשים וכתוב שמור את חודש
 האביב פ' אב יב' והנה מצרים שהמציא
 הסטוד לארץ ישראל דפו אחרי ישראל'
 עד שהגיעו לוב סוף וכשהגיעו לאתרה
 מקום מקלה אותה מרה הנקראת ים סוף
 שהוא מדי ים הנקרא סוף המדריגה בעשר
 ספירות והסוד ושתי ארץ גבולך מיס סוף
 עד ים פלשתיים פקח עינך וראה לפיכך
 נקרא המדה הזאת ס' פה כתיב ה' בס' פה
 ובסערה דרכו מדי גדול רמז ספ' ה' הוא
 סוף עשר ספירות וסימן סוף ומסך לר'
 סערה מק' הבדיל התחומין וסימן ומכינוי
 בשערה מאוד' ועין י' את איבסן השערה
 אשר בשערה ישופני' והלך בסערו תימן'
 ולפיכך בס' פה ובסערה דרכו' וז' ה' ל'
 הקב'ה סדרק עס הצדיקים כחוט השערה
 לפי שסביב הצדיקים הוא סוד השערה
 וסימן ידו אותות בעקב עשו' והוא שער
 דורא מקום פירוד החומין' ולא יזכרו
 עוד את זכניהם לשעירים' לפי כשמת
 ס' פה עוברת' בודקת בכל מקום שהוא
 פוציא שער קדקד' שער מתהלך באשמו

ובכשהיא מוצאת רשעים' מבערת אותם
 מן העולם' והסוד בעבור סופה ואין רשע
 צדיק יסוד עולם כי הגה י' באש יבא'
 ובס' פה מרכבותיו' להשיב בחימה אפו
 ונעירתו כחליו אש' ולפיכך הסצא ביציאת
 מצרים דפנו מצרים את ישראל עד היום
 סוף וביס סוף נעשה להם הגם' שהוא
 מקום הגמים' ושם נפרע מן המצרים
 ונעשה הגם לישראל' ימינד י' נאדרי
 בכח' ימינד י' הרעץ אויב' ימינו
 משקעתם ומצלת אהכס' והטעם מפני
 שנקרא ס' פה מפני שיש לה פנים ואחור
 בסדה אחת' כפפנים רהמים' מבחוץ
 פורענות' וכן עתיד להיות בארס בשערת
 הנאילה שהבא לבקר השער מצבותיה
 שזוהו אדום שהוא שער' משום ואילך
 יגלח קדקד שער למעלה כ' ולא יאמר
 להם כלום כמחם לכטה יפקוד י' על צבא
 המרוס במרו ועל מלכי האדמה באדמה כ'
 פני זה בא מאדום וגו' ואז כתיב הרחיבי
 מקום אהלך' ויגלח י' בתער
 השכירה' וכתיב אך אלדים ימחץ אויביו'
 קדקד שער מתהלך באשמו' וכשלא
 ישאר שער בשער אז ועלו מושיעים בהר
 ציון לשפט את הר עשו אז והיתה ליי'
 המלוכה' ואז והיה י' למך על כל הארץ
 ז'ם פלחם ליי' בעמלק' פני זה בא מאדום'
 וכמו שהיתה מלהמה מצרי' שהוא מצרית
 לארץ ישראל' כך עתידה להיות מלהמת
 שער מצרית לארץ ישראל' כתיב והיה
 לבס פאת נגב ממדבר ציון ע' אדו' ז'ם
 וידו אוחות בעקב עשו' ולפיכך בימי צאתך
 מארץ מצרים אראנו נפלאות' ואז יגלה
 קדקד שער וישונו עמלו בראשו' ועל
 קדקדו חסדו יד לפי' אום כנאולה אחרונה
 כי הנה י' באש יבא' ובס' פה מרכבותיו
 להשיב בחימה אפו ונערתו כלהבי אש'
 ומסך ליה כי באש י' נשפט וברבו ארץ
 כל כשר' וזהו כי רוחה בשמים הרחיבה
 שער צדק ג א 3 ז על

סנו וכתוב יעקב איש תם וישב אהלים
ומתרגמין נבר שלם לפיכך הנה סתרו
של שלמה ואתמאר באברהם כתוב
ותיה תמים מתרגום והיה שלים התהלך
לפני כתיב ביה על ידי הליכה ולא על ידי
ישיבה שלא ישב על כסא יד' ו'

אכל יעקב כתיב איש תם וישב אהלים
על ידי ישיבה שישב יעקב על כסא יד' ו'
וסימן ישראל אשר בך אתפאר כתפארת
אדם לשבת בית ולפיכך כתיב ביה איש
תם וישב אהלים אהלים כדאי זאר
התורה אדם כי מות באהיל ולפיכך אמר
באברהם לא היה מסתו שלימה וכן ביצחק
זכרנו לברכה אבל יעקב שאמר חס
ושלום יש פסול במסתי כמו באברהם שיצא
ממנו ישמעאל וכגון יצחק שיצא ממנו
עשו ענו בולם ואמרו שמע ישראל
יד' וד' אלדינו יד' אחד נמצא מסתו
שלימה לפיכך בשער פטירתו נרמק בו
לנמי וזהו ויאסף רגלו אל המטת ויגע
ויאסף אל עמו ובכל מקום בצדקים
אספה הוא מקום המטה הוא מקום הטהרה
ולפיכך אמר אל שמה האסף אל עמך

וכתיב בכני יעקב ראספו ואנידה לכם
ויאספו כל ישראל אל רועור כאיש אחד
חברים וזהו שהתיר כל ישראל ברגל
ולפיכך כל מקום שתמצא בתורה אספה
בצדקים הוא ענין אספתם למטה שהיא
מקום הטהרה כי הוץ למטה זו הכל
מקומות של טומאה לצדדין לפיכך כי
היה בך איש אשר לא היה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה ולא יבא אל
הוד המחנה וכתיב וישלחו סן המחנה
כל ציוע וכל זב וכמרים כתיב חסד
שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר האסף
פקת עיניך וראת נפלאות ובעמק כתיב
ואספתו מרעו והסדר הגדול כי סמנו
הרעה נאסף הצדק אספו לי חסדי
ואנשי החסד נאספו והספן סוד זה יודע

סוד ויאסף רגלו אל המטה וגו' לפיכך
צריך כל אדם להזהר בשעת מותו שלא
ישאר כלום מאבריו לחוץ למטה זו כי כל
הנשאר ממנו חוץ למטה זו עליו נאמר
לא יאסף ולא יקבר חייט השדרה ולעוף
השמים נתתיך לאברהם לפני ששביסרת
המטה הזאת כל מיני משחי ופורעניות
והנשאר מאבריו של אדם לחוץ ממטה זו
מת בצער גדול והחומר שאמרנו הנה
מסתו של שלמה ששים גבורים סביב לה
מגבורי ישראל כלם אחוה הרב מלומדי
מלחמ' איש חרבו על ירכי מפחד כליות

כלומר מפחד נהגם שדמה ללילה
לפיכך כתיב ביעקב ויאסף רגלו אל המטה
לכך צריך כל אדם לתקן עצמו אספה
שאלמלא זה היה בצער גדול והחמוק
עיקרים גדולים שפתחוך במקום הרה
ומשם תראה כמה סודות נפלאות כמו
שאמרנו אין בין גן עדן לגנהם אלא כהמש
השעה וסימן וסביבו נשערה מאד

והמדה הזאת נקרא ים סוף

ולפיכך נקרא
לקבל את בני ולהצילם מיד אויבי הלא
אמרתי לך כי סביב המטה תהיו סרבים
וסלונ' והנה ארץ מצרים היא ארץ שנייה
לא ולפי נקרא מצרים כלום לשון מצרים
הסמוכה לנחלה כי המצר הוא מפסיק
בתחומין והנה הכתוב סכרו והברון
שבע שנים נבנתה וגו' שתוכר יהיו שבע
שנים נבנתה בת' שבע היא וצוען מצרים
סמוכה לה והו' שאמרו ארץ מצרים שנייה
לארץ ישראל כי שר של מצרים שני
הוא במרכב וירכב אותו במרכבת המטה
אשר לו ולפיכך הוצרך הס' ותבר לעשות
האותות והמופתיים בארץ מצרים לפי
שהוא שר עליון על כל השמים שנייה
כפיס

ושרי במגדלות כנגדלות אזו היא בעיניו
כמוצא' שול' הגל רוכז פסוק הזה' ואחו
טמא ישראל את המקדש והתיכל ומכניסין
בה את כחות הטומאה אז במדה הנקראת
שד' מכניסין כבאותו מקום בזות הטומא'
הנקראת שדום מטקט שיד צהר'ס' ישלע
אהלים השודדים' אוי' לאות' שעה אזי היא
טומא' המקדש לא האמינו מלכי ארץ וכל
יושבי תבל כי יבא צר ויאזיב בשערי'
ירושלים' כי לא יוסף יבא כך ערל וטמא'
וגם הגילולים ורוח הטומאה אעביר מן
הארץ' התבונן רוח הטומאה והשדים
נקראים רוחות כמו שאמ' בתניג' ובכסדר
מקום' וחסד הלא כי קרו'ום ארד' כשוד
משד' יבא' יפוך דבר כשנפסקה ניקת יד'
משד' אזי היא שודדה' ולפיכך נקראת
אספקלריא שאינה מאירה אפי' מעצמה
אלא מן השפע הבא אליה מן הצטרות'
והנה בשעה שנתמלאת נקרא שד' יוש'
כה לכל העולם דיו' ואחו' יפסקו' הציגויות
אזי שוד נמצא' ולפיכך נקראת אספקלרי'
שאינה מאירה מעצמה אליה' עי' את' יוד'
כשנקר' שד' ויהנה כל הנביאים לא נכנסו
בתוכה אלא הגיעו עד בית השער' והיא
היא' הפרוב' שעד' הגיעו הנביאים ואחר'
צבאות'ת' כמראה הנבואה' ולפיכך אין
הדברים מתבררין להן' לפי שהוא מחיצה
עומדת לפניה' וס' מראות הצובא' אשר
צבאו פר' אזהל מוע' וע'ונ' שמעונא דברי
אם' יהיה נביא' ארד' כמרא' אליו' אחרוד'
בחלום ארכ' בני' אבל כשר'עה נכנסו בתוכ'
והשיג הוד' אספקלרי' מצותצה' שהיה נכ'
לפנים מאספקלריא שאינה מצוהצחת מה
כתוב באברהם וירא' אליו' ארד' באילוני'
ממרא' והוא יושב פתח האהל' יחס' היום
וכנסו כתוב ויקרא אל משה' וידבר' ארד'
אליו' מהאל' מעד' לאמר' ולפיכך נבואות
משה נבדלת סכל הנביא' כי כל הנביא'
רואים מפתח האזהל' ומה רואה' פתח'

האהל' זהו שאמ' שמעו נא דברי' אם יהיה
נביא' ארד' כמראה אליו' אחרוד' בחלום
ארד' בוירא' כן עכדי מש' בכל בית' נאמן'
הוא וכבר ידעת כי ביתו של הפארת' שד'
והוא אהל מועד' לפיכך אמר הכתו' למשה
וירא' אל אברהם' אל יצחק' ואל יעקב' כאל
שד' ושמי יד' דו' לא נודעת' להם כלו' ראו
שמי יד' דו' מתוך אל שד' ומתוך אספקלרי'
שאינה מצוהצחת' לפיכך לא נודעת' להם
בתכלית הבאור' שלא השיגו אמת' לא
אחר הפיות' והסוד העמודים עם הזאנים'
והמכין סוד זה מה שביארנו במדת שד'
יבין סוד החקר' אלה' המצא' אם עד שד'
הכלית המצא' ז'ס' ואירא' אל אברהם' ושמי
יד' דו' כ' פקח עיניך ותראה נפלאות אם
תזכה תראה' והמדה הזאת נקראת
מטה והטעם הנה מפתח של שלמ' ה'
ששים ובורים סביב לה מנברוי ישראל' לפי
שסביבותיה כל מינו סקטרגוס ומשחיתים
שבעולם וכפר' מיני משחית' ופועננות'
סביבותיה וס' כשושנה בין החוחים זארת'
ירושלים בתוך הגנים שמפתח ארץ' ונמצות'
ואחו' נוסה קצת האמצע' כלו' מעין החיים
בתוך הגן הריו' הערין שלה נאחז' בחוחים
ומתקרעין' אבל בשעה שישאל הגונים
ושלמים ועושים זכתי שלם' כהוגן אזי
מתקיים הפסוק ונתתי שלום בארץ' וזו היה
מטתו של שלמה שליפה ודא' **ודע**

כי המטה הזאת היא ירושת יעקב
אכי' עה' לגמרי מכל לפי שהיה כבוד שלם
שג' בני' בבורי ישראל' לפי' ירש יעקב את
המטה הזאת ולא ירשה אברהם שהיה' בו
פניסת' ישמעאל ולא ירש' יצחק לפי שהיה'
בו פניסת' עשו שהחזיק' והברקנים סביבות'
המטה זה עם שאר' כחות הרוציגויות ושרי'
האסור' אבל יעקב שהוא שלם' והוא
באמצע ירש מטה' זו שג' בני' כמורי ישראל'
לפיכך חזרה לו מטרה' זו בתחלת כרייתו
של עולם' ולפיכך וישתחו ישראל על
ראש המטה מה טעם' כתיב' ויהי בשלם'

עול' המלאכי' ושאל' כל העולם ופסל' את
הנקרא' ראשית ונקראת' אלהים וכשתבין
זה תזכר להקיץ כל מה שד' זל כסל'ו
בראשית ששם אין ראשית' אלא חכמ' ה'
אין ראשית' אלא תורה אין ראשית' אלא
ישראל' ושאר כל הדברים שנקראו ראשית'
ותבין מה ששם' כי בזכור' ששה נברא
העולם שנ' ורא' ראשית' לו כי שם חלקת'
פחוקק ספון' והכל נגזז כנגזי התורה והכל
מבואר לפי שיש לו עינים לראור' כי מן
הנלות יכלסו בעלי עינים לנסרות' וסי'
תפוזו' וזה במשכו' כספי' וגו' וא"כ התכוונ'
כי בזמן שמת' מלכ' ות נקרא' אלהים הוא
בשעה שמת' מלכו' מתמלא' מן הנבר'
סוף דבר בכל מקום הוא נקרא' ע"ש הדבר'
שה' מתמלא' ממנו וסי' ע"ן הדעת טוב'
וע' ואתה ששור' העיקר' וזה הגדול לכל'
מקום התורה שהמדה הזאת נקראת' ע"ש
הדבר שמקבלת' ממנו ע"ש כי שמי בקרבנו'
לפי' כשישראל' טהורים וצדיקים מסלאת'
אות' אכפ' לר' שעליה שכולם הם צנור'
היון מצות' ואח' ישראל' נגשים מהן הדרך'
הישר והנטיא' ומטמאין עולם אזי היא
מתמלא' מאותן דברים החיצונים שהם
צורות העביר' ואז נקרא' חרב מלאה דם'
וכתי' מלאי' משפט' צדק ולין בר' ועתה'
פרצת' סוף דבר אינה רוקני' לעולם או
מלאי' משפט' או פרצת' חו' ששם אל'
פוי' שחרב' בות המקדש' אעפ"י כן שד'
מיתות בטלו דימיהם לא בטלו' מה טעם
או צדק או פרצת' ושגור' עיקר זה סמנו
חוכל להשיג כמה מה המקיים' פצוח'
ומטור' עולם' וזכור' ומזכור' את הדברים
ומדריכ' בדרך ישראל' או אותן העברים'
עבירה ומטמא' עולם וחוטא' ומחטאי' עדי'
וגיע' היכן פת' העת' שזמא' ופנס בכנסת'
ישראל' וזהו קעס' לאכיו בן כסול' ומימר'
ליולדתו' בן חכם ושמה' אבן כסול'
חזת' אמר' וכפ' שעושים שולחה' אסכס' וסוד'

כני חכם לכך ושמה' לכו' גם אזו וסוד' יש'
כסא לאם המלך' ושמו' עיקר זה מה שכת'
אם הנביא' שסחה' וסוד' ישמה' אכיד ואמך'
ותגד' יולדת' ונאחר' שביארנו לך העיקר'
האילו הגדולים דע' כי המל' הזאת נקרא' נ'
שד"ך והטעם לפי שסמנה יבא' השפע'
לכל הנמצאות שבעולם' והיא המפרנסת'
לכל הנבראות' ומסנה מקבלה' כל כרייה'
כה וקו' והעמידה' וחיים ופרנסה' לפי שה'
שע' לכל הספירות' ואין צד בענין בעולם'
לקבל' משאר' כל הספירות' כלום אלא על
ידיה והסוד' ונחר' יוצא' מעין' להשקות' את
הגן עד' הגן הוא מקום השפע' והאצילות'
והיניקה' ומשם ולמטה הוא עולם הפרוד'
כך ממלכות' ולמטה יתפרדו כל הנבראים'
לפי' מינה ויקבלו השפע' והכח' כל אחד ואחד'
מקבל' שמה' וקיום' ומסנה' איש לפי'
אכלו ולפי' מינו לפיכך נקרא' מדה זו שד'
שיש בה' די פרנסת' וחיים וקיום' ועמידת'
לכל הנמצאים שבעולם' ולא חסר כל בר'
והכל יונקים ממנה' והגן שאמ' בחגיגת'
בשם מי שאמ' לעולם די כלומר בכד' הוא'
יש די ותיקון' ועמידה' וקיום' לכל הנמצאים'
לכל אחד לפי עניינו' ויא' המכ' ה' שהנביא'
מתנבאים' על תיקון' וישראל' עושים רצונו'
של מקום אז יבואו כל הצניור' מלמעלה'
אלוה' במילוי' שלם' והכריכות' נשפעת'
בושראל' תהלל' ומשם ואיך הכריכות'
נמשכות' לשאר' כל הנבראים הנמצאות'
שבעולם' איש לפי מינו' והדמיון' ענין השד'
שהתינוק' יונק סמנו' ואח' חוסאים'
ומכעיסים' אזי הצניורות' נפסקו' מלמעלה'
ואין ברכה' נמצאת' בנבראים' והסוד' אחת'
לנו קטן' ושד' אין לה מה נעש' לאחותנו'
ביום שידובר' בה' אם חוזרת' נבנה' עליה'
טיה' כפי' מלוכ' העליון' ואם דלת' היא'
דלת' היא נצוה' עליה לוח' ארז' ולא עץ ארז'
אני חוסה' ושד' כמגדלות' אני עוה' כסצו'
וקו'

עוד ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אהרן יהיה לכולם והבין זה מאד והטעם לפי שהכתוב שכתב ה' לנכנס ישראל ונתן אותם מלכי יהודה ושופרים אותם בקדש הקדשים ועל ישראל שקבלו התורה והלוחות והכניסום בארץ נרקשו ט' ספירות בעשייתם בסוד הרוחות הנהגוהו בארץ שעשו ישראל ולפיכך על ישראל נתאחדו כל הספירות ואמלא לא קבלו תורה מלמטה אין לפני יהוד מלמעלה לפי שמקומה של שכניה היה בארץ ההי' והוא שאמר בבר עיקר שכני' בתחתונים היתה ואם אין עוד קו האמצעי מתפשט למטה לבא עד מקום השכינה אין שם עוד ייחוד כלל כי בתיות השכינה שלא במקומה למטה אין שם ייחוד אמיתי והנה בשנברא העולם היה קו ההפאית למעלה מושך שפע למטה למקו' השכיני' ואז היו השמים והארץ נאחזים והוא סוד ויכלו השמים והארץ וכל צבאם' מלשון חתן וכלה ותרומם ואשתכללו כלומר ה' התחתונים נעשו מרכבה לעליונים ונבנים' אלו אם אלו' ומתחברים יחד אז אלו עם אלו' ואז ה' יתברך אחד בעולם בשרם' וכשבא אדם הראשון וקלקל הצנורות' נסתלקה השכינה ונתפרדה התבילה ונמצא חורבות העולם עד שבאו ישראל וקבלו התורה שבכתב' וז' ס' האמצעי והמשיכה למטה ותקנו ארץ דוגמא לשכינה ונמצאת על ישראל יד' וד' אחד' ושמו אחד והוא סוד יד' וד' וכתוב פי כעמך ישראל גוי אחד בארץ והוא סוד מה תעשה למשך הגדול כביכול על ישראל נעשה יד' וד' אחד' והסוד' חתי הלווחות הנהגות בארץ' והמבין סוד זה יבין כמה השמעת דין ארץ' יראה ושקטה זכרתי השמים כסאי והארץ' היום רגלי' וכתוב מקום רגלי אבנך' והמבין הדברים

העוקרים הגדולים שרמזו יבין טעם ב שמך נקרא על עירך ועל עמך' וכד הקרא לי איש ורא תקרא לי עוד בעלי וגומר' והסוד ואירשתך לי בצדק וגומר וסוד כי יד' וד' אלהיך בקרבך וד' סוד לא אבא בקרבך' בקרבך ממש וסוד בקרבך קדוש לא אבא בעיר' ובה שאמ' לא אבא בירושלים שיל מעלה עד שאבא בירושל' שליטה והמבין זה יבין סוד גזיל' הארון והסוד והשימותי ארץ מקדשיכם ומה שאח' זר אעפ' שהן שומטין בקדושתן הן עומדים לפני פל' שהארץ' והברית ארץ כל הארץ' והלוחות שם נתיים והוא סוד ארון כל הברית ארון כל הארץ' הבל רמז' ומבאר לפי שהתנ' בו השם יתב' דעת' והמדה הזאת נקראת לפעמים :
אלהים והנני רומז המדה השמינית נכתבת יד' וד' ונקראת אלהים שהוא סוד גבורת יד' וד' והוא המושכת הדינין למטה וממנה נאצלת מדת הגבור' הנקראת בכל מקום אלהים והמבין סוד אר'ים יבין סוד בראשית ברא אלהים איזה ראשית אמר בעניין נאמר אלהים צבאות ומן הגבורה נאצלת מדת הדין ליד' וד' אלהים צבאו' וכשישחכללו כל הספירות העליונות מצד החסד ויריקו על העשירות נקרא יד' וד' וכשישתכלו מדת הדין והגבורה ויריקו בס' נקרא גם הוא אלהים ומלשון כי שמי בקרבני' ועניינים הללו עמוקים עוד מהם תכנס לסוד שאמר תורה' בראשית ברא אלהים כי מרת בראשית כולל כל מיני ראשית כל אחד לפי עניינו ומלח אלהים גם היא כוללת שבפסוק בראשית כל שם אלהים תורה בראשית ברא אלהים ומז' לפי להתפשטות בג' מהכמה כי משם מתחיל שם אלהים בעולם הדין ורומז בג' ראשית לו' ספירות רומז' לבריאות העולם

דמטרי גאל יחסי המזג והמדרג הזאת
לפעמים נקרא את :

אחרית

המפירור וסיפון וראית ארץ אחריו והמבין
שעם זה יבין והיה באחרית הימים נכון
יהיה זה בור ידוד כראש הרחם
והבין הנגד גדולה לבסוף כתיב כי מציון
הצא תורה וזהו עיקר הגאולה והתחלת
לוישראל ולפי שהשכינה תמיד עם
ישראל בארץ ובחוצה לארץ כתיב
השוכן אתם בתוך טומאתם והיו
שאמר רבי שמעון בן יוחי הביבין ישראל
שכל מקום שגלו נלה שכינה עמהם
גלו למצרים שכינה עמהם גלו למל
שכינה עמהם והמבין סוד גלות
מצרים יבין סוד ועברתי בארץ מצרים
ולא אסר וירדתי מלך אסור כרהטים
וברה סיני אמר למשה וירד ידוד בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא ואחר כך יעבור
ידוד על פני ויקרא ולפי שהשכינה
עם ישראל ואם הם צדיקים הרי הוא
אם הכנים שמתה וברזיב ישם אבך
והגל יולדתך ואם הם ושלום ישראל
חוטאים בעם לאביו ובן כסיל תונת אמו
וכתיב בן חכם ישמה אב ובן כסיל ובן
וכבר רמזו משל לתינוק ששלכלך
הנגדים אמר המלך חבא פניקו ותקנת
הצואה והסוד ובפשעיתם שולחך
אמנם ולפי שבגטת ישראל סובלך
הליכוד שעושין ישראל מה כתיב בתור
בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה ב
באחרית הימים ולפיכך ושבתה עד
ידוד אלהך :

והנני

פנתח לך שערי אורה
דע ילפי שנקרא המדה
הואת אחרית אנו עתידין לחזור לציון דר
ת שובה והנני רומז המדה הנקראת א
אחרית דבוקה בקו האמצעי על

ידי תקות הוט השני והכתוב כתיב
ואומר ויש תקוה לאחריתך נאום
ידוד ושבו בנים לגבולם על פי התקוה
הקשורה באחרית קשורה בישראל
ולפיכך ושבו בני לגבולם וכל תקוה לשון
קו וכך רמזו על ידי יסוד הפנימי
בכניינה של יתקאל וקו שלשים
באמה וקוה כתיב וכתוב כנבואת
האחרונות וקו ינטה על ירושלים
והמבין עיקרים גדולים יבין סוד חק ורח
בכל מקום ועל ידי התקוה נחזור עד קו
האמצעי וקו ינטה על ירושלים
והמדה הזאת נקרא לפעמים :

ארון הברית

היודע סוד זה יודע
סוד הלויות שמונה
בארון זהו סוד הנה ארון הברית ארון כל
הארץ זאת נקראת ארז ויסוד נקרא
ארון כל הארץ כדאי וכתיור רהלותות
בארון אזי שכינה שריוה בישראל נחלת
עולם ובכל מקום שהולכים הם נחלתו
של מקום ואינם יכולין להפטר ממנו
לעולם ואין שם גט כריתות זהו סוד איה
ספר כריתות אמנם אשר שלחתי
ואת וררי כתיב אח כך ואראה כי על כל
אודות אשר נאפה משוכה ישראל
שלחתי ואתן ספי כריתות אליה הם
ושלום זה היא מלכות ירכעם שאין לר
חורה וכן מלכות שומרון אבל יהודא
שהיא סוד כנסת ישראל והשכינה
שריה בירושלים וביהודה על ידי דוד
לפיכך אסר הפסוק זה ולא יראה כגדר
אותה יהודה ותלך ותזן גם היא
זהו סוד איזה ספר כריתות אמנם ויטור
ושמור העיקר הגדול מאוד ועל ייהודה
חזרו שומרון אבל לא תחזור למלכו לפי
שספר כריתות נתן לה השם על המלכות
וזהו סוד ועשית אותם לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה להם ולא
יהיו לשני גוים ולא יחצו לשני ממלכות
עד

גם היא המורה שהיא בעבור העבירה
וכיטול המצות ישתכרו הצנורות ויפקו
ההמשכות כי העבירות משכרות
הצנורות וכן הוא אומר לך רד כי
שחת עמך חבר הוא לאיש משחית
ושחת ארצה ובכיטול המצות יפקו
ההמשכות וכן הוא אומר על מה
אברה הארץ נתצה כמדבר על עובם את
תורתו וגומרי וכן הוא אומר צמאה נפשי
לאלה כמה לך בשרי ומטעם זה אמר
בתורתאם בחקותי תלכו ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ יבולה כלומר
כעשותכם המצות התקנו הצנורות
וחסכו הבריכו מאין סוף ונסאזו עליונים
ותחתונים מתכרכים שנאמר אשר ה
הסתברך בארץ יתברך בארץ אמר
ואם הם ושלום עברי תורה מה כתיב אם
בחקותי המאמו כולי אף אני אעשה
זאת לכם ונתתי שמיכם ככרול וארצכם
כנחושה ומטעם הזאת נקראת המדה
הזאת לפעמים אבשר כלומר כשנשתברו
החיות הצנורות ויפקו הריביות
והתמשכות והגני רומז ויקרא אלדים
ליבשה ארץ וכתוב וירא אלדים את בני
ישראל וידע אלדים הראייה היא סוד
הפקידה ולפעמים נקראת המדה הזאת
והוא בהיותם כל הצנורות
וההמשכות הולכת אליה
פרצה מעומק אין סוף והוא סוד כל
הנחלים הולכים אל הים אבל מכל מקום
והים אינו מלא לפי שהיא אפקלריא
שאנה מאירה וצריך מאור מצד היסוד
כמה שרימונו בפסוק ברוך ידוד מצינו
שוכן ירושלים והוא סוד ויקרא אלדים
ליבשה ארץ ולמקוה הים קרא ימים
והוא סוד מליו הלבנה ותוספת המים
בתוספת הלבנה וחסרונה כחסרון הלבנה
לפי שהחיות כנסו וישאל נשפעת

ונתמלאו וסתלהחית אזו כברכתה
יתברכו כל הנשרים עליונים ותחתונים
והמדה הזאת נקראת בתורה
חדש וסימן זאת עולת חודש בחדש
זאת עולת כדאי והשעם
שעירו ראשי חדשים ואמר בו לחטאת
לדוד והוא סוד פנימית הלבנה
ושלואה וסוד קמרון הלבנה על החמה
והטעם אין שני מלכים משפטין בכתר
אחד והגני רומז אלמלא ישלמשו
שניה בכתר אחד אין תולדה כעולם הזה
והוא טעם לכי ומעט את עצמך
והיודע טעם זה יודע סוד טעם נתלו
האורות ברביעי ובתחלה שני
המאורות הגדולים ולבסוף את המאור
הגדול לפשלת היום ואת המאור הקטן
וגומרי ולפיכך פעולת החמה והלבנה
במאמר השם בתחתונים והוא טעם
ויתן אותם אלדים ביקיע השמים להאיר
על הארץ ולמשול ביום ובלילה וסוד
כסגור תבואת שמש ומסגור גרם ירחים
ומטעם זה שבת לחמה וסעדים ללבנה
והסוד הגדול הודו לדוד כי טוב הודו
לאלדי האלדים הודו לאדוני הארונים
והוא סוד מדי חדש בחודש מדי שבת
בשבתו יבא כל בשר והיודע טעם
זה יודע סוד קידוש החדש על פי בית דין
הגדול ועל פי בית דין הקטן וסימן פרץ
זרח והעיקר והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבועים
וסוד שבועים שהוא ארבעים ותשעה
שערים וארבעים ותשעה ימים למתן
תורה וארבעים ותשעה שנים ליוכל ואז
גאולה תתנו לארץ גאולה תהיה לו וכוונת
יצא והמבין טעמים גדולים שרמונו
בכאן יבין סוד בין לובן רעליון לובן
התחתון יפה כלבנה ברהכחמה וסוד
עשה ירח לפועדים וסוד אגן הסדר
שעיר צוק ב ב ב 2 44

בזו ואין זו מתפרדת מזו ומי שקרא
מקרא בלא משגל ותלמוד דומה כמי שאין
לו אלוה ונגזן מפריד אלוק וידבר
אלדים אל משה ויאמר אליו ידוד
וזה הנקרא בכל מקום

עטרה וסימן בחורה והיינו עטרת
תפארת ביד ידוד בעטרת
שעטרה לו אמן ביום חתונתו והמבין לא
הקת האם על הנשים יבין סוד בעטרה
שעטרה לו אמן וזהו סוד היויוד ביום
חתונתו בודאי ולפעמים נקרא

צדק והסוד צדק תחתון וצדק עליון
צדק צדק ררדוף למען תחיה
וירשת את הארץ ולפי שהוא בר של
מטה והיא הצדקת המקום כתיב צדק
ילין בה ועתה מרצחים או האי
אני בצדק אחזק פניך כי הצדק תחתון
הוא נקרא אחזקים וכיודאי יש צדק עליון
שנקרא פנים ולא הגיע משה להשגת פניו
לפי שהוא סוד השגת הפנים העליונים

ירושלים והמדה הזאת נקראת
שציון ירושלים הם
סוד יסוד ומלכות עיה
חד היא ציון ואין ישיבה בעזרה אלא
למלכות ביה דוד בלבד והכתוב מכיז
ואומר ברוך ידוד מציון שאכן ירושלים לפי
שהוא שער השמים והמדה הזאת נקרא
נשר לפי שבהיותה מיוחדת לישרף
והם צדקים וישרים אוהבי
עליון או המדה הזאת שהיא חלקם
מתחשת בחוש הלבנה ועליר כתוב
תתחדש כנשר נעורייבני ואם ה' ישראל
עכיר חורה חלפון חק הפרו ברית עולם
או הכרה הזאת נמרת ונערת ועליה
נשרין נקרא נשר בודאי ובכל מקום נקרא
המדה הזאת בת שבע והיא בת זוג
של דוד והטעם לפי שמספירת הלבנה
היא מושבת ויונקת ועל ידי ששרה הספי'
האמצעית וסימן כי ששת ימים עשה

ידוד את השמים ואת הארץ וכיום
השביעי שבת וינפס ואמרו בבראשית
רבה לפי שאין לה בת זוג אמרו לה כנסת
ישראל תהא בת זוגך וזהו סוד דוד ובת
שבע לפי זכה דוד לכליות ואמרו ראויה
הייתה בת שבע לדוד מששת ימי בראשית
אלא שאכלה פנה מששת בודאי והנה
המדה הזאת נקראת

ארץ המדה והטעם בהיות הייחוד
שלם האמתי ונמצא נשבר
בזכור ושמו בסוד איש אבין ואמו תיראו
ואת שבתותי תשמרו וכן הוא אומר
ויכל אלדים ביום השביעי ותרנפו ונתן
וחמד חמדת ימים איתו קראת ונחמד
העין להשכיל שכל טוב וכן ולפעמים נק'

הארץ הטובה כלומר בהיות המדה
נקראת טובה וכן הוא אומר ארץ
האור כי טוב ויבדל אלדים ונזכר כשהאור
בתוכה שהוא טוב ונקראת טוב גם ידוד
יתן הטוב וארצינו תתן ימורה וכן לשאל
ונתנו לרעך הטוב מסך ונקראת אורה
וכשאין האור שהוא טוב בתוכה נקראת
יושף ונקראת לילה וכהא ככה הבכרה
ברילה ולפעמים נקראת המדה הזאת

ארץ רחבה והטעם כשהיא יונקת
במילוי שלם מרחובות הנהר
שהיא סדרה שמינית עליה אזי היא
מתרחבת והולכת וסימן ורחבה ונסבר
למעלה וזהו סוד עומד צפוני ומשתחו'
רוחם עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות
ירושלים הרחבי מקום אהליך והתבונן
עיקר גדול שהספירה הזאת נקרא בכמה
מקומות על שם המדה שהיא יונקת מסנה
באותה שעה והכן זה מאד כי צורך גדול
הוא לך בכמה מקומות ולפעמים נקראת

ארץ יבשה כלומר כשישראל
מתרפין וידיה מן המצות
וסרות הטוב מסתלקת ממנה אז נמצאת
נס

ואין האהל פרוסה כסדר ^י לפיכך אין
השכינה שורה על דבר פנום ^י וזהו סוד
אהל כל יצען כצעננים וכל יסע יתירותיו
לנצח וכל חבליו כל יתקו נמצ' כל הגוים
מאה ברכות כאילו פורס אוהל ^י ותקעו על
מאה ארנים ^י ואז מתברך במאה ברכות
ולפי שמאה ברכות כנגד מאה ארדים
למאת ככר ^י וכולן נקובים נקב מפורש
נמצא מאה חלונות של אורח פתוחים
לנגד מאה ברכות ^י והידוע זה יודע סוד
תרום הוטר תר' ממאה ^י שאם אין מאה
אין תרי ממעשרות ^י

ואהר

שביאינו זה דע כי השער
חזה נקרא בכל מקום בתור'

אדני

והוא היכלו של יד' ויתברך ^י
ולפיכך נקרא בו רמזי כי נר

יד'וד כביתו תפיד והבן זה מאר ^י ולפי
שזו הספירה כנגד ארץ ^י סודה דבר האיש
אדוני הארץ כו' ^י ולפי שאדם הראשון
נרם ונסתלק ממנו למטה עד שבא נח
והחזירה שעה אחת ולא עוד אז נאמר נח
נח איש צדיק תמים היר' ברוכותיו אר'
האלדים התהלך וגומר ^י וזהו סוד שעליו
נקרא נח מלשון נחיה רוח אליריו על
אלו שע' ^י ויקרא שמו נח לאמר זה ינחמני
וגמר ^י ונח מצא חן בעיני יד'וד ^י ויבן
נח מזבח וירח יד'וד את ריח הניחוח ^י
ויאמר יד'וד אל לבו לא אוסיף וגומר ^י כל
זה נעשה אף על פי כן לא נתברכה עד
שבא אברהם וסיים להם סימן מקומות
של ברכות ^י ויבן שם מזבח יד'וד ^י

ויקרא בשם יד'וד ^י ואברהם אבינו עליו
השילוח חוקן עצמו ועשרה ימינו כסא
למיכה ושרה עליו המדה הזאת ^י
ולפיכך נאמר והיה ברכה ^י וכשנכנס
לארץ ^י וסיים מקומות לשכינה והתחיל
לקרא בשם יד'וד על שם הארץ ^י שהיא
חלקה ^י ועל זה אמרו אל והאי פנ' אל
מקדש השמים למען אד'ני ^י למען מי

שקראו ארון ^י וזהו אברהם אבינו עליו
השלום ^י וכשתבין עניינים הללו ^י
יפרחתו לפיכך כמרה שערו אורח ^י והדע
ותשכיל מן מוצא דבר ^י ותראה בו בכל
מקום שתמצ' בחורית שם יד'וד כתוב אד'ני
כי הוא סוד הספירה העשירית והיא
אספקלריא שאינה מאירה ^י והיא צדיקה
מאיר סמה שעליה לפיכך תמצא שאברהם
תיקן לה מקום כפי שחוקן דבר ^י אינם
לא נקבע ריח קבע כקרקע עד רגל
הרביעי ^י ועל אותה שעה אמרה זרת
מנחתו עדי עד כל פרה אשב כי איתיה
שהוא סוד כי שמך נק' על ערך ועל עמך
וחכן זה מאר ^י

ואהר

שביאינו לך זה הדבר דע

שהמדה הזאת נקרא
בשיר השירים ^י כלה והסוד
כתחן וכתן פאר ^י וככלה
תעדה כליה אתי מלכנון כלה והוא כתחן
יצא מחופתו ^י

ודע

וחבן כי המדה הזאת

תורה

שבעל פה לפי שהיא בת זוג
לתורה שבכתב ומטעם זר

נקרא אצל היודעים סוד הלבנה ^י ומטעם
שני עניינים הללו שיה לפי שאין ללבנת
מאור בעצמה אלא כן החמה ^י ואין
לתורה שבעל פה עיקר אלא מתורה
שבכתב לפיכך לא נתנה תורה שבעל פה
במיני לכתוב שלא לקבוע לה מקום אלא
על התורה שבכתב מפני סוד הנשיקה ^י
וזהו סוד טעם ישקני משקיות פיה והיא
נכתבה אחר כך נזירה ששא תשתבת תורה
מישראל מפני השמות ^י

והנני

רומז ראש וסוף ^י שכל
מקום דבר סוד תור' שבכתב

אמירה סוד תורה שבעל פה ^י זו היא
הנאמר בכל התורה כולה ^י ויהי יד'וד אל
משה לאמר ^י זו היא נאחזה בזוגו צדיקה
שערי צדק ^י כ א 2 1 כו

הברכות מתפשטות * ויוצאים לשנים
עשר הדמים של שנים עשר ספתיחות
שכל שבט ושבת * והוא סוד כל אלה
שכתי ישראל שנים עשר ואת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם * איש אשר
כברכתו בירך אותם * וכשכא משה רבינו
עליו השלום ויברך את ישראל הודיע כי
מפתח שהוא כולל כל המפתיחות הוא
סוד כיד שבט לוי * כמו שאמר וללוי
אמרתי ואורחך לאיש חסדיך * סוד
אורים ותומים הוא סוד כל השערים והנני
רום סוד אורח * ויעקב איש תם לפיכך
אמר בתורה דבר אל אהרן ולא בניו לאמר
בה כהנו את בני ישראל ושמו שמי על
בני ישראל ואני אברכם * ולפיכך אמר
הכתוב על בן לא יהיה ללוי חלק ונתתה
עם אחיו ידוד הוא נחלתו ושאר העיקר
הגדול הזה כי השם יתברך נחלתו
ואחר שהודיעך דבר זה כי
אחל סוד שיהיה סוד
השכלת שרש יעקב והוא חלקו ונתלתו
ירשוח לפניו לנחלה * ועל זה נאמר
ונתתיו משכני בתוככם והייתי לכם לאלים
וכתיב השוכן אתם בתוך סומאיתם
סומאיתם מש * אשרי העם שכבת לו
אשרי העם שידוד אליו *
והנה המדה הזאת יש לה מאד
פנייה ולכל פינה ופינה בית קבול * ומכל
פינה ופינה נובעת ספיינות ברכה לעולם
ומשם נק יצחק אבינו עליו השלום מאה
ברכות מינו שנתעשר * ועל זה נאמר
וידוע יצחק בשנה ההיא וימצא בשנת
ההיא מאה שערים מאה שערים מש *
ולפיכך זיכרנו דוד * ולפיכך זיכרנו
האיש גומר * ולפיכך נקראו בו
דלת שמים וסלמים לפי רוב ברכותיו *
ולו ק' שערים ששצא יצחק כשה שנתברך
זהם ק' שערים מעיינות סביב שערי צדק
ששם יוצא סוכה ושפע ואצילות לכל

הנבראים על ידי ישראל * ולפיכך השאצ
כאהל סוער מאה ארנים למאת הכיכר
כבר לארן * ואין לך ארץ ככולן שלש
היה בו בית קבול לעמוד וסוד העמודים
ידוע בתוך הווים וסימן הוא העמודים *
והסוד קו האמצעי ואלף יעקב ולפי שהוא
דרך שבו יתברך כל אחד ואחד מישראל
במאה מיני ברכות ומינו שפע ויצילות *
צריך כל אחד מישראל לברך ככל יום
מאה ברכות כלומר כל ברכה וברכה יש
לה ספיינות וספור ממנה שהיא נשפעת
ונמצאת * ואם הם שלום יחסר לאדם
אחד ממאה ברכות מכל יום הוא פגום את
כל החיות כולה * ונמצא מקלקל כל
הצנוחות וסימן נפש ד' הן ונשלה ישראל
לוי כהן * והסוד לבני לוי נתתו את כל
מעשר בני ישראל למעשר חלק עבודתם
ונמרו וכתיב אל הלויס הדברי ואמרת להם
כי תקחו את המעשר ונמרו ויהי מותם
סמנו חרמת ידוד מעשר מן המעשר *
נמצא ישראל נתתו ללוי עשרה מכל
קאה וחלוי נתתו לכהן אחד מכל עשר *
אם אין שאת לישראל * אין עשיה ללוי *
אם אין עשיה ללוי אין אחד לכהן *
ונתתה האבילות * ואין עוה מלי להיק
ברכה * וכדרך זה אם אין הנפש ספתיק
ברכות בכל יום * לא יגיע מן המעשר
עשיה לרוח * וכשאת הרוח מקבל עשיה
לא יגיע אחד לנשמה * והנה אכתוב
חייבים בכל יום לקשוד הנפש ברוח
והרוח בנשמה והנשמה דבקה בידוד
יתברך * והסוד והלית נפש ארונה ציריה
בצרו החיים את ידוד אורח * והוא סוד
כתיב נשתי את ידוד * וכתוב כל הנשמות
תהלל יה * ועל דרך זה אם אומרים כי
כל אדם שאין משלים בכל יום מאה ברכות
פגום צורתו ומקצין במפיות נפשו * ואין
לל על חסדו ואינו נכנס בשערי צדק *
לפי שהארנים לעמוד אינם סודיים
ואין

ואקשך לני גדול ונמיר ותיח ברכה
 מאי ותיח ברכה כלומר בך אני משרה
 השכלנה שהיא הבריכה ותיח הספירה
 העשירית שהיא מקבלת שפע מתשעה
 אספקלריאות המאורות ואף על פי
 שמסר לאברהם הבריכה לא מסר לו
 השער וכן ליוצק לפי שהיה כספסולת
 ישמעאל ועשו אכל יעקב שלא היה
 בו פסולת מסר לו השער כמו שביארנו
 ומת שאמר ייתברך לאברהם ונברכו בך
 כל משפחות הארבה הכל מבוואר כי
 שבעים משפחות נאחזות באברהם ויוצק
 מלשון הברוך והרכבה ואלמלא אברהם
 ויוצק אין לשבעי אומות אחיזה במרכבה
 וזהו סוד שבעים פרי התע

ואחר
 שידעת זה דע לי השער
 הנקרא צדק אף על פי
 שיש אברהם הספירה לא ירש ארץ
 השער עד שבא יעקב ועל השער הזה
 נאמר באברהם פי העיר סמורה צדק
 יקראו לרגליו וזהו סוד שער צדק
 כי מסמך שידע יעקב השער
 ונטל המפתח אין לשום
 בריאת בעולם לנגס לשם יתברך אלא
 על ידי יעקב וכן כלומר עד שירגוירו
 ויהיו סתולים וינטו תחת כנפי השכינת
 ובאות שער ונגסו כשע צדק ועל זה
 נקראים הערים האמתים גיור הצדק
 כלומר הגרים נכנסים להכלל ידוד יתברך
 על ידי שער צדק ושומר עקר זה לפי
 שיש אברהם ספירת צדק הנקראים כל
 הגרים על שמו גיור צדק וחסוד
 ונברכו בך נסרכו קמשי

ואחר
 שידעת זה צריכנו אנו להאיר
 נתיב לפניך בספירה ירד החצר
 הנקראת שער לדוד ונאמר שאין כל
 אדם ראוי לנגס דרך קביעות כשע זה
 אולם בראת ערצו לנגס ולצאת אבל
 לא ישאר חסוד דירת קבע בפנים אפילו

אברהם יצחק ויעקב וכל הנביאים לא זכו
 להשאר תמיד בפנים לא נכנסים ויוצאים
 ולא נשאר דירת קבע לפניכם מן השער
 הזה אלא משה רבינו עליו השלום לבדו
 ועל זה נאמר לך אמור להם שובו לכם
 לאהליכם ואתה פת עמוד עמדי וזהו
 שאמר כל הנביאים נסחלו באספקלריא
 שאינה מצוחצרת ומשרת נסתכל ב
 באספקלריא המצוחצרת והמעט לפי
 שנכנס לפניו מן השער הזה ונגנס
 ברשות וקבע שם דירתו והסוד לא יכול
 משרה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו
 הענן וכבוד ידוד מלא את המשכן
 וקרא ידוד יתברך ונגנס ברשות ועל
 זה נאמר ויקרא אל משה ויברך ידוד יאיו
 סאהל מועד וכתבי ואתה פת עמוד עמדי
 ומאחר שקבע דירתו שם לא פסק ועל זה
 נאמר ישקני כמשקות פיה זה זולפי
 שנכנס משה לפניו מן השער וקבע שם
 דירתו היר רואה תמיד באספקלריא
 המצוחצרת אבל שאר הנביאים שלא
 היו דירתם קבע לפניו מן השער לא לפי
 שעה הן מסתכלין חוץ לבית שער והיו
 רואין אחורי מתיצח העשימית והיא
 אספקלריא שאינה מצוחצרת זהו סוד
 שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם ונוסר
 לא בן עבדי משה בכל ביתי נאמן הלא
 בכל בירתי ממש שנכנס וקבע דירתו
 לפניו מן השער ונמצא נאמן בכל
 נבט הסלך שהם ההודים שנקראים בתו
 של מלך ככל ביתי נאמן הוא

ואחר
 שידעת זה דע כי המדה
 הנקראת שער צדק יעקב מסר כל זה
 הספירות שילה ביד בניו והשער הזה
 יש לו שלשה עשר גפתחות שנים עשר
 לשנים עשר הדרים וספתחות הנגוסות
 שהיא תשלוש שלש עשר עשר מסר אברהם
 ללוי וזהו סוד ברכת כהנים שששם
 הברכות

וילך שם ויחלם והנה סולם מוצב ארצת י
היה יורע מלמות ידוד יתברך ולא הירח
יורע באהה שער יכנס לוח הראוהו חסם
יתברך דרך הכניסה מגיין דכתיב ויחלום
והנה סולם מוצב ארצה וגומר והנה ידוד
נצב עליו ויאמר הנה ראח השער שיכנס
בו לסולם שכתבו בו והנה ידוד נצב עליו
ומה כתי' אחייו ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש ידוד במקום הזה וגומר וחש
השמים והנה זכה יעקב להשיג השער
שבו יכנס לחצרות ידוד יתברך ככתוב זה
השער לידוד צדיקים יבאו בו ומאחר
שהשיג זה השער זכה ליכנס לשנים עשר
גבוליו אלכסון שהם סוד עולם עליון
ותחתון והכל מתאחד בסוד שלשה עשר
מדות שהתורה נדרשת בהן וסוד שנים
עשר שבתים שהם שלשה עשר וסוד
שנים עשר חדשים שהם שלשה עשר
בסוד העיבור ז

ודע

כשבא יעקב והשיג מקום
השער עלה עץ רום הסולם
מה שלא זכור ולא השיגו אברהם ויצחק כי
אברהם ויצחק הגיעו עד מקום הכתמים
ח זה סוד מתחת זרועות עולם ולא עלו
יותר ואולם לא לא היה לזרעו של יעקב
קייאם בין האומות בין ישמעאל ועשו
ואותם הכתמים נקראין במתי ארץ
והסוד הגדול אלדי אברהם אלדי יצחק
אבל למעלה מהם אלדי יעקב קו
האמצעי העולה עד אהזיות הכתרי ואת
קומתך דמתה להמר אבל למעלה
ושדך לאשכולות וסוד ירכיבהו על
במותי ארץ ואתה על במתליתו תדרוך
מעונה אלדי קדם וכתחת זרועות עולם
ויגיש מפתן אויב ויאמר השמד וישכנן
ישראל בטח בך עין יעקב ולא עין
אברהם ויצחק לפי שאברהם ויצחק הם
זרועות והם מתחת לפי שבהם נאחזים
ישמעאל ועשו ושבעים כתיים אבל

יעקב שזכר להשיג השער ולעלות על
דרך הסולם ונאחו בקו האמצעי עד רום
מעלה עד אין סוף דרך הצואר לפיכך
באברהם ויצחק כתיב מצרים שא נא
עיניך ימה וצפונה ומזרחה וכן
ביצחק אבל ביעקב ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה והוא נחלה בלי מצרים
ולפי שאין שר סכל שרי האומות עולרר
לאותו מקום ועל זה נאמר כי יעקב בחר
לו לא בודאי ישראל לסגולתו וכתיב אז
רחתענג על ידוד בודאי ורחבתך על
במותי ארץ והאבלתך נחלת יעקב כבין
נחלת יעקב ולא נחלת אברהם ויצחק ז

ואחר שהודענוך אלו הכללים דע
כי סוד השער הזה שזכר
יעקב והשיג הוא הסוד הספירה
העשירי הנקראת

שבינה

וסופן וישכנן ישראל בטח
בך עין יעקב וכשהשיג
יעקב זה השער שהוא סוד השכננה
הנקראת צדק אז הכתוב מבריו ואמר
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה לך
ונגמרי כי יעקב בחר לזה ועד איה
מקום אבא עד המקום שנקרא צוואר אבא
בם אודה לך כי יעקב בחר לזה וזהו
סוד ואני בצדק אחזה פניך כלומר מאחר
שזכית למצא השער אזי אכנס לראות
פני המלך :

ואחר

שידעת זה דע כי זה השער
שבו נכנסים להשיג ולראות
פני המלך יתברך והוא סוד יתוד
בוראינו ויתברך והוא סוד הברכה שסמך
השם יתברך לאברהם לפי שכל מיני
השפע והאצילות הנמשכו מעדן העריון
שנקרא לתי דרך התפארת הנקרא נהר
כולן נכנסין בברכה העשירי שהיא סוד
מלכות ועל זה כתיב בארית אברהם
ויצחק וייתברך סוד לאברהם הברכה
הואת שיתברכו בו כל האומות וה שומר
מעשך

אזי להם לבינות פעלמן פמוק זה ידגל
זה נאמר מפני הרעה נאסף הצדק
וזוהו שאמר התורה זאת התורה אדם כי
ימות באוהל וגו' **ונחזור**
לכוונת פסוק זה השער
לירד צדיקים יבאו בו כלו'
צדיק אנו לבקש שע' שבו נכנסו לירד
יתברך מאחר שארבע מהיצות מקפופת
סביב להכללו :

ונאמר כאשר שכאו אברהם יצחק
ועקב תקנו כל המרכבוה
עלינו ותחתונות החיצונות בתוך
ההפנימית בפנים ונמצא אברהם יצחק
קשר המרכבוה החיצונה בתוך על ידי
ישמעאל ועשר ונקשר מרכבה הפנימית
על ידי יעקב וכשבא יעקב שלם בלי
שסך דופי מוקק שבעתים זקוקים על
ידי שרת ותונך ונתן ושם אברהם יצחק
יעקב הוא השביעי עליהם נאמר כסף
צורף מוקק שבעתים ונמצאת פטרו
שלימה לפיכך בחר בו השם שהוא קו
ראמצעי וכלל סהור ארץ הטהור ונתן
טהור על הטהור ואו מצא לו יד וד חלק
בנבראות וסי' כי יעקב בחר לו ישה ישראל
לסגולתו וזהו חלקו שיצא לו ככל
העולם וזהו סוד כי חלק יד דו עמו
יעקב הכל נחלתו ויגמר וסוד ויוצא אותו
החוצה וגו' ימצאו בארץ מדבר יד דו
סוד ינחנו וגו' ומאחר שבתר ביעקב
שהוא אמצעי בקו האמצעי נעשה יעקב
כסא שלם להשם יתבר' כי אברהם ויצחק
לא נקראו אלא כסאור האברים וסימן
אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב
ועל זה נאמר ארץ ירדו האמת וירדו
האמיד והסוד שנים עשר שכתים נגד
הסיוח יתברך והפסוק מכיוו וואמר
כל אלה שכמי וישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם יתברך אותם ואז

נעשה יעקב כסא שלם למרכבוה כלומר
כסא הנוף ולא כסא הארץ כי לא שרתה
שכינה לסטה עד שבא הרצל הרביעי
כלומר בסטורו אלא לפי שעה אפילו
בימי משה רבינו עליו השלום ועל זה
נאמר במשך היוכל הסה יעלו ברו' :
ואחר שידעת זה דע כי כמו שכתב
י' ביעקב משאר האומות

כך בחר בציון מן הארצות לשכון כ
בירושלים מן המקומות וכמו שנפל לכל
שר ושר חלק כדור הפלגה מן הגוים
והארצות כך עלה חלק י' יתברך מן
הגוים יעקב ומן הארצות ארץ ישראל וכן
המקומות ירושלים על זה נאמר כי
שכך נקרא על עירך ועל ימך וכמו
שיעקב באמצע האבור כך ירושלים
באמצע היישוב ועל זה נאמר זאת
ירושלים בתוך בל הגו' שמתיה וסביבותיה
ארצות נמצא סוד ארץ וחוצות סביב
ועל זה נאמר ארץ יד דו האמר ויהוד
האמיד נמצא לכו סוד ויוצא אור
החוצה שאין לאברהם שורש ומקום
אחיה נראה אלא בחיצוניות ובקליפור
הנקראות עולה לפיכך תחלת מילה
לאברהם סוד מילה וכשנעקב אברהם
ממקום נטיעתו חור הקדוש ברוך הוא
ושתלו במקום פנימית וסימן ואקא ארץ
אביכם מעבר הנהר וגו' ושמו העיקר
הגדול היה כי הוא סוד פנימי מהרדו תורה
ואחר שידעת זה דע כי יד דו יתב'
שם יד דו הגדול יתברך נקרא
ביעקב ומאחר שירש יעקב ירושת יד דו
יתברך הגדול הודיע יד דו ליעקב באיזה
שער יכנס בו כשיצטרך לכנס בהרדו
סה שאין כן ככל אמה ולשון ועל זה
נאמר מגיד הבריו ליעקב חוקיו ומשפט
לישראל לא עשה כן וגו' ומניין
שהשם יתברך הודיע ליעקב לבא לשע'
שבו יכנס להיכלותיו כתיב ופנע במקום
וילך

היין לכמה הכבוד והם הנקראים סוד
הקליפות * ובהם נאמרות סוד הערלה *
וכשכא אברהם אבינו עליו השלום
באורו הסוגי * שהיה בו נתן מקום אחיה
לכתרים שהיו מצד הימין על ידו ישמעאל
משל כרמיון החוט המחבר החיבור
הבגד * ועל זה נאמר ולישמעאל שמעתיך
וזרו סוד וידו בכל יד כל בני * ועל בני כל
אחיו ישכון * וכשכא יצחק באותו הסוג
שהיה בו נתן מקום אחיה לכתרים שהיו
מצד שמאל על ידו עשו * משל כרמיון
החוט שאמרנו לעיל * ועל זה נאמר ורון
לבן השייך שוכני בחגי הסלע * פרום
שכנו וגומר * נמצא לכד שישמעאל
ועשו הם סוד אחיה שבעים כתרים סביב
המרכבה * וכולן נקראו קליפות חיצונות
דגולה * ובמקרא נקראו חוצות שנאמר
על לא עשה ארץ וחוצות * והיו סוד
ויצא אותו החוצה * ולא תהיה אשת
חמת החוצה * וכשכא יעקב אבינו עליו
השלום עמד באמצע * אברהם בצד ימין
ויצחק בצד שמאל * ויעקב באמצע *
והסוד ויעקב איש חס יושב אוהלים
* נמצאו אברהם ויצחק תקנו כל המרכבה
* חיצונית ופנימית * תקנו הפנימית *
שמחאחו ביעקב כתפארת כקו האמצעי
לתקנו חיצונית * שהם שתאחזים שבעים
כתרים ביד יד יתב * על ידי ישמעאל ועשו
נמצא כשכא יעקב היה נקי סבלי סוג *
ולפיכך הוא באמצע * והיו סוד שאמר
שכא חס ושלוש יש פסול במסתי *
כאברהם שיצא מפנו ישמעאל * וכיצחק
שיצא מפנו עשו * פתחו כולם ואמרו
שמע ישראל וגומר * נמצא יעקב ובניו
נאחו * בקו האמצעי הנקר נקודה פנימית *
והכל פנימית * והה החיכל הפנימית הנקרא
קו האמצעי * הוא הנקרא שם יד יתב *
והוא באמצע * ושבעים כתרים מקיפין
אותו * והו שאמר בספר יצירה החיכל

הקרש מבין באמצע * והיו סוד ארץ
וחוצות שאמרנו לעיל * והיו מקום
הנקרא קו האמצעי * וצריכין אנו ליריע
באיה מקום וכאיה שער נבנסין לו *
ונאמר דע כי מאחר שנתחלקו
שבעים אומות לשבעי
כתרים כל אומה וארצה שלה לשר ידוע
ולא מצא השם ית' חלק ככולם לפי שהוא
מתור וכלם טמאים * וכתוב מתור עינים
מראות ברע * ועל זה נאמר והיו בנסמס
מקדם כודאי נסעו ונתפרדו מקדסו
של עולם * ולא היה לשם חלק ככל
הגויים ובכל הארצות לפי שכולם היו
טמאים * עד שכא יעקב שהוא מבין
בין אברהם ויצחק * הוא חלק ליד יד
יתברך * כי יד יתברך שוכן בחיכל
פנימי והשרים מקיפים כסאו * כרמיון
הפני והקליפות * וסוד הנדול הבולל את
הכל * טוב לחסות ביד יד מבטוח באדם
טוב לחסות ביד יד מבטוח בנדיבים כל
גוים סבבני וגומר * בשם יד יד כי אמילם
סבני וגם סבבני בשם יד יד כי אמילם
סבני כדבורים דועכו כאש קוצים בשם
יד יד כי אמילם * אמר שלשה פעמים
אמילם וארכיע פעמים סבבני *
והיו סוד ארבע חיצונות שראה יחזקאל *
ושראה אליהו * והרביעי דקה והגני
רפס הנרתוק הנקרא כסא החיצון *
נקרא אדם * והכסא הפנימי נקרא אורג
וסוד אלו ואלו כי תבאו אל הארץ וגומר
וערלתם ערדני * (לסן סוד ג'
פעמים ערדני) שלש שנים היו וגו'
והשנה הרביעית וגומר * יהיו לכם כל
פריוכו * ובשנה החמשית תאכלו את
פריוכו * וכשתזכו להכין מה שכתבנו
תשיג סוד ארץ וחוצות ותשיג טוב לחסות
ביד יד מבטוח בנדיבים * והסוד רמז על
דמות הכסא רמזת כשארד * והיו סוד
נגע צרעת כי תהיה באדם והחכא ה' הכהן
אין

שאלת

שבו חלך והשער שבו תיכנס ווא תהיה
 רצוי ומקובל לפני יד' וי' יתברך ותהיה סגן
 הזוכים לחנות כנועם יד' ולבקר בחיכלו
 זה השער ליד' וי' צדיק יטאו בו דע ס
 יד' וי' תכל כתר כישר' יכשהסויל
 כל הלשונות בדור הפלגה איש ללשונו
 למשפחותיהם לגויהם ונתן לכל אומה
 ואומה שר ומשל עליהם ונתן גם כן
 לכל אומה חלקת מן הארץ ובדרך זה
 נתיתחו הגוים והאצרות כל אחי לשר
 ידוע ועל זה נאמר מילה נפרדה אין
 הגו' בארצותם איש ללשונו למשפחותם
 בגויהם וזהו סוד ענין הפלגה ונשאר
 כל שבועים אומרו סמורות ביד שבועים
 שורים למעלה ואותם שבועי שרים ס כמים

א כ ו י ח י

ממני יד' נפשי להאי באחד ההשנות
 הפנימית לדעת איזה דרך יהלוך אור
 בענין עשר ספירות והנה נשאתי פניך
 להפיק משאלותיך והאלרים יצרך
 תחילת הדרך שבר' יכנס הארם ליחוד
 הבורא יתברך הוא ידועות השער
 והלא ידעת שאם רוצה אדם לראור פני
 המלך וטורח כמה ימים ואחר הטורח
 לא זכה לרעת מקום השער מה תועלת
 בכל הטורח שטרח וכל הדרך שהלך
 כשאינו ידוע השער שבו ליכנס לראור
 פני המלך ובדרך הזה רוב ספרותים
 עצמם ליכנס לפירדם ולא ידעו ולא יכינו
 וכהשיבה יתחלבו ואין תועלת בעמלם
 לפיכך ראיתי להאיר נריון לפניך בדרך

ואתה הקורא

וצדקה תהיה לנו כי נוציא לאורת עלומות חכמה
שערי צדק אחריו אור לנו בספר שערי אורה הנדפס
כבר פה ותחשוב לנו לצדקה ובצדק תחזה את
פנימו: ביתבין ותדע סוד הקבלה. כאשר הבא
לטהר פתחין ליה ושערים לא ננעלו. סולם מוצב
ארצה וראשומגיע השמימה ומעשה מרכבה
שאו שערים על ראשיכם וצדק צדק תרדוף הפוך
בהוה פוך בה דכולא ביה. באו שערי בתודה אז
תנין לשון פתח לי שערי צדק אבאבה אודה יה:

נאסרו פאולא לו

יעקב מרקריאה

אשר יצאנו אל הארץ אשר נשבע לך לאבותינו
היא זבת חלב וסוף

לך
לך

שערי צדק

חברו ההכם רבי

יוסף בן קניטול

בן כבוד ההכם

המובהק רבי אברהם בן ר' יצחק : בצדק ובמשפט
כל מעשיו לבא אל היכל פנימך
הקבלה האלהית :

ספד ר' יוסף
דעתי'טע

Giuseppe Chiquitella (N. d'ordine Cal. nell'antica Castiglia)
legge i dieci sephor in diversi capitoli e in 227 paragrafi,
 che porta anche il titolo שפתי שפתי (sari osamit) . D

W. È stampato quella introduzione alla filosofia della Cabala
 sotto il nome di Giuseppe Karniol o Stribel.
 Pisa N. Tratti 1861.

Esiste N. questo libro anche in edizione N. Mortara 1861.

Trento 3 gennaio 1883.

Giovanni Perti porte.

L'annuoly N. 30 .

The first part of the book is devoted to a description of the
 various species of plants which are found in the
 country. It is a very interesting and useful
 work, and one which every naturalist should
 possess. The author has been very successful
 in his description of the plants, and has
 given us a very complete and accurate
 account of them. The book is well written
 and is a very valuable addition to our
 knowledge of the natural history of the
 country.

The second part of the book is devoted to a description of the
 various species of animals which are found in the
 country. It is a very interesting and useful
 work, and one which every naturalist should
 possess. The author has been very successful
 in his description of the animals, and has
 given us a very complete and accurate
 account of them. The book is well written
 and is a very valuable addition to our
 knowledge of the natural history of the
 country.

The third part of the book is devoted to a description of the
 various species of minerals which are found in the
 country. It is a very interesting and useful
 work, and one which every naturalist should
 possess. The author has been very successful
 in his description of the minerals, and has
 given us a very complete and accurate
 account of them. The book is well written
 and is a very valuable addition to our
 knowledge of the natural history of the
 country.

BIBLIOTECA COMUNALE
TRENTO

ex libris

BIBLIOTECA
COMUNALE
TRENTO

T
O
op. f
162

ד פ ר

שערי

החברו

יוסף

בן

והטובה רבי אברהם בן
כל טעמיהו לבא
הקבלה

ספ
דעל

